

9 770353 734051

AKTUALNO

Zaradi neznanega belega prahu ujeti v Tešu str. 2

POLETNI POTOPIS

Z maršrutko po Kirgiziji in Uzbekistanu str. 36-37

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK ČETRTEK

Št. 31 / Leto 70 / Celje, 6. avgust 2015 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik **70** LET
za Vas!

iJAGER
Vedno poceni
S tem kuponom
2x pijača Kul 1,5 L
ZASTONJ!
Samo bralci Novega tednika lahko izkoristijo ta kupon od 6. 8. do 12. 8. 2015 v katerikoli trgovini Jager.

Osvojila srca športnih navdušencev

Z bojevitostjo, s srčnostjo, tudi tekmovalno uspešnostjo ter z glasnim in odločnim petjem Zdravljice so nase v Celju opozorila mlada slovenska dekleta. Med evropsko košarkarsko elito so si krog pred koncem drugega dela zagotovila nastop med najboljšo osmerico. Vsekakor so lahko marsikomu za vzor v naši državi. In niso še rekla zadnje besede. O dosedanjem dogajanju v sliki in besedi v drugem delu časopisa. str. 30

Foto: SHERPA

AKTUALNO

Odpis dolgov: majhna ali velika roka pomoči?

str. 3

GOSPODARSTVO

Vodstvo Thermane zadovoljno str. 5

IZ NAŠIH KRAJEV

Čas premestitev duhovnikov str. 7

PRILOGA
Luče praznujejo

Veliko izzivov str. 12-13

KRONIKA

Beračenje tudi prefinjena oblika kriminala str. 16

ŽIVALSKI SVET

Prvaki iz psarne Golding v Malih Braslovčah str. 43

Dobrote slovenskih kmetij

Nagrajena sir in jogurt sirarne Vreže str. 34-35

Nagradni natečaj

str. 42

Najlepše balkonsko cvetje

UVODNIK

Junaki gredo po težji poti

Severnoameriški Indijanci poznajo pripoved o dveh poteh življenja. Prva se prijetno spušča po hribu v dolino. Zgodba še pove, da ta široka in lahka pot vodi v puščavo, kjer vlada smrt. Druga se vzpenja po kamniti in ozki stezi. Polna je nevarnosti in samo močni lahko doseže vrh gore. S to zgodbo indijanski starši učijo otroke, da lahka pot ni vedno najboljša. Močan značaj si pridobimo tako, da se soočimo s težavami in z ovirami ter jih premagamo, namesto da bi se poskušali izogniti težavam in iskali lažje življenje.

Mag. MARJETKA
RAUŠL LESJAK

Primer 1. Nekdo hodi v službo, ki je iz določenega razloga ne mara. Morda mu ne ustreza delovno okolje, ni prave »kemije« med sodelavci, morda je šef preveč siten, morda preprosto to delo ni zanj. Lažja pot je ostati tam v službi, odtrpeti delovnik vsak dan posebej kot si priznati, da »to pač ni tisto«, in si poiskati kaj drugega. Lažje je tarnati vsakemu, ki ima pet minut časa, kako hudo je v službi, kot vložiti čas in denar v dodatno izobraževanje in si najti delo po meri. Delo, ki bi ga opravljal z veseljem. Morda ima celo velike sanje, a jih zatre že v kali s številnimi pomisleki. V zatiranju lastnih idej je veliko ljudi naravnost odličnih.

Do uspeha vodijo trdo delo, odločnost in pripravljenost na odrekanje.

Primer 2. Nekdo je že dlje brez službe. Pa saj nekako gre. Nekaj financ kapne iz državnega proračuna, nekaj se zasluži na črno. Ravno toliko, da se zveže konec s koncem, a če še to ne gre, se skoči kam po kakšno »ad hoc«

pomoč. Tudi to je lažja pot. Težja je tista, ko se je treba kdaj dati na razpolago, se nekaj priučiti, stopiti korak nazaj in biti pripravljen narediti tudi kaj, kar bi mu bilo lahko pod častjo.

Primer 3. Mlad fant študira. Gre v službo. Dela, a ne preveč z veseljem. Odkrije veselje do nečesa povsem drugega, do dela, ki bi ga marsikdo od današnjih mladih imel za »pod mojim nivojem«. Sploh z univerzitetno izobrazbo. On pa ne. Pri tem izrabi domače danosti, v mislih jih dodela, v praksi uresniči. Začne z malim. Tvega veliko, ko pusti službo, ki ga ne veseli. Nenazadnje je v igri mlada družina. Nemalokrat mu po želodcu divja vihar. Bo šlo, ne bo? Mora iti. Trmast je. V vsem vidi priložnost, ne strahu. Odločitev za novo pot ohranja živo. In nasploh vsak dan znova začenja z optimizmom, z otipljivo vero vase in v svoje delo.

Epilog. Fant, zdaj seveda že moški, je s svojim življenjem in delom zadovoljen. Prekipeva od energije. Je navdih mnogim mladim, ki mislijo, da so po študiju obsojeni na dolgotrajni »hotel mama«, ker »služb pač ni«. In je navdih za vse tiste brezposelne ali nesrečne redno zaposlene, ker jim kaže, da je sreča na strani pogumnih. In da se vse da, če se hoče. Je junak, ker je izbral težjo pot in dokazal, da je bila prava. Dokazuje, da do uspeha vodijo trdo delo, odločnost in pripravljenost na odrekanje. Preberite njegovo zgodbo na straneh 34-35.

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA	NEDELJA
19	33	20	33
PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK
17	31	17	32
18	32	18	33

Misel tedna

Ernest Hemingway, 1899–1961

Zdaj ni čas, da bi premišljeval o tem, česar nimaš. Premišljuj, kaj lahko narediš s tem, kar imaš.

Poslovna stavba Teš je bila več ur zaprta.

Zaradi neznanega belega prahu nekaj ur ujeti v Tešu

Analiza vzorcev pokazala, da sumljivo pismo direktorju ni bilo nevarno

Za v torek napovedana novinarska konferenca v Termoelektrarni Šoštanj se je namesto pričakovanega sprevrgla v kar dramatično dogajanje. Nekaj minut pred novinarsko konferenco je namreč direktor Matjaž Eberlinc odprl osebno naslovljeno pisemsko pošiljko, iz katere se je vsul bel prah.

V Tešu so o sumljivi pošiljki – pojavila so se ugibanja, da bi lahko šlo za antraks – obvestili policijo, ki je z okrepljenimi enotami skupaj s poklicnimi in prostovoljnimi gasilci iz Velenja in Šoštanja takoj prispela na kraj dogodka in zavarovala poslovno stavbo Teša. V njej je ostalo zaprtih približno 40 zaposlenih in šest novinarjev, ki so čakali na začetek novinarske konference. Predvidena je bila za enajsto uro dopoldne, a je bila čez nekaj minut odpovedana. Nekaj novinarjev, ki so hoteli izvedeti, čemu toliko policistov in gasilcev pred stavbo Teša, nas je ostalo zunaj. Žal je bila v zaprti stavbi naša snemalna in poročevalska oprema, ali, kot v mojem primeru, tudi ključ službenega vozila. V stavbo in iz nje policisti in gasilci niso pustili nikogar, kasneje so še dodatno zavarovali širše območje okrog poslovne stavbe Teša.

Gasilci v »skafandrih«

Ob tem smo od daleč lahko opazovali gasilce iz Velenja, ki so se oblačili v posebna zaščitna oblačila, da bi prevzeli sumljivo pisemsko pošiljko z belim prahom. Po približno uri negotovega dogajanja in

Vodja intervencij in poveljnik gasilskega poveljstva Mestne občine Velenje Boris Brinovšek pojasnjuje postopke gasilcev.

ob zelo skopih informacijah je pred novinarje, ki smo ostali zunaj, le stopil Boris Brinovšek, vodja intervencije in poveljnik gasilskega

poveljstva Mestne občine Velenje: »Z ustrežno zaščitno opremo smo vstopili v pisarno direktorja, kjer smo prevzeli sumljivo pošiljko in jo spravili v primerno posodo. To bodo prevzeli predstavniki forenzičnega laboratorija v Ljubljani, kjer bodo ugotovili za kakšno snov gre. Do takrat vsi izhodi in prihodi v poslovno stavbo niso dovoljeni.«

Beli prah na analizi v Ljubljani

Približno ob 12.30 sta delavki forenzičnega inštituta prevzeli sumljiv vzorec. Ob rahlem začudenju novinarjev, da ne potrebujeja policijskega spremstva, sta ga odpeljali na analizo v Ljubljano. Obvestili so nas, da takšna analiza lahko traja tudi nekaj ur. Tako je bilo tudi v tem primeru.

Delavki forenzičnega laboratorija ste prevzeli sumljiv vzorec in ga odpeljali na analizo v Ljubljano.

Po mučnem dolgotrajnem čakanju so iz Ljubljane ob 15.50 vendarle sporočili, da je vzorec sumljivega prahu negativen. Policisti in gasilci so deblokirali stavbo, 40 zaposlenih in šest novinarskih kolegov je lahko zapustilo stavbo, ostali smo lahko prišli do svoje opreme.

Ni bil antraks

Pred novinarje je še enkrat stopil Boris Brinovšek. »Analiza je pokazala, da pri sumljivem belem prahu ne gre za antraks. Katera snov je bila, tudi še ne vemo, ni pa zdravju in okolju nevarna.« Ob tem Brinovškovega sporočila je vsem odleglo, vodja intervencije je ob tem še dodal: »To žal ni bi prvi primer v Šaleški dolini, pred dvema letoma smo imeli podoben primer v Šentilju. Za nas to ni bilo nekaj novega, a moramo biti skrajno previdni, dokler ni potrjena vsebnost snovi, saj je ta lahko smrtno nevarna.« V torek je v Tešu ob približno desetih policistih posredovalo 15 velenjskih gasilcev in 22 gasilcev PGD Šoštanj, ki so bili na terenu s šestimi vozili.

Ustrahovanje ali neslana šala?

Novinarji smo želeli priti tudi do direktorja Teša Matjaža Eberlinca, ki je ostal ujet v svoji pisarni, a nam policisti niso dovolili, da bi se z njim pogovorili. O tem, kaj je bilo v ozadju torkovega dogodka, ali je šlo za ustrahovanje ali neslano šalo, bodo v prihodnjih dneh ugotavljali policisti in kriminalisti.

ROBERT GORJANC
Foto: RG

Upravičenci za odpis dolgov že vlagajo zahteve

Projektu se je pridružilo še nekaj upnikov s Celjskega

V ponedeljek se je praktično začel projekt odpisa dolgov na podlagi nedavno podpisanega sporazuma vlade s podporniki projekta v ljubljanskih Križankah. Takrat je k sporazumu pristopilo malo več kot 50 podpornikov, občin, komunalnih in elektro podjetij, bank in zavarovalnic, pri čemer je spisek podpornikov iz dneva v dan večji.

Kje do obrazcev?

Obrazci za odpis dolga so na voljo na spletnem mestu ministrstva za delo, na centrih za socialno delo, Rdečem križu Slovenije, v Slovenski karitas in Zvezi prijateljev mladine Slovenije. Dolgovi, ki so lahko odpisani, zajemajo glavnico, obresti in stroške, ki so nastali do konca leta 2013. Gre za dolgove iz gospodinjstskih stroškov, kot so stroški ogrevanja, komunalnih storitev in vodovoda, električne energije dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, bančnih storitev, neplačanih davčnih obveznosti ali neplačila vrtca in šolske prehrane.

Upniki sami določajo višino odpisa

Občine in podjetja, ki so podpisala sporazum, imajo

Vlasta Nussdorfer, varuhinja človekovih pravic: »Težko je razumeti lačnega, če imaš poln hladilnik, brezposelnega, če prejemaš plačo, nekoga pred deložacijo, če zmoresš plačevati položnice, in bolnega, če si zdrav. Vsekakor je država tista, ki mora ustvariti pogoje, da ljudje ne izgubljajo dostojanstva in imajo človeka vredno življenje. Zato podpiram vsa prizadevanja pristojnega ministrstva, namenjena pomoči socialno najšibkejšim, kajti prav skrb za najranljivejše kaže, da ostajamo socialna država v smislu 2. člena Ustave RS.«

pravico, da sami določijo višino odpisa dolga. Najvišji znesek, ki ga za odpis dolga lahko porabi država, je milijon evrov in zaradi te omejitve bo eden od kriterijev za odpis tudi vrstni red vloženih prošelj. Dolgovi se lahko odpišejo tistim dolžnikom, ki so bili letos do konca junija prejemniki denarne socialne pomoči, varstvenega, veteranskega in otroškega dodatka, medtem ko pravice do odpisa nimajo osebe, ki so v osebnem stečaju. Vlaganje prošelj za odpis pri podpornikih projekta bo mogoče vse do 31. oktobra,

dogovori za odpis pa morajo biti sklenjeni do 31. januarja prihodnje leto.

Novi podporniki projekta s Celjskega

Projektu se je sicer od slavnostnega podpisa v ljubljanskih Križankah 20. julija, ko se ga je udeležilo približno 50 podpornikov, pridružilo še nekaj občin, komunalnih in elektro podjetij, bank in zavarovalnic, tudi s Celjskega. Med njimi je tudi Občina Šmartno ob Paki. Kot je povedal župan **Janko Kopušar**, se ni udeležil podpi-

sa v Križankah, ker je bil na dopustu. Kot je še povedal, v občini projekt podpirajo zato, da socialno najšibkejšim ponudijo neko obliko pomoči, čeprav so pričakovanja glede finančnega učinka odpisa morda celo prevelika. A tudi za Občino Šmartno ob Paki bo po njegovih besedah dobrodošlo, da iz svojih evidenc izbriše dolgove, ki so postali neizterljivi. »Sicer pa prav veliko zahtevkov za odpis dolgov naših občanov ne pričakujem, več kot deset zagotovo ne,« je še poudaril Janko Kopušar. Ob Občini Šmartno ob Paki so se s Celjskega projektu naknadno po podpisu v Križankah pridružile še Komunala Laško in Občina Laško ter še občine Šmarje pri Jelšah, Vojnik, Prebold in Zalec.

Enkratni odpis ne bo rešil problema

Žalski župan **Janko Kos** je dogovor o odpisu dolga najšibkejšim pospremlil z besedami: »Socialne razmere v naši občini niso nič drugačne kot drugod po Sloveniji, zato se je Občina Zalec preprostora morala priskrbeti tej akciji. Vem tudi, da enkratni odpis dolgov ne bo rešil socialne stiske v Sloveniji niti ne bo preprečil revščine, ki se plazi po državi.« Žalske občinske službe so že začele zbirati podatke, koliko je v javnih podjetjih dolgov. Najprej naj bi na neplačane obveznosti posameznikov »pozabili« v žalskih vrtcih in obeh osnovnih šolah. V vrtcih se je teh dolgov po trenutno znanih podatkih nabralo za približno 30 tisoč evrov, v šolah je ta znesek za polovico manjši. Je pa župan Kos še poudaril, da bodo dolgove odpisovali le tistim, »ki so res ubogi, ki nimajo in ne zmorejo plačati svojih obveznosti«. V Žalcu še obljublajo, da bodo pregledali vse prispele vloge, jih obravnavali in odpis odobrili vsem, ki izpolnjujejo predpisane pogoje. Trudili se bodo, da bi »nagradili« čim manj goljufov, ki znajo zaobiti zakon in so tako, čeprav njihovo gmotno stanje ni tako slabo, upravičeni do raznih državnih pomoči.

Najemnine izvzete

Dogovor o odpisu neporavnanih obveznosti bo najbrž kmalu podpisalo tudi Javno komunalno podjetje Žalec. Na tem seznamu pa vsaj za zdaj ne bo žalskega stanovanjskega podjetja Sipro. Kot je pojasnil župan

OB ROBU

Majhna ali velika roka pomoči?

Po dolgih mesecih priprav in usklajevanj se je vladni projekt odpisa dolgov kot del celovitega paketa socialne pomoči minuli ponedeljek tudi uradno začel. Socialno najšibkejši prebivalci naše države lahko vse do konca oktobra vlagajo zahteve za odpis dolgov.

ROBERT GORJANC

Upravičencev naj bi bilo po napovedih ministrstva za delo, socialne zadeve in enake možnosti približno sto petdeset tisoč. Toliko naj bi jih namreč vnesli v aplikacijo, ki bo upnikom, ki so z vlado podpisali sporazum, na voljo, da bodo preverjali upravičenost zahtevkov.

Če je število potencialnih upravičencev, ki bodo oddali zahteve, mogoče predvideti, pa bo manj jasno, kakšen bo celoten znesek odpisanih dolgov na ravni države, saj je to odvisno od presoje upnikov. Samo država je postavila limit, koliko je pripravljena odpisati v okviru svojih organov (na primer Fursa): skupno za milijon evrov.

Projekt odpisa dolgov je v zadnjih tednih spremljala naglica, da bi se lahko začel še pred dopusti. A moramo izpostaviti solidno pripravljeno spletno mesto pristojnega ministrstva, na kateri so na voljo ključne informacije in obrazci, s katerimi je mogoče vlagati zahteve. Dobrodošlo je tudi, da so tako na ministrstvu kot pri nekaterih upnikih uvedli informacijske službe, ki dajejo dodatna pojasnila.

Kljub temu projekt spremlja še vrsta nejasnosti, vprašanj in tudi dvomov pri upnikih. Še najbolj se zdi, da pri občinah, saj jih je zaenkrat sporazum podpisala le slaba četrtina. Tudi iz naše regije le peščica od triintridesetih. Občine sicer neposredno ne odpisujejo dolgov, a kot ustanoviteljice šol, vrtcev, komunalnih in stanovanjskih podjetij bodo seveda imele glavno besedo. Samo neplačanih računov za vrtec in šolsko malico naj bi bilo na ravni države za nekaj milijonov evrov.

In ko po eni strani država od občin pričakuje, da bodo izkazale solidarnost in razumevanje za stiske socialno najšibkejših, jim po drugi strani zmanjšuje povprečnino, namenjeno za opravljanje zakonskih nalog, kot so financiranje vrtecev in šol. Pri upnikih je tudi nekaj strahu, da bo, kot je to že običaj pri nas, prišlo do izigravanj in da se bodo dolgovi odpisovali dolžnikom, ki se vozijo v džipih in živijo v razkošnih hišah, ali celo po sistemu zvez in poznanstev.

Projekt odpisa dolgov finančno ne bo usodno ali bistveno vplival na poslovanje upnikov, saj se sicer vanj ne bi oziroma se ne bodo vključili. Bistvo projekta je namreč, da ne temelji na prisili, kot je nedavno za našo medijsko hišo povedala ministrica za delo Anja Kopač Mrak.

Gre za majhno roko pomoči tistim, ki živijo v največjih stiskah, da vsaj malo zadihajo brez bremena dolgov in morda zajamejo veter v jadra pri prizadevanju za izhod iz slepe ulice.

A če bo ostalo le pri enkratnosti tega nacionalnega projekta, bo njegova sapa ostala kratka glede pričakovanih učinkov. Naslednji skorajšnji korak bi morale predstavljati temeljite družbene, če hočete, strukturne reforme, kot se danes to moderno sliši, ki bi predvsem omogočile, da bi se socialno šibki lahko postavili na svoje noge. Kar predvsem pomeni, da bi imeli delo in službe z dostojnimi prihodki, ki bi jim omogočali redno plačevanje položnic. In posledično prispevali tudi k socialni vključenosti in dostojanstvu, da ne bi bili več »junaki« projekta, za katerega je mogoče upati, da ne bo ostal le kot tekma za politično nabiranje točk.

Kos, najemnine niso predmet tokratnega odpisa. Sicer pa se v podjetju že zdaj držijo predpisane zakono-

daje in neizterljive dolgove odpisujejo.

ROBERT GORJANC
LEA KOMERIČKI

Projekt odpisa dolgov v številkah (na dan 4. 8. 2015):

150 tisoč potencialnih upravičencev

UPNIKI:

37 občin

8 elektro podjetij

4 energetska podjetja

10 javnih komunalnih podjetij

2 banki

3 zavarovalnice

2 stanovanjska upravnika

1 dimnikarsko podjetje

ENERGETIKA
CELJE

PREKLOPITE
na PLIN

Preverite svojo možnost priklopa na plin na številkah
080 16 17 | www.energetika-ce.si

Območje Lorgerjeve domačije je umeščeno pod sedanjim domom upokoencev, blizu kulturnega doma in občinskega središča. Ker je od začetka priprave projekta minilo osem let, v tem času pa so se izrazito spremenile družbene razmere, so nekateri člani prejšnje sestave občinskega sveta dvomili, da bo do uresničitve tega projekta sploh kdaj prišlo.

Čakajoč zasebnega investitorja

Bo javno-zasebno partnerstvo pripeljalo do naložb, ki jih občina ne zmore uresničiti sama?

ŠMARJE PRI JELŠAH – Občina bo na javnem razpisu skušala najti zasebnega partnerja za gradnjo oskrbovanih stanovanj na območju Lorgerjeve domačije. Če bi ji to uspelo, bi v občini uspel prvi projekt po načelu javno-zasebnega partnerstva in ena največjih naložb, vredna skoraj šest milijonov evrov. Sicer pa imajo v Šmarju pri Jelšah v rokavu še nekaj projektov, ki bi jih radi uresničili v sodelovanju z zasebno pobudo. Med drugim gre za bazen, morda celo za obnovo nekdanjega šolskega poslopja oziroma tako imenovane Stare šole.

Občinski svet je za območje Lorgerjeve domačije že

lani sprejel občinski podrobni prostorski načrt. Ker gre za drago naložbo, bodo v občini prvič skušali izpeljati javno-zasebno partnerstvo. Občina bi prispevala skoraj hektar in pol zemljišč, krila bi komunalni prispevek in stroške, ki so nastali pri pripravi projektne dokumentacije – skupaj gre za približno pol milijona evrov. Investitor bi moral za gradnjo 87 stanovanj, dnevnega centra, komunalno in prometno ureditev območja ter ureditev zunanjih površin nameniti še približno 5,5 milijona evrov.

Za prodajo ali najem

Da bi se naložba izplačala, je presodilo domžalsko podje-

tje JHP, ki je za občino pripravilo oceno možnosti izvedbe projekta. Tega je vesel šmarski župan **Stanko Šket**, ki upa, da bodo s pomočjo zasebnega investitorja v občini v nekaj letih le dobili stanovanja, o katerih se je govorilo dolga leta. Gradnja bi po njegovem prepričanju prispevala k ureditvi širšega območja v središču kraja. V skladu z načrti je namreč razdeljena na tri dele. »Glede na povpraševanje po selitvi v to zdravo in čisto življenjsko okolje upamo, da bi investitor ta stanovanja lahko prodal ali jih oddal v najem,« je dejal Šket.

Po oceni možnosti izvedbe projekta je začetek izvajanja projekta predviden za priho-

dnje leto, dokončan naj bi bil v letu 2021, medtem ko naj bi polna zasedenost oskrbovanih stanovanj, ki bi imela skupaj 123 postelj, sledila leta 2023.

Nove vsebine za Staro šolo

Sicer pa ima občina še precej načrtov z javno-zasebnim partnerstvom. Na ta način bi rada preuredila nekdanje šolsko poslopje na Celjski cesti, ki ga domačini poznajo tudi pod imenom Stara šola. Tam imajo svoje prostore Big band Šmarje pri Jelšah, tamkajšnja godba na pihala, Rdeči križ in tudi delavci, zaposleni v programu javnih del. Šmarska občina je sicer za ureditev te dotrajane stavbe doslej že

Javno-zasebna partnerstva predstavljajo sodelovanje med javnim in zasebnim sektorjem pri zagotavljanju izvajanja javnih služb, vzpostavljanju ali posodobitvi javne infrastrukture in pri izvajanju drugih projektov v javnem interesu. Postopek oblikovanja javno-zasebnega partnerstva se lahko začne na pobudo javnega ali zasebnega partnerja. Da kasneje ne bi prihajalo do sporov in nedokončanih poslov, je že v začetku dobro natančno določiti razmerja med partnerji, ki sodelujejo v projektu. V Šmarju pri Jelšah prav zdaj občina išče zasebnega partnerja za gradnjo oskrbovanih stanovanj. Kot primera uspešnih projektov tovrstnega partnerstva pa predstavljamo gradnjo vrtca v Šoštanju in večnamenske poslovno-stanovanjske stavbe v Braslovčah.

namenila približno 200 tisoč evrov, a za celovito obnovo nima denarja.

In kako bi bilo razdeljeno vlaganje v smislu javno-zasebnega partnerstva? »Občinski vložek bi predstavljal del prostorov, namembnost pa bi bila odvisna od dogovora. Idej imamo veliko, a ne vemo, katera bo prava,« je dejal šmarski župan. Občinski svet je na zadnji seji že sprejel dopolnitev ravnanja s stvarnim premoženjem. Če ne bi uspela sanacija v okviru javno-zasebnega partnerstva, bo občina zgradbo skušala prodati.

Bazen in drsališče

Na sodelovanje zasebnika v Šmarju pri Jelšah upajo tudi pri gradnji bazena, v zadnjem času je vedno bolj živa celo zamisel o gradnji naravnega kopališča. Teh pri nas še ni veliko, enega večjih imajo v Radljah ob Dravi. Zemljišče za kopališče v Šmarju pri Jelšah je že opredeljeno po občinskem podrobnem prostorskem načrtu, občina je že naročila tudi idejne načrte. In zakaj bi bilo takšno kopališče lahko zanimivo za

Občina je gradnjo oskrbovanih stanovanj začela načrtovati pred osmimi leti in za ta projekt pridobila štiri arhitekturne rešitve. Odbor za komunalno dejavnost in občinski svet sta se zavzela za različico, ki bi omogočala povezavo z obstoječim domom upokoencev in postopno gradnjo, hkrati pa sta zahtevala zahtevala prestatitev potoka, ki teče po dolini. Občinska uprava je načrt razgrnila že leta 2010 in zbirala mnenja. Pridobivanje soglasij se je nato zavleklo. Samo na soglasje Agencije RS za okolje je pripravljavec OPPN, to je Razvojni center Planiranje, čakal dve leti.

zasebnika? Župan je pojasnil, da je na bazenu predvidena gostinska ponudba, ki ne bi bila omejena le na poletno sezono. Naravni bazen bi pozimi namreč spremenili v drsališče. Zasebni investitor bi lahko ob bazenu tržil še parkirišča za avtodome, tako da bi območje kopališča lahko živelo celo leto.

TINA STRMČNIK
Foto: SHERPA

Še lani je bilo na občinskem svetu mogoče slišati, da so se potrebe in želje po oskrbovanih stanovanjih v občini v zadnjem času zmanjšale. Da je manjše tudi povpraševanje za vključenost v obstoječi dom upokoencev, je takrat povedala vodja oddelka za gospodarstvo v občinski upravi Šmarje pri Jelšah mag. Zinka Berk. Spremenjene gospodarske razmere so po njenih besedah otežile tudi pridobivanje investitorjev. Občinska uprava jih je že skušala pridobiti, med drugim se je obrnila na nepremičninski sklad, vendar razgovori niso obrodili sadov. A kot kaže še ne namerava vreči puške v koruzo.

Vrtec največja naložba

ŠOŠTANJ – Za primer dobre prakse javno-zasebnega partnerstva v občini štejejo gradnjo novega vrtca, ki so ga namenu predali lani v začetku oktobra. To je hkrati največja naložba v zgodovini občine Šoštanj, s katero so vse vrtce v občini spravili pod eno streho.

V šestnajstih oddelkih novega vrtca v Šoštanju, ki je eden najsodobnejših vrtcev v državi, je mesto našlo 250 otrok. Naložba v novi vrtec v Šoštanju je vredna več kot 5 milijonov evrov, gradili pa so ga v javno-zasebnem partnerstvu s podjetjem Esotech iz Velenja. Koncesijo so oddali za 15 let, kar pomeni, da občina letno plačuje najem in druge stroške koncesionarju v višini približno 690 tisoč evrov. Po tem času bo vrtec postal občinska last. Občina je iz občinskega proračuna v višini malo več 330 tisoč evrov zagotovila sredstva za notranjo opremo igralnic, garderob, dodatnih prostorov za otroke in upravnih prostorov vrtca ter za ureditev zunanjih igrišč. V Občini Šoštanj so prepričani, da je bila odločitev smotrna, saj občina sama takšne investicije ne bi zmogla.

RG

Jaz tebi, ti meni

BRASLOVČE – V občini je v zadnjem času ena večjih pridobitev večnamenska poslovno-stanovanjska zgradba, ki je v središču trga zrasla na podlagi uspešnega javno-zasebnega partnerstva med Občino Braslovče in trgovskim podjetjem Jagros.

Podjetje Jagros se je za tovrstno sodelovanje z Občino Braslovče odločilo pred približno petimi leti, ko je kot edino

odgovorilo na pobudo župana Branimirja Strojanskega, da bi v braslovški občini izboljšali trgovsko ponudbo. Občina se je

v sodelovanju s podjetjem dogovorila za skupno naložbo, gradnjo večnamenske zgradbe, ki jo je zgradil zasebnik, od katerega je nato občina odkupila del prostorov in tako postala etažna lastnica.

V začetku lanskega leta je bil najprej dokončan »zaseb-

ni« del naložbe. V pritličju zgradbe so začeli delovati supermarket, trgovina s tekstilom in bar. Dom kulture, ki je v spodnjem delu večnamenske zgradbe, je občina namenu predala letos aprila. V nadaljevanju bodo v občinskem delu zgradbe svojo mesto dobili še društva in občinska knjižnica.

Naložbo je v celoti financiralo podjetje, Občina Braslovče pa je od njega nato po obrokih odkupila svoj predviden del. Župan **Branimir Strojanski** je nad tovrstnim partnerstvom več kot zadovoljen, saj si sicer občina sama ne bi mogla privoščiti gradnje novega kulturnega doma, ki ga je zaradi dotrajane stare dvorane nujno potrebovala. Celotna naložba je občino stala dva milijona evrov, od tega je približno milijon namenila za dokončanje gradbenih in elektroinstalacijskih del v kulturnem domu.

ŠO
Foto: SHERPA

Vodstvo Thermane zadovoljno

Sodišče je Družbi za upravljanje terjatev bank podelilo pooblastilo za vodenje poslov v Thermani. Vodstvo laškega zdravilišča zaradi tega ni zaskrbljeno, prav nasprotno. Kot je mogoče razbrati iz pojasnil predsednika uprave Andreja Bošnjaka, je takšen ukrep v trenutnih razmerah razumljiv in tudi najbolj primeren. Potrditev prisilne poravnave in s tem tudi lastniških sprememb v Thermani namreč še nekaj časa ne bo pravnomočna, saj so nekateri mali delničarji zoper sklep o potrditvi prisilke vložili pritožbo.

»Ocenjujem, da se je sodišče za izdajo sklepa o podelitvi pooblastila odločilo zaradi očitne želje dosedanjih delničarjev, da zavlačujejo postopek prisilne poravnave in s tem škodujejo Thermani. Če bi bila prisilna poravnava pravnomočno potrjena, ga ne bi izdalo, saj za to ne bi bilo več potrebe,« pravi Andrej Bošnjak. »Ves čas trajanja postopka prisilne poravnave se zlorablajo različna pravna sredstva in vlagajo pritožbe, katerih namen očitno ni čimprejšnje okrevanje družbe. Zato je prav, da se pred škodljivimi vpli-

vi družbo zaščiti tudi na takšen način.«

Bošnjak na odločitev slabe banke ne gleda kot na morebitno nezaupnico upravi. Kot poudarja, Thermana presega poslovne cilje, zastavljene v načrtu finančnega prestrukturiranja. Vodstvo in zaposleni se ves čas trudijo, da bi prispevali čim več k okrevanju prezadolžene družbe. Z rezultati so lahko zadovoljni tudi v Družbi za upravljanje terjatev bank, ki je po njegovem mnenju s tem, ko je 12 milijonov evrov svojih terjatev pretvorila v kapital družbe, pokazala, kako zelo zaupa njenemu vodstvu.

Na vprašanje, kaj prevzem poslov pomeni za njegov položaj, Bošnjak odgovarja, da se z izdajo sklepa sodišča ni nič spremenilo. Uprava še naprej opravlja svoje naloge, saj je še vedno pooblaščen za vodenje in upravljanje družbe. »Če pa bo Družba za upravljanje terjatev bank ocenila, da poslovanje družbe ne ustreza njenim pričakovanjem, bo na podlagi sklepa lahko izkoristila možnost sodelovanja pri upravljanju družbe, med drugim tudi z zamenjavo nadzornega sveta,« še pravi Andrej Bošnjak.

Jl
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Lastniške spremembe tudi v Aha Secaplastu

Kmalu bo še eno laško podjetje dobilo nove lastnike. Sodišče je že pozvalo upnike Aha Secaplasta, naj glasujejo o potrditvi prisilne poravnave ter se hkrati izjasnijo, koliko svojih terjatev bodo pretvorili v osnovni

kapital podjetja. Časa za glasovanje imajo do sredine avgusta.

Sklep o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala oziroma razlastitvi delničarjev in povečanju osnovnega kapitala s stvarnimi in

z denarnimi vložki je upniški odbor Aha Secaplasta sprejel že novembra lani. Od takrat ima glavno besedo v podjetju Družba za upravljanje terjatev bank, ki je postopek prisilne poravnave, ki se je začel junija lani, tudi predlagala. S tem je

pravzaprav Aha Secaplast rešila pred stečajem, ki ga je nekaj mesecev prej zaradi neplačevanja prispevkov in davkov zahtevala davčna uprava.

Medtem ko teče postopek za konverzijo terjatev, je Družba za upravljanje terjatev bank nekaj dni zbiral nezavezujoče ponudbe za odkup malo več kot 1,2 milijona evrov terjatev, ki jih ima do Aha Secaplasta. Zakaj je zbiral ponudbe in ali je kakšno dobila, v slabi banki ne želijo pojasniti. Kot pravijo, postopkov, ki še niso končani, ne morejo komentirati.

Poleg svojih je slaba banka ponujala v odkup še terjatve, ki jih ima do Aha Secaplasta finančna uprava. Teh terjatev je za 1,7 milijona evrov, terjatve vseh upnikov pa skupaj znašajo malo več kot 9 milijonov evrov. Težave Aha Secaplasta, ki se ukvarja s predelavo plastične mase in zaposluje malo več kot sto ljudi, so v veliki meri posledica finančne prepletenosti znotraj Skupine Aha.

Jl
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Mali delničarji prehiteli državo

Društvo Mali delničarji Slovenije je za sejo skupščine Elektra Celje, ki bo konec avgusta, poslalo nasprotni predlog za delitev dobička. S še tremi malimi delničarji – dvema ciprskima družbama v lasti Igorja Laha in z Vipa Holdingom – pa predlaga še razširitev dnevnega reda.

Uprava in nadzorni svet Elektra Celje sta lastnikom v sklicu seje skupščine predlagala, da bilančnega dobička, ki znaša 4,2 milijona, ne bi razdelili, ampak bi dobra polovica šla v rezerve, preostanek pa bi ostal nerazporejen. Društvo Mali delničarji Slovenije zdaj predlaga, naj Elektro Celje med svoje lastnike razdeli skoraj ves dobiček, nerazporejenih naj ostane le 87 tisoč evrov. V društvu so prepričani, da razdelitev dividende, ki bi znašala 17 centov bruto na delnico, nikakor ne bo ogrozila poslovanja družbe. Pričakovati je mogoče, da bo takšen predlog dobil večinsko podporo države, ki je 80-odstotna lastnica Elektra Celje. V preteklih letih je bila namreč država tista, ki je običajno na sejah skupščine zahtevala delitev dobička ali višje dividende, kot jih je predlagala uprava.

Mali delničarji tudi predlagajo, naj skupščina pooblasti upravo za pridobivanje lastnih delnic in sprejme sklep o uvrstitvi delnic Elektra Celje na Ljubljansko borzo. S tem bi, kot so prepričani, trgovanje z delnicami postalo bolj pregledno, delničarji pa bi bili enakopravno obveščeni o poslovanju družbe.

Jl

VODOVOD - KANALIZACIJA
JAVNO PODJETJE, d.o.o.

Lava 2a, 3000 CELJE * Tel.: 03/42 50 300 * Fax: 03/42 50 310
E-mail: info@vo-ka-celje.si www.vo-ka-celje.si

Služba za prijavo okvar: 03/42 50 318

**Z urejenim odvajanjem in čiščenjem
odpadnih voda do zdrave pitne vode in
prijaznega okolja.**

Ahac NG ostaja v Veliki Pirešici

Podjetju Ahac NG 1. avgusta ni bilo treba ustaviti asfaltne baze in zapustiti kompleksa v Veliki Pirešici, ki ga je imelo v najemu od leta 2013. Lastniku podjetja Romanu Moškotvcu se je s stečajno upraviteljico CM Celje Mileno Sisinger uspelo dogovoriti o novi pogodbi, a le za en mesec. Toliko časa naj bi namreč trajalo, da postopki, povezani s prodajo kompleksa celjskemu Remontu, postanejo pravnomočni.

Takšno rešitev so podprli tudi v Remontu, saj bi bila zauzpostavitev asfaltne baze in nato čez mesec ali več njen ponovni zagon precej draga. Kot kaže, Ahacu NG tudi 1. septembra, ko se mu bo iztekla nova najemna pogodba s stečajno upraviteljico, ne bo treba oditi iz Velike Pirešice. Z Remontom naj bi se namreč že dogovoril o možnosti še daljšega najema, in sicer do konca leta. Takšna rešitev celjskemu podjetju očitno ustreza, saj poslovnega načrta za 18 hektarjev velik kompleks še nima, asfalta pa glede na to, da se ne ukvarja z nizkimi gradnjami, ne potrebuje.

Podjetje Ahac NG, ki je lastnik Voca, je bilo ves čas najema asfaltne baze prepričano, da mu bo bazo z vsemi ostalimi objekti uspelo kupiti. A ga je na javnem zbiranju zavezujočih ponudb premagal Remont, ki je za nakup kompleksa ponudil 3,3 milijona evrov. Ponudba Ahaca NG je bila za 100 tisoč evrov nižja. V podjetju se s porazom nikakor niso mogli sprijazniti in so stečajno upraviteljico pozvali, naj postopka prodaje še ne konča, ampak obe podjetji pozove k izboljšanju ponudb oziroma k dodatnim pogajanjem. Vendar je Sisingerjeva njihov poziv zavrnila in v skladu z zakonodajo podpisala prodajno pogodbo z Remontom. Zdaj mora soglasje k pogodbi dati še sodišče.

Jl

odmiev
VSAK ČETRTEK ob 12.15
POGLED z vseh strani

www.radiocelje.com 95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

»Stanovanjska soseska ali zabaviščni park?«

Kdaj je druženje na javnih površinah v strnjenih stanovanjskih soseskah še dobrodošlo in kdaj je moteče?

CELJE – Še pred desetletjem smo bili vajeni, da so okoli blokov v blokovskih naseljih skakali otroci, da so bila parkirišča porisana s kredami in da so bili asfaltirani prostori, ki so bili prvotno namenjeni avtomobilom, odlični poligon za igranje ristanca ali igre zemljo krast. Danes so ti prizori prava redkost. Otroci in tudi odrasli se zabavamo in družimo drugače. Srečanja in pogovori s sosedi na klopici pod oknom so sicer dobrodošli, a vse do te mere, da ne motimo ostalih stanovalcev. Toda kje je meja, kaj je še dopustno druženje? In kdo jo postavi?

V zadnjih letih posamezniki v Celju spet bolj zagreto pro-

movirajo medsosedsko druženje na skupnih javnih površinah v mestu, predvsem v blokovskih naseljih. Čeprav se večina strinja, da so druženje, pogovor in izmenjava mnenj ter znanj tudi med sosedi dobrodošli, so lahko takšna srečanja, še posebej če jih spremlja alkohol, neprijetna in za ostale stanovalce moteča.

V takšnem neprijetnem položaju so se po poročanju bralke, ki želi ostati anonimna, znašli tudi stanovalci na Lavi. Na udaru naj bi bili predvsem stanujoči v Goriški ulici 2 in 4. »To ni več stanovanjska soseska. To je zabaviščni park,« je kritična gospa, ki pravi, da se na igriščih in posledično parkiriščih zadržuje tudi vedno

Na celjski policiji dodajajo, da klicev občanov, ki bi prijavljali kršitve javnega reda in miru zaradi zbiranja občanov na klopcah v posameznih celjskih soseskah, skoraj ni. Niti na vodje posameznih policijskih okolišev v Celju se s takšnimi težavami ljudje ne obračajo. Na policiji sicer dodajajo, da prijave o glasni glasbi, ki moti nočni mir, so, vendar kršitelji niso občani, ki bi na primer preglasno glasbo poslušali med druženjem, medtem ko sedijo na klopcah ali ob igriščih v naseljih. Ponekod v Celju so resda morali klopce v soseskah odstraniti, a je bil najpogostejši razlog za to vandalizem, saj so bile klopce uničene. Praviloma se v soseskah, na tovrstnih skupnih »srečališčih« nikoli ne zbirajo odvisniki oziroma uživalci drog. Ti ponavadi poiščejo bolj skrite parke ali mesta, kjer niso toliko vidni. Vendar praviloma policija odvisnikov nikoli ne obravnava zaradi kršenja javnega in miru, ker bi bili preglasni. Policisti jih obravnavajo zaradi drugih kršitev.

več »prišlekov«. Na omenjenem območju so pred časom sicer že podrli na črno posta-

vljeno trgovinico, na istem mestu je mestna četrt (MČ) ob podpori občine postavi-

la nekaj igral za najmlajše. »V neposredni bližini je tudi sladolednica in zdaj je vrveža še več. Na teh igriščih se ne zadržujejo le stanovalci. Ljudje se z avtomobili pripeljejo iz okoliških krajev, zasedejo naše parkirne prostore, stanovalci pa nimamo prostora za parkiranje,« je še povedala sogovornica, ki pravi, da živčav pred blokom ne poneha niti v večernih urah. Problematična naj bi bila predvsem skupina, ki se vsakodnevno zbira pred prostori mestne četrti.

Ljudem je nemogoče ustreči

Predsednik MČ Lava **Harald Flis** je omenjeni skupini stopil v bran. Kot je pojasnil, se nani-

z različnimi željami obračajo krajan, da bi jim skušal kot predsednik pomagati in ustreči v čim več primerih, a da vedno to enostavno ne gre. »Sprva so se »name spravljali«, češ da ni na tem območju nobenih klopov. Ko smo jih postavili, se je usul drugi plaz, zakaj so tam. Skratka, vsem ni mogoče ustreči,« pojasnjuje Flis. »Pred prostori MČ se zbirajo ljudje, ki sicer živijo na socialnem robu, z nizkimi dohodki ali s socialnimi prejemki.« Ob tem poudarja, da pretiranega pijančevanja ali vandalizma ob pregledu na terenu niso zaznali.

Kdo in kako postavlja meje?

Pogledov na dogajanje pred bloki je najverjetneje toliko, kolikor parov oči gleda nanje. Res je, da stanovanjske soseske predvsem v večernem in nočnem času niso namenjene »žuranju«, vendar je kljub temu druženje na prostem po mnenju številnih sociologov dobro in zaželeno. Pri tem je treba upoštevati, da v blokih vedno nekoga moti že otroški smeh, spet drugi mirno spijo tudi ob večernih veselicah.

LEA KOMERIČKI

Nedavno neurje je spodneslo kar tri stara, a mogočna drevesa v celjskem mestnem parku. Vzdrževalci dreves odstranjujejo padlo drevje in polomljeno vejevje. V dneh po neurju so najprej odstranili polomljene veje iz krošenj dreves ob Savinjskem nabrežju in v stanovanjskih naseljih. (Foto: SHERPA)

Med sprehodom boste lahko naleteli tudi na takšna opozorila. (Foto: TC)

Drevesa so in bodo padala

Zaradi vremenske nepredvidljivosti na drevesa pritrdili opozorila

CELJE – Vedno pogostejša neurja z močnim vetrom lahko polomijo ali celo podrejo tudi najbolj mogočna drevesa. Da v takšnih primerih ne bi prihajalo do nezgod, so drevesa v celjskem mestnem parku opremili z opozorili. Občina bo še letos podrla tudi bolna in zaradi tovrstnih vremenskih sprememb tudi nevarna drevesa.

Nedavno neurje, ki je zajelo knežje mesto, je povzročilo številne nevšečnosti. Orkanski veter je podrl številna drevesa, še več je bilo polomljenih vej. Pod močjo vetra so v mestnem parku padla kar tri mogočna drevesa, ki jih vzdrževalci zaradi neugodnih vremenskih razmer in obilice dela v naseljenih območjih še niso uspeli povsem odstraniti. Po zagotovilih Mestne obči-

ne Celje bodo park v celoti očistili še v tem tednu. V preteklem neurju so bila podrta in polomljena tudi drevesa v mestnem gozdu.

Bolna drevesa bodo podrli

Ker so kratka in močna neurja vedno pogostejša in vsako neurje v mestnem parku pusti posledice, bodisi polomi večje veje v krošnjah dreves ali drevesa zruši, so občinske službe naročile strokovni pregled kostanjevega drevoreda ob Partizanski cesti, ki ga je izvedla certificirana arboristka Tanja Grmovšek. Na podlagi pridobljenega mnenja in soglasja celjske območne enote zavoda za varstvo kulturne dediščine bodo štiri drevesa zaradi slabega zdravstvenega stanja odstranili. Pri tem v občini

za prihodnje leto načrtujejo obnovo oziroma novo zasaditev celotnega drevoreda ob Partizanski cesti.

Na drevje pritrdili opozorila

Zadrževanje v parku, gozdu ali zgolj pod osamljenim drevesom je lahko tudi zelo nevarno. Že res, da krošnje zadržijo dežne kaplje in lahko ob poletni plohi pod njimi najdemo suho zavetje, a je lahko takšno početje ob močnejših nalihih, ki jih običajno spremljajo tudi sunki vetra, zelo nevarno. Prav zaradi tega so se v celjski občini odločili, da bodo na posamezna drevesa v parku pripeli opozorila, da se je v trenutku močnejšega neurja ali vetra treba iz parka umakniti.

LK

Tokrat se je ustavila pri bukvi

CELJE – O problemu padanja skal s pobočja Grmade smo že pisali. Nazadnje pred mesecem, ko je ena od posebej velikih močno poškodovala avto tamkajšnje družine Jezernik in ji nagnala še dodaten strah v kosti. Že nekaj časa njihovo življenje ne more biti povsem sproščeno, saj so kotaleči okruški s pobočja nad njimi tako rekoč stalnica, sploh po močnejšem deževju. Skale pa ogrožajo tudi pohodnike na znani poti proti Celjski koči. Občina je postavila opozorilne table. A nobena dosedanja predlagana rešitev po mnenju odgovornih ni bila optimalna in so zato naročili nova strokovna mnenja oziroma predloge možnih rešitev.

V uredništvu se je pred dnevi oglasil **Iztok Trobiš** iz Pečovnika 26b in prinesel fotografijo, ki kaže, da se je ena od skal nedavno zvalila tudi na območje njegove zemlje pri znani Trobiševi bukvi. Gre za prostor ob mogočnem zaščitenem drevesu, kjer je tudi izvir vode in se pohodniki večkrat ustavijo. Njegova hiša je sicer nižje ob cesti, po kateri je naselje dostopno tudi z avtom, in

verjetno območje treh hiš in dveh počitniških hišic ni tako ogroženo kot višje pod Grmado. A se boji, da bo ta pojav vedno pogostejši, saj ga je opazil štirikrat v zadnjih dveh letih. »Pred leti je skala celo razklala prvo drevo, drugega razbila in se pri tretjem končno ustavila.« Tudi zato je po njegovem mnenju tako pomembno, da se dreves v gozdu nad bukvijo ne sme sekati, saj je to zaščitni pas. Ob tem občini ponuja svoje zemljišče nad cesto, kjer bi lahko postavila ograjo, dolgo 30 metrov. To je po njegovem mnenju dovolj, da se zavaruje nekakšen lijak na hribu, po katerem se kotalijo skale proti pohodni poti. Tako bi z mrežo zavarovali pohodnike, avtomobile, okolico bukve in nižje ležeče hiše, meni Trobiš, ki bo ta predlog predstavil tudi v krajevni skupnosti. »Opozarjati je treba na te stvari, da bi se morda v prihodnje našel denar iz sredstev za naravne nesreče,« dodaja.

Se pa seveda zastavlja vprašanje, kako zaščititi vse stanovalce, ki živijo pod Grmado. Morda z ograjami na različnih mestih, tam, kjer skale padajo najbolj pogosto? Na odločitev stanovalci še vedno čakajo.

TC, foto: IT

Skala se je tokrat ustavila pri Trobiševi bukvi, kjer na srečo ni bilo nobenega človeka ali avta.

Čas premestitev duhovnikov

Brez stalnega duhovnika še župnija na Paškem Kozjaku

CELJE – Začetek avgusta je čas kadrovskih sprememb v slovenskih župnijah. Prvi avgust je namreč uradni datum, ko nekateri duhovniki začnejo opravljati službo na novih delovnih mestih. Tako je tudi na območju Škofije Celje, kjer so letos premestitve predvsem v okviru župnij, ki jih vodijo duhovniki redovniki.

Gre predvsem za nekaj redovniških premestitev in sicer v frančiškanski Župniji Nazarje ter na območju Posavja, ki tudi spada v celjsko škofijo. Dosedanji nazarski župnik **pater Franci Kovše** namreč odhaja v mariborsko nadškofijo, v Nazarjah ga bo kot župnijski upravitelj nadomestil **pater Silvin Krajnc** iz ljubljanske nadškofije. Nekaj nekdanjih škofijskih župnij so namreč v zadnjem obdobju od škofije prevzele redovne skupnosti. Med temi seveda ni

»Ker je duhovnikov vedno manj, morajo na primer duhovniki pri pastoralnem delu sprejeti odgovornost za več župnij,« je ob letošnjih premestitvah povedal kancler Škofije Celje **Jože Kužnik**. (Foto: BJ)

Župnije Nazarje, ki je frančiškanska župnija že od nekdaj. Med tako imenovanimi škofijskimi duhovniki je le-

tos novost v Šmarju pri Jelšah, od koder odhaja kaplan **dr. Janez Kozinc** za župnika v posavske Pišce. Kozinc je

Župnija na Paškem Kozjaku ostaja letos po dolgih desetletjih brez stalnega duhovnika, salezijanca **Antona Krnca** (na fotografiji). Po novem jo soupravlja župnik z Dobrne **Milan Strmšek**. (Foto: arhiv NT, Grupa)

doktor kemijskih znanosti, ki je bil naprej zaposlen v tovarni Krka in se je nato odločil za duhovništvo. Poleg doktorata iz kemije je opravil še magistrir iz teologije. V Šmarju pri Jelšah ga bo kot kaplan nadomestil **Silvester Molan**, ki je bil začasno duhovni pomočnik v Slovenskih Konjicah.

Ob premestitvah duhovnikov posamezniki v najširši javnosti pomislijo na najslabše, na kazenske premestitve. Vsako leto so v različnih župnijah določene potrebe,

pojasnjuje kancler Škofije Celje **Jože Kužnik**. »Ker je duhovnikov vedno manj, morajo na primer duhovniki pri pastoralnem delu sprejeti odgovornost za več župnij, zato so nujne spremembe. Bodisi da en duhovnik upravlja več župnij ali odhaja v drugo župnijo, kjer bo opravljal drugačno delo,« odgovarja kancler.

Letos tako ostaja brez stalnega duhovnika še župnija na Paškem Kozjaku, ki jo je več kot štiri desetletja vodil salezi-

janez **Anton Krnc**. Ta odhaja iz župnije na tromeji občin Dobrna, Velenje in Mislinja v dom za ostarele salezijanske duhovnike na Gorenjsko. Zaradi pomanjkanja duhovnikov bo oddaljeno župnijo na Paškem Kozjaku po novem soupravljal župnik z Dobrne **Milan Strmšek**.

Med slovenskimi škofijami je največje pomanjkanje duhovnikov prav v celjski škofiji. Od 112 župnij jih je namreč kar 37 brez stalnega duhovnika, zato jih soupravljaajo duhovniki iz bližnjih župnij. Dogaja se celo, da posamezni duhovnik vodi po tri župnije hkrati. Župljani v župnijah si seveda v kraju zelo želijo stalnega duhovnika, tudi za kraj velja, da ima zaradi stalnega župnika večjo veljavo. »Manjše župnije se bodo pač morale sprijazniti, da bo duhovnik prihajal občasno,« odgovarja škofijski kancler.

Kot smo že poročali, je za duhovniški poklic zelo malo kandidatov. V bogoslovju so tako samo trije bogoslovci iz celjske škofije. Prvi naj bi imel novo mašo prihodnje leto, ostala čez dve leti. V prihodnjih letih naj bi tako imeli nove maše v Novi Cerkvi, Velenju in Taboru v Savinjski dolini.

BRANE JERANKO

Dobro ali slabo

ŠENTJUR – **Tomaž Koštomaj** se je pod psevdonimom **Tom Costo** že uspešno predstavil kot stand up komik. Pred kratkim je luč sveta ugledal tudi njegov knjižni prvenec, roman **Poberi se**. Kot pravi avtor, gre za besedno zvezo, ki te lahko vrže na tla ali potisne naprej.

Koštomaj se z literarnim ustvarjanjem spogleduje že

dolgo. »Že vrsto let ustvarjam razne zapise, pišem blog, objavljam na spletnih straneh. Lani v začetku leta sem začel pisati knjigo in jo v istem letu tudi dokončal.« Besedilo nosi njegov zaščitni znak, ki se kaže v humorju, v pogledih na svet ... »Všeč mi je, da lahko vstopim v domišljijo bralca, z besedami naslikam sliko in sestavim

zgodbo z opisi.« Glavni junak njegovega prvenca je nepopoljšljiv ženskar, ki svojo zgodbo spleta od enega »poberi se« do drugega »poberi se«. Besedna zveza namreč lahko pomeni, da človeka nočemo več videti ali da mu ponujamo pomoč.

Prva predstavitev knjige je bila na Ramni plaži ob Slivniškem jezeru. To je bil še eden od Epik večerov, ki jih je v Šentjurju začel uvajati prav Koštomaj. »Z ekipo smo želeli javnosti ponuditi nekoliko drugačno vrsto družabnih prireditev. Takšnih, ki bi obiskovalce pritegnile tako z zgodbo, s kulinariko, z enologijo in zabavo. Glede na to, da je bilo že na prvem večeru v avli Ipavčevevega kulturnega centra približno 80 obiskovalcev, smo se lahko prepričali, da je usmeritev prava.« Vsestransko nadarjenemu Koštomaju načrtov ne manjka. »Lokalna skupnost ima dobro zasnovo kulturnega dogajanja in veseli smo, če smo lahko del tega. Vsekakor pa si dolgoročno želimo, da bi bili še bolj naklonjeni modernejšim pristopom in morda tudi profesionalizaciji.«

StO

Foto: osebni arhiv

Tomaž Koštomaj ali **Tom Costo** kot avtor knjige **Poberi se!**

Rogatec na slikarskem platnu

ROGATEC – Zavod za kulturo, turizem in razvoj Rogatec je minuli teden na gradu Strmol pripravil že deveto likovno kolonijo. V goste so prišli ustvarjalci Mladen Kralj, Anka Krašna, Niko Ribič, Dušan Klun, Štefan Brezovnik in Ernest Artič.

Pobudnica kolonije **Erna Ferjanič** je povedala, da ustvarjalno dogajanje omenjeni zavod pripravlja zato, da bi umetniki iz cele države obiskali Rogatec, ki je sicer majhna občina, a ima zanimivo naravno in kulturno dediščino ter slikovito pokrajino. Gostujoči slikarji so tudi tokrat na svoj način na platna prenesli podobe iz okolice, arhitekturne posebnosti, navdihnile so jih tudi bajke in zgodbe tega prostora. Kolonijo bodo ta petek zvečer sklenili z odprtjem razstave, ki bo na gradu Strmol na ogled do 2. septembra.

TS

CINKARNA
www.cinkarna.si

AGRO NASVETI:
031 504 512 (Nande Osojnik)
051 367 008 (Vili Kurnik)

**Preventivni
kontaktni
fungicid**

Cuprableau Z 35 WP

Pepelin WG
MYSTIC® 250 EC
totalni herbicid
CLINIC 360 SL

NA KRATKO

Tretje podaljšanje za Stonex

CELJE – Rok za končanje predelave 13.605 kubičnih metrov onesnaženih zemeljskih izkopov na območju Stare cinkarne je podaljšan do konca avgusta.

Mestna občina Celje je z družbo Stonex podpisala tretji aneks k pogodbi za dokončanje del na tem območju. Geotehnoška družba iz Šentjurja je prevzela sanacijo zemeljskih izkopov z nevarnimi snovmi na območju Stare cinkarne pred približno letom. Prvotni rok za predelavo onesnažene zemljine je bil 30. november 2014, a je direktor Stonexa **Marjan Urleb** že lani septembra napovedal, da dela podjetje kljub dovolj zmogljivi tehnologiji zaradi strogih okoljevarstvenih pogojev ne bo moglo pravočasno opraviti. Tako je mestna občina rok najprej podaljšala do 15. maja, zatem do 31. julija in prejšnji teden še do 31. avgusta. IS

Podružnice ostajajo

LAŠKO – V občini jeseni ne bodo zaprli nobene podružnične osnovne šole. Vpis učencev sicer obeta nekoliko šibkejšo generacijo. Kljub temu so z vpisom v nekatere podružnice v občini zelo zadovoljni.

Osnovna šola Antona Aškerc Rimske Toplice ima štiri podružnice. V Zidanem Mostu je za naslednje šolsko leto vpisanih osem prvošolcev, v Sedražu devet, v Jurkloštru pet in v Lažišah eden. V manjših podružnicah Osnovne šole Primoža Trubarja Laško se številke gibajo takole: v Šentrupertu bo osem prvošolcev, v Rečici bodo štirje, na Vrhu nad Laškim bosta dva. Po besedah vodje oddelka za družbene dejavnosti, gospodarstvo in javne finance v laški občinski upravi **Dimitrija Grila** vpis v podružnice narašča tam, ker so v šolah organizirani oddelki vrtca. Največji upad vpisa tokrat beležijo na Vrhu nad Laškim. Občina načrtuje energetska obnovo omenjene podružnice in njeno preureditev, da bo lahko tudi tam vsaj en oddelek vrtca. TS

Pošta v občini zadetek v polno

BISTRICA OB SOTLI – Po nekaj mesecih delovanja pogodbenih pošte v občini ugotavljajo, da se je neprijetno izhodišče ukinjanja njihove podeželske pošte obrnilo v najboljše možno smer. Kot pravi župan **Franjo Debelak**, pošta deluje brez izgube, pri čemer tudi možnosti za nadgradnjo poslovanja ne manjka.

Glede na precejšen promet na omenjeni pošti – v prvem mesecu je znašal približno pet tisoč evrov – se čudijo, da Pošta Slovenije v tem ne vidi ekonomskega interesa. Potem ko odplačajo svoje obveznosti do pošte, se še vedno pokrijejo stroški delavca. V nadaljevanju bi radi ponudbo razširili na tisti segment poštnih ponudbe, ki ga pogodbeniki običajno nimajo. »Glede na to, da mnoge pogodbenice pošte zapirajo vrata, upamo, da bodo na Pošti Slovenije popustili pri svojih pogojih in del storitvenega kolača prepustili tudi nam,« je še dejal Debelak. Sicer priročna in dostopna poštna storitev občanom še naprej ostaja njihovo osnovno vodilo.

Ipavčev kulturni center pod okrilje knjižnice

ŠENTJUR – Z nekaj dilemami in tudi nasprotovanj je občinski svet na zadnji seji določil, da bo javni zavod Knjižnica Šentjur pod svoje okrilje v soupravljanje prevzel lani septembra odprt **Ipavčev kulturni center**. Ta bo kot organizacijska enota ločena pravna oseba v javnem zavodu.

V zahtevah, ki jih občina še mora izpolniti glede na razpis, na katerem je dobila sredstva za dvomilijonski projekt prenove kulturnega doma, je namreč tudi zaveza, da bosta z objektom upravljala nevladna organizacija ali javni zavod. Izbira knjižice se je v več pogledih izkazala za najbolj smotno rešitev. Opozicijske svetnike je skrbela finančna vzdržnost IKC, župan **Marko Diaci** pa je odgovarjal, da je ob ljubiteljski kulturi na tržni položaj takšnega projekta pač nesmiselno računati. Novozgrajeni IKC je imel v prvem polletju delovanja sicer že toliko obiskovalcev kot stari kulturni dom v celem letu. StO

Na Slovenskih železnica pravijo, da poleti sestavo vlakov prilagodijo tako, da na progah, na katerih prepeljejo največ potnikov, vozi kar največ klimatiziranih vagonov in garnitur.

Prijetne temperature ali razlog za prehlad

Ponudniki storitev in trgovci ne varčujejo pri hlajenju prostorov – Kakšna so merila za aktiviranje klime

Ko v poletni vročini stopimo v trgovino ali drug lokal, nas včasih kar zazebe. Zato smo v nekaterih bolj obiskanih trgovinah in pri zavodih oziroma ponudnikih storitev, ki jih pogostejše obiskujemo, povprašali, kakšne so njihove smernice glede hlajenja prostorov.

V trgovinah posluh za prilagoditev temperature

V poslovalnicah podjetja **Hofer** temperaturo v vseh prostorih uravnava sistem z avtomatskim krmiljenjem, in sicer na podlagi predhodnih nastavitvev. Temperaturni režim v prodajnih prostorih ločujejo na zimski in poletni. Poleti se temperature gibajo okoli 25 in pozimi okoli 18 stopinj Celzija. Kot sprejemljiv odklon sprejemajo povišanje ali zmanjšanje temperature za tri stopinje od predhodno nastavitve. Višino temperature v trgovinah sicer določajo v podjetju sami, a v okviru veljavnih zakonskih predpisov. V službi za odnose z javnostmi so sicer zapisali, da je nekaj kupcev v preteklosti že dalo pobudo o prilagoditvi temperature – tako za njihovo povišanje kot za znižanje. »Neprestano stremimo k izboljšavam, zato smo veseli vsakega mnenja kupcev in se jim poskušamo prilagoditi v največji možni meri.«

V **Mercatorju** so v okviru projektov varčevanja z energijo predpisali tudi temperaturo

v objektih v različnih letnih obdobjih. Poleti se gibajo med 24 in 25 ter pozimi med 18 in 21 stopinjami Celzija. Pojasnili so, da omenjena temperaturna intervala pomenita, da je lahko jutraj oziroma ob koncu dneva v prostoru za nekaj stopinj topleje ali hladneje, večino dneva pa temperatura ne sme biti nižja oziroma višja od določenih. Vsa pomembna merila izvajanja temperaturnega režima pri najboljšem sosedu določa interni priročnik za vzdrževanje temperaturnega režima v trgovinah. »Izjemo ma kdo pripomni, da je v trgovini pretoplo ali prehladno, ti občutki pa se pri posameznikih tudi razlikujejo. Upoštevamo torej določen temperaturni režim, ki zagotavlja optimalno temperaturo tako za kupce kot za zaposlene, posebej pa upoštevamo temperaturni režim še za posamezne vrste živil, torej režim, ki velja za skladišča, hladilnike, zamrzovalnike, sveže oddelke, toplotke in podobno,« so zapisali v Mercatorju.

V **Sparu Slovenija** imajo urejen centralni nadzorni sistem, s katerim so povezane vse njihove trgovine. Z omejenim sistemom uravnava jo temperaturo v trgovinah, ki pa je odvisna od zunanje temperature zraka in od letnih časov. Če zaposleni v trgovinah opazijo odstopanje pri temperaturi, vodja trgovine to sporoči upravljavcu nadzornega sistema, ki ga lahko odpravi. V Sparu Slovenija so povedali, da sprejemljiv od-

klon pri temperaturi znaša do deset stopinj Celzija.

V ambulantah posamezne naprave

V Zdravstvenem domu Celje je urejeno klimatiziranje vhodnih avl in hodnikov s centralnimi klimatskimi napravami, ki jih uravnava vzdrževalec. Delovni prostori (ambulante in drugi) so klimatizirani s posamičnimi klimatskimi napravami – »split« sistem. Vse prostore tudi 24 ur prezračujejo z ventilatorji. Zaposleni v ambulantah upravljajo klimatske naprave. Vključujejo jih po potrebi, običajno takrat, ko temperatura preseže 25 stopinj Celzija. Prostore ohlajajo na temperaturo med 21 in 23 stopinjami Celzija. Pritožb glede temperature v prostorih doslej niso imeli.

V banki do 28 stopinj Celzija

V prostorih Banke Celje, namenjenih strankam, imajo avtomatsko hlajenje s prezračevalno-hladilnimi centralnimi napravami, medtem ko je prezračevanje umetno skozi prezračevalno napravo. Temperaturo v prostorih ureja pravilnik o zahtevah za zagotavljanje varnosti in zdravja delavcev na delovnih mestih in ne sme presegati 28 stopinj Celzija.

V ostalih prostorih, kjer praviloma ni strank, hlajenje urejajo individualno s klimatsko napravo, prezra-

čevanje je naravno – skozi okna. Priporočilo banke je, naj zaposleni jutraj najprej prezračijo pisarno (odprto okno), klimatsko napravo pa vklopijo, ko je ustrezno prezračena.

Poštno pravilo »-7«

V Pošti Slovenije pravijo, da pri vzdrževanju temperature prostorov pošt upoštevajo pravilo »-7«, kar pomeni, da je lahko temperatura zraka v delovnem prostoru nižja za do 7 stopinj Celzija glede na zunanjo temperaturo. Pravijo, da se tega držijo in na ta način kar najbolje skrbijo za ugodje strank. Zjutraj pred prihodom strank prostore tudi prezračijo.

Klimatizirani vlaki

Na Slovenskih železnica so nam povedali, da po Sloveniji vozi 33 klimatiziranih elektromotornih garnitur Siemens Desiro in 17 klimatiziranih dizelmotornih garnitur. Poleg teh vozijo tudi vlaki ICS, klimatiziranih je tudi 12 klasičnih vagonov.

Klimatizirana naprava na potniških vlakih se aktivira samodejno ob določeni zunanji temperaturi in vzdržuje notranjo temperaturo med 23 in 26 stopinjami Celzija. Strojvodje lahko nato notranjo temperaturo tudi prilagajajo zunanji. Dodajajo še, da s klimatskimi napravami opremljajo čedalje več vlakov.

TS, TC, MRL
Foto: SHERPA

Kdo bo zalival?

Spor zaradi (ne)delovanja braslovškega namakalnega sistema dobiva nove razsežnosti

BRASLOVČE – Nadaljuje se večletni besedni in papirni boj med vodstvom tamkajšnje kmetijske zadruge in hmeljarjem Otom Špornom. Jabolko spora že več let ostaja enako – namakalni sistem. Obnova namakalnih sistemov pred dvema letoma je nesoglasje le še poglobila. Čeprav na njivah nastaja škoda, pregovarjanju še ni videti konca. Rešitev in dogovor se zdita že skoraj znanstvena fantastika.

Nesporazum med Hmezad kmetijsko zadrugo Braslovče in hmeljarjem Otom Špornom ima že sivo brado. Šporn, ki obdeluje 24 hektarjev zemljišč, namreč že leta opozarja na pomanjkljivosti in nepravilnosti pri upravljanju z lokalnimi namakalnimi sistemi. Nesoglasja so se poglobila pred dvema letoma. Zadruga je takrat za 840 tisoč evrov, ki jih je pridobila s prijavo na evropski razpis, obnovila namakalna sistema Šmatevž in Letuš. Šporn pa je podobno kot še nekaj ostalih kmetov za ureditev sistema za kapljično namakanje na svojih njivah najel kredit. Že v prvem letu so se mu cevi zamašile. Prepričan je, da je do zamašitve prišlo zaradi napake pri obnovi. To je potrdila tudi analiza, ki jo je zanj opravila Biotehniška fakulteta Univerze v Ljubljani. Analiza je pokazala, da je do zamašitve prišlo zaradi napačnih filtrov, ki so bili nameščeni na sistem. V zadruzi, ki jo vodi direktorica Jelica Bizjak, odgovornost za-

Jože Rojnik: »Očitno je namakanje za določene organizacije postalo tržna niša in v tem vidijo celo dobiček na račun drugih, ki imajo smolo, ker ni dežja.«

Mirko Vodlak: »Namakalni sistem je zadruga obnovila površno in ne v celoti. Za dobro delovanje namakalnega sistema ni dovolj, da so obnovljene samo črpalke. Obnoviti je treba tudi cevi in hidrantne nastavke. Zadruga je te nastavke na mojih njivah preprosto izločila in jih ni obnovila.«

Jelica Bizjak: »Brez investicije namakanje ne bi bilo več mogoče. Z obnovo smo prišli do novih črpalk, uredili črpališče in delno tudi odvezemna mesta za uporabnike. Brez obnove v letu, kot je bilo 2013, namakanje ne bi bilo mogoče. V omenjenem letu smo ves čas namakali.«

Boštjan Čulk: »Naša prednostna naloga je, da zagotovimo dovolj vode, ki teče pod dovolj velikim tlakom. In to nam za zdaj uspeva. Treba pa je tudi razumeti, da čistosti skoraj pitne vode ne moremo doseči, saj gre za rečno zajetje.«

Na tej njivi so se Otu Špornu pred dvema letoma zamašile cevi za kapljično namakanje. Zadruga mu je ponudila možnost čiščenja s kislino, a na to ni pristal. Zdaj mu, če bi še želel zalivati, preostane le zamenjava cevi v dolžini 28 kilometrov, za kar bi moral po svojih izračunih odšteti 32 tisoč evrov.

vračajo: »Smatramo, da težave gospoda Šporna niso povezane z našo investicijo v obnovo sistema.« **Boštjan Čulk**, pred-

sednik braslovške kmetijske zadruge, ki je tudi sam uporabnik namakalnega sistema, sicer priznava, da bi morda

pri obnovi res morali določene stvari narediti drugače in da bo verjetno treba sistem še nadgraditi. »A je to povezano

tudi z gradbenimi in drugimi dovoljenji. Sistem je bil obnovljen po takrat najboljših možnostih in znanju,« pravi Čulk, ki si želi, da bi spor vendarle nekako rešili. »Naš namen ni, da bi komurkoli prepovedali namakanje,« še dodaja.

Računi ostajajo neporavnani

Nadalje se je spor zaostrialani. Po navedbah Bizjakove je bil Šporn lansko poletje edini naročnik namakanja, zato so mu ob koncu namakalne sezone izstavili račun glede na dejanske stroške, čeprav je imel delujoče števce. Račun v višini malo več kot 1.300 evrov je Šporn zavrnil, ker z njega ni bilo razvidno, koliko stane kubični meter porabljene vode. Ko je prosil za pojasnila in natančnejšo specifikacijo računa, tega ni dobil. Račun je, kot pravi, pripravljen plačati, a šele takrat, ko mu bodo dokazali, da je pravilen in da res plačuje to, kar je porabil. Preračun porabljene vode in končni znesek na računu izkazujeta, da bi moral za vsak kubični meter vode plačati več kot evro. »Tega ne bi prenesla nobena kmetija,« pravi razočaran in jezen braslovški hmeljar.

Ostal na suhem

Ker Oto Šporn ni poravnallanskih obveznosti, ima letos prepoved namakanja, zaradi česar je že utrpel škodo. V zadruzi so mu sicer v podpis ponudili pogodbo, a je ni podpisal, ker vanjo, kot je povedal, ni nihče želel vpisati, kolikšna je okvirna cena porabljenega kubičnega metra vode. Predsednik zadruge pravi, da imajo že ves čas sklenjen dogovor, da ob koncu leta seštejejo vse dejanske stroške in jih potem porazdelijo glede na porableno količino vode in namaka-

ne površine. »Ceno »kubika« vode je nemogoče določiti vnaprej, saj je odvisna od časa namakanja, števila uporabnikov in od popravil, ki se pojavijo med sezono,« pojasnjuje Čulk.

Pri tem je predsednik zadruge razkril, da je cena za kubični meter porabljene vode približno 10 centov. »Ko smo leta 2013 naredili testne analize, smo izračunali, da bi lahko odjemalcem vodo ponudili po ceni, ki je med nižjimi v Sloveniji,« pravi.

Se dejanski spor skriva v lastništvu?

Stoodstotna lastnica namakalnih sistemov je Hmezad kmetijska zadruga Braslovče, zatrjuje direktorica Bizjakova. Vendar se s to trditvijo ne strinjajo tisti kmetje, ki so pred leti v sodelovanju kupili Hmezad Žalec v stečaju, ki je bil prvotni lastnik namakalnih sistemov. Tako **Jože Rojnik**, uporabnik in predsednik namakalne skupnosti Šmatevž, pravi, da je osnovni problem braslovškega namakanja neurejeno lastništvo: »Resda za delovanje sistema urejeno lastništvo ni pomembno, a je zelo pomembno pri obračunih stroškov namakanja.« Podobno meni tudi **Mirko Vodlak**, ki obdeluje 28 hektarjev hmeljišč. Ti kmetje so sicer v letu 2009 nasprotovali takšni obnovi namakalnih sistemov, kot si jo je zastavila zadruga.

Rešitev je še daleč

Glede na to, da sta si strani z vsakim srečanjem in sestankom bolj narazen, kakšnega hitrega razpleta ni mogoče pričakovati. A bo Šporn, kot obljublja, pravico iskal tudi na sodišču tako doma kot v tujini.

LEA KOMERIČKI
Foto: SHERPA

NA KRATKO

Kako z zapuščenimi vozili?

VOJNIK – V občini so sprejeli nov odlok o ravnanju z zapuščenimi vozili. Ta delno na novo določa pogoje in način odvoza, hrambo ter uničenje takšnih vozil. Sprejeli so ga na zadnji seji občinskega sveta.

Po občini se namreč še vedno pojavljajo zapuščena vozila, zlasti neregistrirana in nevozna, ki zasedajo parkirna mesta. O tem občani pristojne večkrat obvestijo. Zaradi učinkovitejšega reševanja problematike je občina sprejela nov odlok, ki je bil pripravljen v sodelovanju med občinsko upravo in medobčinskim inšpektoratom in redarstvom. Po njem občinski redar zapuščeno vozilo fotografira in nanj namesti pisno odredbo za odstranitev vozila v treh dneh. Če lastnik tega ne stori, vozilo odstrani izvajalec odvoza. V nekaterih primerih lahko odredi pooblaščen oseba takojšen odvoz vozila, med drugim, če ogroža udeležence v prometu ali povzroča škodo okolju.

Stroške odstranitve in uničenja krije lastnik, vrednejše vozilo lahko prodajo na javni dražbi. Lastnik, ki vozila ne odstrani, mora plačati globo v višini 120 evrov. BJ

Letos približno dvajset tisoč

DOBRNA – Sprejet je bil pravilnik o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v tej občini za programsko obdobje 2015–2020. V pravilniku, ki so ga sprejeli na zadnji seji občinskega sveta, med drugim določajo način in višino sredstev, oblike in vrsto pomoči, upravičence do pomoči in nadzor.

Letošnji javni razpis za sofinanciranje ukrepov ohranjanja in spodbujanja bo predvidoma septembra, za upravičence bo na voljo približno dvajset tisoč evrov. Med približno desetimi ukrepi, ki jih je predlagala država, so se v dobrnski občini od-

ločili za sedem ukrepov, med njimi za podporo kmetijskim društvom ter društvom za razvoj podeželja. Na lanskem razpisu je bilo največ zanimanja za naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo. Oddanih je bilo enajst vlog, sredstva je prejelo osem prejemnikov, ki so imeli vse pogoje. BJ

Nov najemnik še letos

POLZELA – Planinski dom na Gori Oljki, katerega solastnika sta tamkajšnje planinsko društvo in župnija, naj bi še letos dobil novega najemnika. Dosedanji gostinec Uroš Možina se je, kot je potrdil predsednik planinskega društva Zoran Štok, odločil, da bo opustil tovrstno dejavnost.

Možina je imel planinski dom v najemu zadnjih šest let. Zanj je mesečno plačeval 700 evrov. Kljub temu da se desetletna pogodba še ni iztekla, je po besedah Štoka izkoristil trimesečni odpovedni rok. Možina zaenkrat odločitve ne želi komentirati, kot razlog odpovedi pogodbe naj bi navedel pomanjkanje časa za družino. Planinsko društvo želi novega najemnika najti do začetka oktobra, zato je objavilo razpis,

v katerem so razpisni pogoji skoraj enaki kot doslej. Dom, ki je lani dobil javni vodovod, bo moral biti odprt vsaj šest dni v tednu, od tega obvezno ob koncih tedna, pogodba pa bo sklenjena za leto. SO

Kupujejo Vegradovo zemljo

VOJNIK – Občina bo lahko v središču Vojnika kupila 4.500 kvadratnih metrov zemljišč, ki so del stečajne mase gradbenega podjetja Vegrad. Gre za zemljišča za trgovskim centrom.

Po javni dražbi, kjer je bila občina edina ponudnica, je v preteklih dneh prejela soglasje okrožnega sodišča za sklenitev prodajne pogodbe. Za kakšne potrebe bodo kupljena zemljišča namenjena, še ni točno znano. Razmišljajo, da jih bo občina potrebovala za poslovno dejavnost, stanovanjsko gradnjo in zlasti za tržnico. Za Vegradova zemljišča bo morala občina plačati 70 tisoč evrov. BJ

Pozabite skrb doma.

SHRANITE SVOJE DRAGOCENOSTI V BANČNEM SEFU
IN KO ODPOTUJETE, PUSTITE SKRBI ZA SEBOJ.

BANČNI SEFI V POSLOVALNICAH BANKE CELJE

banka celje

www.banka-celje.si

Vam blizu!

Divja kopališča imajo svoje pasti

Kopalci morajo biti nanje pozorni

Številna jezera in reke se vsako leto spremenijo tudi v priložnostna kopališča, čeprav kakovost vode že na videz ne dosega ustrezne ravni, ki zagotavlja varnost za zdravje. Za kopanje marsikdo v vročih dneh izkoristi tudi ribnike in gramoznice. Varnost na takšnih kopališčih obsega dva vidika: skrb za zdravje in skrb za varno kopanje. Divja kopališča namreč predstavljajo ne le tveganje za zdravje, ampak tudi za nesrečo.

Tako imenovana divja kopališča so namreč brez upravljavcev in reševalcev iz vode, ki skrbijo za varnost in nudijo prvo pomoč. Zato se ljudje tam kopajo na lastno odgovornost, več kot očitno pa je dvomljiva tudi kakovost vode.

Na seznamu nič z naše regije

Kot pojasnjujejo v Agenciji RS za okolje, je na slovenskih rekah, jezerih in morju kopanju namenjenih 48 odsekov – imenujejo jih kopalne vode. »Na teh se že sicer običajno kopalci zbirajo v večjem številu in na teh lokacijah je kakovost vode znana in preverljiva. Vzorčenje kopalne vode in analize izvaja Nacionalni

laboratorij RS za zdravje in hrano, ki ob tem opravi terenske meritve in oceni prisotnost vidnih nečistoč, površinsko aktivnih snovi, mineralnih olj, fenolov in pojava cvetenja. V odvzetih vzorcih vode v mikrobiološkem laboratoriju ugotavljajo še morebitno fekalno onesnaženje, pri čemer je ustrezno posameznega vzorca vode ocenjena glede na priporočila Nacionalnega inštituta za javno zdravje.«

Vsak posameznik lahko seznam teh kopalnih voda preveri tudi na spletnih straneh agencije za okolje, a hkrati lahko opazi, da na seznamu na žalost ni nobene kopalne vode celjske regije. Ponekod sicer na kopališčih, ki niso uradno registrirana, nadzor nad kakovostjo vode občasno opravijo pristojne ustanove na pobudo lokalne skupnosti, vendar to še ni zagotovilo, da je kopanje tam povsem varno.

Krivec tudi alkohol

Statistika na Celjskem kaže, da se veliko nesreč zgodi na urejenih kopališčih. Torej tam, kjer imajo upravljavca in tudi organizirano reševalno službo. To je dokaz, da nesreče ne počivajo in ne izbirajo kraja dogodka. A je res, da se hujše nesreče zgodijo tam, kjer

za varnost ni poskrbljeno niti malo. Pregled vzrokov za nesreče na kopališčih tako pokaže sliko, da se na urejenih kopališčih največkrat zgodi nesreča zaradi spleta okoliščin ali zaradi morebitne bolezni kopalcev.

Medtem ko je na neurejenih kopališčih najpogostejši vzrok za nesreče alkoholiziranost. Sledi ji tudi izčrpanost ljudi. Predvsem pa je treba upoštevati, da je oseba, ki se utaplja ali ponesreči, bolj vidna na urejenih kopališčih. S tem je možnost, da jo kdo reši, v primerjavi z jezeri ali rekami večja. Mnogi namreč na divjih kopališčih izbirajo bolj osamljene dele, kjer se predajajo poletni vročini.

Na Celjskem se je v preteklih letih zgodilo kar nekaj nesreč na neurejenih kopališčih. V Šoštanjskem jezeru je zaradi neupoštevanja varnostnih ukrepov in kopanja na nedovoljenem kraju pred leti utonil 57-letni državljani Bosne in Hercegovine, nato še 48-letni domačin, več življenj je zahtevalo tudi Šmartinsko jezero. Spomnimo na 55-letnega Celjana, čigar truplo so v vodi odkrili ribiči. V potoku Florjanščica na območju Mozirja je pred časom umrla 36-letna ženska, še vedno pa velja

za eno najhujših utopitev na našem območju smrt dveh moških, starih 24 in 27 let, ki sta pred leti umrla v Slivniškem jezeru na isti dan.

Pazite se pasti

Policisti vedno opozarjajo predvsem starše, ki pozabijo, koliko nevidnih pasti je na divjih kopališčih ob rekah in jezerih predvsem za njihove otroke, ki takšne nevarnosti ne pričakujejo. Motna voda, predvsem skok vanjo, je lahko tudi skok v invalidnost. Brzi-ce na reki so posebna zgodba, še posebej za tiste, ki se o tem ne zanimajo pravočasno in ki ne poznajo ustreznih ukrepov v primeru nesreč. Strmi bregovi rek ali jezer so lahko prava drsalnica ali poligon za padce. Divja kopališča so nevarna predvsem zaradi različnih ravni gladine in vodnih vrtincev. Izredno nevarne so tudi zapuščene gramoznice, napolnjene z vodo, ki predstavljajo nevarnost za utopitve in jih nihče ne nadzira. Ponekod seže voda tudi do 15 metrov globoko. Toda večna opozorila policije, ki jih tudi mediji vsako leto povzemamo, žal ne zaležejo vedno.

SŠol

Za ureditev Velenjske plaže kar sto tisoč evrov

Ob koncih tedna približno pet tisoč kopalcev, v juliju trideset tisoč

Obisk na Velenjski plaži je letos presegel vsa pričakovanja.

Velenjska plaža je v zadnjih letih postala pravi hit v mestu, saj je mnogim nadomestila morje, pri čemer v Velenje privablja tudi vedno več ljudi od drugod. Kot so povedali v tamkajšnjem Ticu, je plaža ob Velenjskem jezeru tudi največja turistična znamenitost mesta.

»Letos smo v pripravo Velenjske plaže vložili 63.600 evrov. Večji del investicije predstavljata nakup vodnih igral in ureditev plaže. Gre predvsem za podaljšanje plaže za približno 30 metrov, nasutje novega prodra po celotni plaži in zamenjavo dotrajanih lesenih letvic,« so povedali v Mestni občini Velenje.

Predvidevajo, da bodo stroški do konca leta presegli sto tisoč evrov, saj njihov večji del predstavljajo tudi odvoz smeti, varovanje, čiščenje sanitarij in okolice plaže.

Kmalu status kopalne vode?

Inštitut za okoljske raziskave Eri-co od leta 2013 v poletnih mesecih na območju čolnarne Velenjskega jezera izvaja redne tedenske analize vode, ki so objavljene na spletnih straneh MOV. Rezultati kažejo, da je voda primerna za kopanje. V velenjski občini si prizadevajo, da bi za Velenjsko plažo pridobili tudi status kopalne vode, kot ga

imata Blejsko in Bohinjsko jezero, in da bi se uvrstili na seznam urejenih kopališč s tem statusom, ki ga vsako leto objavlja Agencija RS za okolje (Arso). Kot so povedali v velenjski občini, je zadeva v postopku na ministrstvu za okolje in prostor.

Obisk presegel pričakovanja

»Ob koncih tedna obišče Velenjsko plažo do pet tisoč obiskovalcev. Med tednom jih je nekoliko manj. Predvidevamo, da je julija Velenjsko plažo obiskalo več kot trideset tisoč obiskovalcev,« so še povedali v velenjski občini. Tako množičen

obisk je občino očitno presenetil in ji povzročil nekaj skrbi glede zagotavljanja varnosti na plaži, predvsem na vodnih igralih in v povezavi z redom na parkirnem prostoru. Za zagotavljanje tega ukrepa je tako od konca junija na Velenjski plaži treba plačati dva evra za tako imenovano uporabno parkirišča, s katero po besedah **Bojana Prelovška**, namestnika vodje urada za investicije in razvoj, financirajo več osebja, ki skrbi za varnost in red na plaži. Med drugimi je za razliko od lanske v tej poletni sezoni reševalec iz vode na plaži prisoten vsak dan in ne le ob koncih tedna.

Ambiciozni strateški načrti

Kot so še povedali v velenjski občini, je v pripravi strateški načrt razvoja celotnega območja ob Velenjskem jezeru, ki ga pripravlja strateški svet, ustanovljen v okviru Mestne občine Velenje. Želijo si namreč, da bi območje okoli jezer postalo mikaven športni, rekreacijski in prireditveni prostor. In da bi z ostalo ponudbo v Velenju predstavljal razvito turistično destinacijo, privlačno tako za domače kot tuje obiskovalce.

ROBERT GORJANC
Foto: MATEJ VRANIČ

Slivniško jezero

Slivniško jezero se po besedah predsednika Turističnega društva Gorica pri Slivnici **Dušana Polenška** prebujata in postaja obiskana turistična točka. Na južni strani jezera je Ramna plaža, kjer se ob koncih tedna in toplih dnevih zadržujejo obiskovalci, ki se radi tudi osvežijo v jezeru. Dušan Polenšek poudarja, da je kopanje na lastno odgovornost. Sicer je plaža primerna za kopalce vseh starosti, čeprav ni urejena za kopanje. Plaža je urejena in pokošena, za kar skrbi Turistično društvo Gorica pri Slivnici. Zaradi nevarnosti ne priporoča plavanja čez jezero. Do spomladi so vsak mesec opravili analize vode, ki jih je naročala država, izvajal pa zavod za zdravstveno varstvo. Letos so zaradi pomanjkanja finančnih sredstev te meritve ukinili. Po zadnjih podatkih jezero spada v drugi kakovostni razred jezerskih voda. Kot pravi Dušan Polenšek, okoli jezera ni industrije, ki bi onesnaževala vodo, zato si upa trditi, da je voda ena najčistejših. Na spletni strani ministrstva za okolje in prostor so objavljeni podatki iz spomladanskega merjenja.

KLARA PODERGAJS, foto: arhiv TD Gorica pri Slivnici

Na Ramni plaži, dolgi 300 metrov, se dogajajo različne prireditve v sklopu Šentjurskega poletja. Ob jezeru zadnja leta ponovno oživljajo turizem. Foto: arhiv TD Gorica pri Slivnici.

Kopali bi se, a denarja za ureditev ni

Načrtov za ureditev kopališča na Šmartinskem jezeru je veliko, a se razmere kmalu še ne bodo izboljšale

Šmartinsko jezero je že leta priljubljena izletniška točka Celjank in Celjanov. Pred leti so številni v njem našli tudi prijetno poletno ohladikev. V zadnjih letih je kopalcev precej manj, voda na pogled ni najbolj privlačna, medtem ko je plaža precej neurejena. Sosednja mesta so že pokazala, da so lahko urejena jezerska kopališča pravi hit in da Celje na tem področju precej zamuja. Žal tudi veliko izgublja.

Šmartinsko jezero uradno ni kopališče. Že leta 2009 je bil sicer za to območje sprejet državni prostorski načrt, v katerem je med drugim predvidena ureditev javnega naravnega kopališča ob jezeru, in sicer na območju pri Runtolah. Želja in načrtov je veliko, pravijo v Mestni občini Celje. Vendar je izvedba odvisna od razpoložljivosti finančnih sredstev. Teh pa je vsako leto manj in tako se ureditev naravnega kopališča ob celjski zeleni oazi vedno bolj odmika. »Šlo bo za precej velik poseg, saj morajo biti v primeru javnega naravnega kopališča izpolnjeni vsi zakonsko predpisani pogoji. Med drugim je treba izvajati tudi redne preglede vode,« je pojasnila **Alja Tihle Hren**, predstavnica za odnose z javnostmi pri celjski občini. Ob kopališču v zalivu naj bi med drugim uredili tudi sanitarije, peščeno plažo, travnik za sončenje, parkirišče, prostor za počitniške prikolicе in izven kopališča še pristanišče za izposojanje čolnov. Načrti so precej širokopotezni, a kot priznava Tihle Hrenova, v prihodnjih nekaj letih na kaj takšnega vendarle še ne morejo računati.

Kopalcev kakovost vode ne moti

Čeprav kopališče ni urejeno in kakovosti vode nihče ne preverja, tistih, ki se v jezeru na obrobju knežjega mesta vendarle ohladijo, to ne moti. Nad številom kopalcev, ki so med letošnjim vročinskim valom v motni vodi poiskali ohladikev, je bila presenečena tudi vodja kavarne Brkati som **Ivana Ristić**. Nov kotiček za druženje je to leto dopolnil ponudbo ob Šmartinskem jezeru in glede na število obiskovalcev, ki se ustavijo pri njih, bi bilo smotno razmišljati tudi o vsaj delni posodobitvi obstoječe plaže v bližini kaverne. »Verjetno bi lahko obstoječ prostor za piknike, ki je hkrati tudi plaža, nekoliko povečali in ga malo uredili. Predvsem pa bi bili veseli, če bi občina na tem delu postavila kakšen prenosen tuš. Za vse tiste, ki smo nekoliko bolj občutljivi na to, v kakšno vodo gremo,« razmišlja Ristićeva. A ker je vse povezano z denarjem, večjih premikov ne pričakuje. Tako se bodo s sodelavci še naprej trudili, da bodo goste privabili in tudi obdržali s primerno ponudbo ostalih storitev. Med njimi ostaja tudi vedno bolj popularno supanje.

LK
Foto: GrupA

Ob Savinji pri betonarni v Medlogu je že vrsto let tudi neuradna nudistična plaža.

V zgornjem toku je Savinja še bistra. Tudi kopalcev je vsako leto več. Predvsem na območjih, kjer so v bližini urejeni kampi.

Čeprav je čistoča Savinje v Celju že zdavnaj odtekla, si marsikdo tudi v »mestu« še zmoči noge. Prav na tem delu je bilo nekoč zelo znano, priljubljeno in obiskano kopališče na Savinji.

Skok v jezero na lastno odgovornost

Tudi v občini Braslovče v vročih poletnih dneh ne manjka priložnosti za ohladikev v naravnih kopališčih. Poleg Braslovškega in Žovneškega jezera se predvsem mladi hladijo tudi v Savinji pri Letušu. Ker gre za uradno neurejena kopališča, je v vseh treh primerih kopanje na lastno odgovornost.

Braslovško in Žovneško jezero sta v 80. in 90. letih sodila med bolj priljubljene kopališke središči ne samo na območju občine Braslovče, temveč tudi širše v Spodnji Savinjski dolini. Konec 90. let je njuna priljubljenost za-

radi tedanje družbene klime počasi začela slabeti, njuna okolica pa je zaradi nerednega vzdrževanja za kopalce začela postajati vedno manj privlačna, dokler pred nekaj leti Občina Braslovče in tamkajšnje turistično društvo nista zavihala rokavov. V sodelovanju sta se lotila urejanja okolice Braslovškega jezera. Obnovila sta pomol, skakalni stolp, klopi in koše za smeti. Jezero pod Dobrovljami tako ponovno postaja vedno bolj priljubljeno med številnimi domačimi kopalci, vedno več je tudi ljudi od drugod, med drugim tudi iz Zasavja. Mladi iz Braslovč bodo ob

letošnjem hmeljarskem prazniku na njem pripravili celo igre na vodi. Kljub temu da je voda tako v Braslovškem kot Žovneškem jezeru na prvi pogled kalna in se ne vidi do dna, naj bi bila, kot pravi braslovški župan **Branimir Strojansšek**, njena kakovost na podlagi letnih meritev pristojnih ustanov med najboljšimi. Občina si želi, da bi ji v prihodnjih sezonah uspelo nekoliko obnoviti in urediti tudi okolico Žovneškega jezera, Braslovško jezero pa uvrstiti na seznam naravnih kopališč s kopalnimi vodami.

ŠO, foto: arhiv NT

Kot so se kopali nekoč

Celjska mestna kopališča ob Savinji so bila ob koncu 19. in v začetku 20. stoletja v poletnih mesecih priljubljena mesta osvežitve za številne Celjane. Vzdolž reke je že od sedemdesetih let 19. stoletja nastalo več kopališč.

Zaradi tedanjih prepričanj so bila ločena na ženska in moška, spogledovanje čez lesene ograje pa je bilo prepovedano. V skladu z zaostreno narodno miselnostjo so bila tudi kopališča ločena na nemška in slovenska. Po mnenju strokovnjakov je imela Savinja s toplimi izviri v toku celo zdravilno moč. V času med obema vojnama je začelo Celje vedno bolj izgubljati prej prepoznavno ime »biser na Savinji«. S povečevanjem industrializacije ob zgornjem porečju je Savinja v knežje mesto pritekala vedno bolj rjava in penasta, kar je sredi 20. stoletja vodilo k zatonu mestne kopališke kulture v mestu. Podrobno o celjskih mestnih kopališčih ob koncu 19. in v začetku 20. stoletja ter o tedanji kopališki kulturi govori razstava Savinjske kopele, ki je nastala v sodelovanju med Zavodom Celeia Celje, Zgodovinskim arhivom Celje in Muzejem novejšje zgodovine Celje. Na Savinjskem nabrežju na Mestni plaži si jo je mogoče ogledati še do konca septembra.

ŠO

Kopališče ob Savinji nekoč (Vir: Zgodovinski arhiv Celje)

»Izzivov ne bo malo niti ne bodo lahki«

V občini so za povezovanje ljudi veliko storili že v preteklosti, vendar to ostaja kot velik izziv tudi za prihodnost

Občina Luče, ki je med zelo redkimi slovenskimi občinami, ki nimajo dolgov, je od lanskega občinskega praznika postorila marsikaj. Jeseni je poskrbela za komunalno ureditev naselja na desnem bregu Lučnice v Krnici, medtem ko naj bi se geodetske odmere občinskih cest, ki jih opravljajo, končale prihodnje leto. Občina Luče bo tako ena prvih, ki bodo imele odmerjene občinske ceste.

Od lanskega praznika so ob občinskih cestah postavljali odbojne ograje, v kulturni dvorani in župnijski cerkvi so namestili indukcijske zanke za gluhe in naglušne, asfaltiranih je bilo kar nekaj cest v Podvoljčku, Raduhi in Podveži. Največ asfalta so položili na približno pet kilometrov dolgi cesti v odmaknjeno Planico. Ogromno pridobitev predstavlja končani prva in druga faza protipoplavnih ukrepov za zaščito naselja Luče, kar je bila državna naložba. O tem in še marsičem smo se pogovarjali z županom Luč **Cirilom Roscem**.

Opravljenim državnim protipoplavnim ukrepom so posamezniki ostro nasprotovali. Kako odgovarjate na kritike posameznikov, ki jim takšni protipoplavni ukrepi niso všeč?

Najmanj od katastrofalnih poplav novembra 1990 je jasno, da je naselje Luče zelo poplavno ogroženo tako zaradi Savinje kot tudi Lučnice. Z izvedbo protipoplavnih ukrepov v zadnjih letih so Luče nedvomno bistveno bolj varne pred

Župan Luč Ciril Rosc

poplavami kot prej. Mogoče bi bile kritike protipoplavnih ukrepov manjše, če občina ne bi postavljala javnega interesa pred interes posameznikov. Rezultat referenduma lani je več kot jasno pokazal, da si večina Lučanov želi in podpira tako protipoplavne ukrepe kot tudi izvedbo obvoznice. Dal je tudi dovolj jasno sporočilo vsem, da je delitev občanov »dana« z dnevnega reda ter se moramo

zato s skupnimi močmi zavzeti za prihodnje izzive, ki jih niti ne bo malo niti ne bodo lahki.

Zaradi protipoplavnih ukrepov bo verjetno prelitega še kar nekaj črnila, saj naj bi bile Luče povsem protipoplavno varne šele po gradnji obvoznice, ki je zasnovana kot zadnji del ukrepov. Zaradi ozkega prehoda glavne ceste skozi Luče je obvoznica vsekakor nuja, čeprav ima

tudi ta posamezne, in sicer iste ostre nasprotnike. Kako trenutno kaže obvoznici, ki je državna naložba?

Žal je slabo finančno stanje države dejstvo, ki neposredno vpliva na hitrost gradnje naše obvoznice. Ta je bila v vladi, ki je sprejela državni prostorski načrt, umeščena v prostor že leta 2010. Projekti so pripravljeni, tudi v načrtu državnih razvojnih programov je izvedba obvoznice predvidena do konca desetletja. Plebiscitarna volja ljudi na že prej omenjenem referendumu je dodatna močna zaveza tako za državo kot občino za dolžno ravnanje v prihodnosti.

Veliko slovenskih občin je zelo zadolženih, Občina Luče je izjema, saj ste pri vas brez dolgov. Kako, da se za zadolževanje niste odločili in koliko je to vplivalo na vlaganja?

Kljub številnim občinskim naložbam poslujemo brez posojil. Tako ostajamo ena redkih občin, ki svojih občanov ni dodatno zadolžila. To uspevamo z zagnanim in s poštenim delom ekipe, ki jo vodim, z razumskim načrtovanjem in zmernim ter obvladljivim tempom naložb. Če bi morali dati na tehtnico na eno stran hitrejšo izvedbo naložb in zato najem posojil ter na drugo stran njihovo vračanje v gospodarsko posebej občutljivem času, kot je danes, dvoma verjetno ni. Temu se reče navadna kmečka ali gospodinjska logika, po kateri lahko toliko potrošiš, kolikor imaš, oziroma poskušaš z javnim denarjem, ki ti je zaupan, delati podobno kot z domačimi financami. Preudarno in odgovorno.

Pri naložbi v novo čistilno napravo Luč v občini niste imeli ravno sreče, saj ste morali na običajno vodno soglasje čakati skoraj štiri leta ...

Nedvomno vsi birokratski postopki – tudi v našem primeru je tako – niso nikomur v ponos in kar kličejo po racionalizaciji predpisov, ki bi v prihodnosti lahko pospešili postopke in tako odločno skrajšali čas od zamisli do izvedbe. Za to bo treba napraviti korenite premike tako glede spremembe zakonodaje kot tudi pri delovanju države. Letošnja gradbena sezona je za gradnjo nove čistilne naprave v Lučah verjetno že izgubljena, ker so nam pri čakanju na ključno soglasje vmes potekla nekatera že pred leti pridobljena soglasja in jih bo treba obnoviti.

škofija soglasje že dala. Mogoče bi lahko težavo rešili v podobni smeri, kot smo nedavno rešili problem pokopališča, to je z dolgoročnim najemom zemljišča. V vseh drugih pogledih je sodelovanje občine in župnije kar zgledno. Nenazadnje oboji delamo za dobro istih ljudi.

Govorila sva o pridobitvah od lanskega občinskega praznika. Kaj pa občina najbolj potrebuje v prihodnosti, za prihodnja leta, katere so največje naloge?

Nedvomno je stalna naloga občine obnova najrazličnejše občinske infrastrukture. Na srečo se bo asfaltiranje cest v številnih zaselkih kmalu končalo in tudi središče je dobro pokrito z javno infrastrukturo. Potrebujemo še nekaj parkirnih mest. Z dokončanjem občinskih prostorskih načrtov bomo začrtali razvoj občine. Še poseben poudarek bo v prihodnje treba dati mladim, tudi z gradnjo več kot nujnega športnega centra oziroma športne dvorane. Zeleno luč za ta projekt nam je občinski svet na eni zadnjih sej že dal.

Prireditve v počastitev praznika Občine Luče bo danes, 6. avgusta. Za kulturni program je poskrbelo kulturno društvo, župan Ciril Rosc bo podelil letošnja občinska priznanja in kot slavnostni govornik predstavil utrip občine. Priznanja občine bodo prejeli prizadevna zdravnica Andreja Podlesnik Moličnik, župnijska karitas in krajevna organizacija Rdečega križa. Prireditve bo v kulturni dvorani ob 19. uri.

Pred leti smo res poskušali zgraditi nov večji parkirni prostor v bližini župnijske cerkve, ki bi rešil večino težav glede parkiranja v središču Luč. To bi koristilo tudi ob cerkvenih praznikih in pogrebih, ko prostih parkirnih mest najbolj primanjkuje. Žal zemljišča od župnije nismo uspeli odkupiti, čeprav je

Veliko energije smo v minulih letih vlagali v povezovanje ljudi. Društveno življenje v občini že dolgo ni bilo tako živahno. Dokazali smo, da spet zmoremo stopiti skupaj, če hočemo. Na najrazličnejših področjih. Povezovati ljudi je naš velik izziv tudi za prihodnost.

BRANE JERANKO

MODNO OBLIKOVANJE JANA PIREČNIK KNAPIČ

Jana Pirečnik Knapič, s.p.,
Luče 100, 3334 Luče

Odpiralni čas:
ponedeljek–petek
8:00–12:00
ali po dogovoru
na tel.: 041 67 33 89

izdelava oblačil
popravila oblačil
modni dodatki
svetovanje

Obiščite nas na facebooku:
JPK unikatna modna oblačila & nakit

Občina Luče v številkah	
Površina km ²	110
Število prebivalcev	1.513
Število moških	762
Število žensk	751
Število delovno aktivnih prebivalcev (po prebivališču)	542
Število zaposlenih oseb	205
Število samozaposlenih oseb	142
Število registriranih brezposelnih oseb	88
Povprečna mesečna bruto plača na zaposlenega (EUR)	1.240
Povprečna mesečna neto plača na zaposlenega (EUR)	850
Število podjetij	162
Število osebnih avtomobilov	803

Druženje pred romantično »vlcarsko bajto« v Lučah, kjer ima od lani prostore upokojensko društvo. V starih časih so v »vlcarskih bajtah« prebivali gozdni delavci.

Predsednica Društva upokojencev Luče Martina Kladnik in tajnica Anica Podlesnik

V okviru Društva upokojencev Luče delujeta ženska in moška skupina ljudskih pevcev. Včasih nastopita skupaj. (Foto: Jože Miklavc)

Upokojenci iz pravljične hiške

V »vlcarski bajti« in v skorjevki: obiskali smo »upokojenski« znamenitosti Luč – Danes množično srečanje upokojencev, konec tedna še upokojenski del prireditev Lučkega dne

V Društvu upokojencev Luče imajo v zadnjem obdobju še posebej veliko dela. Danes, 6. avgusta, je namreč v Lučah področno srečanje članov upokojenskih društev iz celotne Zgornje Savinjske doline, kar je terjalo veliko priprav. Področno srečanje je seveda le ena od številnih nalog, ki si jih vsako leto za dajo lučki upokojenci. V soboto in nedeljo se bodo tako v prireditve Lučkega dne – po delovni plati – vključili tudi upokojenci.

»Izvajamo predvsem projekte, ki so članom društva blizu in jih imajo radi. Ob rednih projektih si vsako leto zadamo še kakšnega dodatnega,« je povedala tajnica lučkega upokojenskega društva **Anica Podlesnik**. Tako je okoli štirideset članov društva je pripravljalo področno srečanje, kjer bodo zbranim med drugim razkazali »upokojenski« znamenitosti Luč. To sta nekdanja »vlcarska bajta« in skorjevka, obe znani kot bivališči nekdanjih gozdnih delavcev.

Veselja ne manjka

Meddruštveno upokojensko letno druženje so nekoč že imeli, nato ga nekaj let ni bilo, vednar so ga v zadnjih letih obudili. Najprej je bilo v Mozirju, lani je bilo v Solčavi, letos ga pripravljajo Luče. »Nekateri starejši ne hodijo več veliko po dolini, na takšnem srečanju pa lahko med drugim srečajo svoje nekdanje sodelavce. Tega so pogosto tako veseli, da se kar objamejo,« je povedala predsednica Društva upokojencev Luče **Martina Kladnik**. Posamezniki se niso videli že po desetletje ali še več. Srečajo se na primer nekdanji delavci tovarn Eltroj in Glin, ki ju danes ni več.

Med šestnajstimi projekti, ki jih izvaja lučko upokojensko društvo, je letošnja novost projekt Starejši za starejše. Deset prostovoljcev je obiskalo kar 249 občanov Luč, starih nad 69 let, in ugotavljalo njihove življenjske pogoje, prisluhnili so njihovim željam in ugotavljali morebitno potrebo po pomoči. Vse so obiskali v

približno dveh mesecih, za kar jih je treba posebej pohvaliti. Te prostovoljce kot koordinatorka usmerja **Marija Krivec**. Na terenu so spoznali, da zelo hudih stisk na svojem območju na srečo nimajo, čeprav se upokojenci s svojim položajem v družbi ne morejo ravno pohvaliti. Večina starostnikov v tej občini ostaja doma, le približno desetina jih preživlja jesen življenja v domovih za starejše.

»Vlcarska bajta«

Tako zanimivih rednih prostorov za delovanje, kot jih ima Društvo upokojencev Luče, po vsej verjetnosti nima nobeno drugo društvo blizu in daleč. Ti so v nekdanji »vlcarski bajti«, to je leseni stavbi, ki so jo nekoč uporabljali gozdni delavci. S Solčavskega so jo prenesli že pred desetletjem in pol, nato je predolgo samevala. Predlani so za njeno uporabo zaprosili organizirani upokojenci, ki so bili prej brez svojega prostora. Pot do »vlcarske« bajte ni bila lahka, vendar jim je s podporo občine uspelo.

Skorjevka vabi

Gozdni delavci so živeli tako v »vlcarskih bajtah« kot v manjših skorjevkah, to je z drevesnim lubjem pokritih majhnih zavetiščih. V »vlcarskih bajtah« so imeli celo svojo kuharico, v manjših skorjevkah so si morali kuhati kar sami.

Spomin na skorjevko je društvo upokojencev obudilo leta 2012, ko sta jo njegova člana **Jaka in Jože Zamernik** tudi postavila. To so nato slovesno pripeljali v središče Luč, kjer stoji v bližini sedeža občine kot dokaz nekdanje lučke dediščine. Skorjevka je kmalu postala lučka znamenitost, ki jo turisti radi fotografirajo in v njeni notranjosti radi posedijo na praproti. »Upokojenska« skorjevka iz Luč je bila lani predstavljena celo na Mednarodnem obrtnem sejmu. Lučki upokojenci so pred nekaj leti spomin na stare »sanitarne« čase obudili tudi s postavitvijo lesenega »cekreta na štrbunk«. Danes je postavljen ob »vlcarski bajti«.

Pred skorjevko, postavljeno v središču Luč, ki je postala turistična znamenitost. Upokojensko društvo je postavilo zasilno bivališče nekdanjih gozdnih delavcev.

»Bajto« z romantičnim videzom so prejeli v brezplačen najem v začetku lanskega leta. Za začetek so si morali svetiti s petrolejkami, podobno kot v svojih otroških letih, ko elektrike ponekod še ni bilo. V urejanje »bajte« so nato vložili približno šeststo ur prostovoljnega dela – od urejanja okolice do oskrbe z elektriko, ki jo je bilo treba napeljati kar tristo metrov daleč. Med drugim so se odpravili v gozd, da so lahko postavili ograjo po vzoru nekdanjih zgornjesavinjskih ograj. Tudi drva so si pripravili za zimo. Slovesno odprtje »vlcarske bajte« za potrebe upokojencev je bilo lani avgusta. Za prišleka je lesena »vlcarska bajta« kot iz pravljične. Na oknih je cvetje, ob njej žubori čista Savinja, ki grmi z jezuz, v lepem vremenu je lep razgled na Raduho. V lepi hiški iz starih časov se od takrat vrstijo sestanki, vaje ženske in moške skupine ljudskih pevcev, imeli so pletarsko delavnico, izobraževali so prostovoljce za potrebe projekta Starejši za starejše ... V tem raju ob Savinji je vseč tudi članom drugih društev, saj je bilo tam prejšnji mesec srečanje literarnega društva Slap, svoje srečanje je imelo tudi društvo Sožitje.

»Kocine pokonci«

V teh dneh je v Lučah torej še ena množična prireditev, 46. Lučki dan. To je največja,

enotedenska turistična prireditev v tej občini, ki obsega vse od narodopisnih predstavitev do športnih dogodkov. V soboto in nedeljo si bo mogoče ogledati program, za katerega bo pri svoji »vlcarski bajti« poskrbelo Društvo upokojencev Luče. V soboto bodo pripravili popoldne z ljudskimi godci in pevci ter »vlcarskimi« igrami, v nedeljo bodo obujali staro »vlcarsko« tradicijo. Prikazali bodo različne zanimivosti iz preteklosti – od izdelave trsk za svečavo do krtačenja in predenja volne na kolovratu. Na ogled bo manjša razstava »vlcarskega« orodja, v pokušino bodo ponudili stare »vlcarske« jedi, kot so »masonek« (skuhana mastna jed iz moke in smetane) ter pečene »šnite« iz belega kruha, namočenega v jajca. Oboje tako tekne, da se nekateri udeležijo prireditve prav zaradi teh dobrot.

Med prireditvami Lučkega dne petja torej ne bo manjkalo. Iz Luč že od nekdaj prihaja dober glas o tamkajšnjem petju in pevcih, ki obvladajo tudi posebno večglasno petje. Letos so lučke pevce posneli celo za narodopisno oddajo Radia Slovenija. Odlično so se izkazali tudi na junijskem območnem srečanju zgornjesavinjskih in šaleških ljudskih pevcev in godcev v Gornjem Gradu, kjer so od desetih mogočih osvojili devet točk.

Strokovni ocenjevalec srečanja **Miha Zupanc** je v strokovni oceni zapisal, da so mu ob poslušanju njihove pesmi Dekle v zelenem vrtu stoji šle »kocine pokonci«. Še več, v Društvu upokojencev Luče je celo skupina upokojencev, ki je ustanovila dalmatinsko pevsko klapo. Poleg pevcev imajo v društvu od lani instrumenttalno skupino Ropotavčki, ki igra na ljudska glasbila. V društvu seveda ne morejo tudi brez svojih ljudskih muzikantov **Kristla Grmelja** na »frajtonerici« in **Jake Zamernika** na basu.

Še in še bi lahko predstavljali različna prizadevanja članov Društva upokojencev Luče. Od redne skupne zimskega rekreacije, skupnega kolesarjenja v sosednje kraje, skupnega letnega rekreativnega pohoda, predavanja o obnovitvi znanja cestnoprometnih predpisov, društvenih avtobusnih izletov vse do obiskovanja starejših članov na domu in v domovih. Nič čudnega, da je društvo upokojencev lani za 60-letnico delovanja prejelo zlato plaketo Zveze društev upokojencev Slovenije in priznanje Občine Luče. Za vodenje društva – vodi ga peto leto – je prejela priznanje pokrajinske zveze upokojenskih društev tudi predsednica društva.

BRANE JERANKO

Konti s kakovostnimi izdelki za ohranjanje zelenega

Začetki podjetja Konti segajo v leto 1968, v današnji obliki pa je bilo ustanovljeno leta 1990. Proizvodnja je raznovrstna, vse pa se tako ali drugače dotika slogana »da ohranimo zeleno«. V podjetju se ukvarjajo s proizvodnjo lažjih konstrukcij, lovinskih posod, uličnih koškov, zabojnikov, cistern in raznovrstnih izdelkov po vaših željah in velikostih.

Gre predvsem za standardne izvedbe različnih zabojnikov in drugih industrijskih oziroma komunalnih izdelkov. Pri projektiranju in izdelavi so fleksibilni. To pomeni, da precejšen delež njihove proizvodnje zajema izdelke po željah, merah in zahtevah naročnika oziroma kupca. Zaradi lastne proizvodnje se lahko posvetijo vsakemu

izdelku posebej ne glede na količino.

S kakovostnimi izdelki in prijaznostjo zaposlenih ugodijo najbolj zahtevnim kupcem

V podjetju si prizadevajo za najboljšo kakovost izdelkov. Takšni izdelki in prijaznost zaposlenih predstavljajo ključ za uspešno delo podjetja. V večini slovenskih mest ljudje njihove izdelke radi uporabljajo prav zaradi kakovosti in videza. Pri delu upoštevajo različne zahtevne standarde kakovosti, zato so njihovi izdelki ob gospodinjstvi rabi primerni tudi za obrt, industrijo in trgovino ter še posebej za različne oblike komunalne dejavnosti.

Družinsko podjetje Konti poleg visoke kakovosti proizvodov odlikujejo lastna proizvodnja in dolgoletne izkušnje pri izdelavi izdelkov za najbolj zahtevne uporabnike.

Sledijo želji kupca

Izdelki, proizvedeni v Sloveniji, visoko strokovno znanje in izkušnje jim omogočajo, da je njihov odzivni čas od naročila do izdelka čim krajši. Na podlagi naročnikovih želja in potreb pripravijo projekt, ki omogoča izdelavo zelenega artikla (pri tem je izdelava projekta všteta v ceno izdelka). Ponudijo kakovostno garancijo, zaradi česar imajo njihovi izdelki zanemarljivo število reklamacij. V podjetju zagotavljajo še, da ob standardnih kovinskih izdelkih iz redne ponudbe lahko naredijo vse, kar si naročnik želi.

Konti

da ohranimo zeleno

Garancija na njihove izdelke je do pet let. Pri proizvodnji upoštevajo zahtevane standarde za komunalno opremo (Farid, Atrik, Rico ...) ter druge standarde pri končni obdelavi, ki vplivajo na kakovost in dobro garancijo (protikorozijska zaščita, zaključni premazi, vroče cinkanje po standardu EN ISO 1461 ...).

Več informacij na spletni strani: www.konti.si

SLIKOPLESKARSTVO
PESAN BORIS s.p.
Lopata 47
3000 Celje
tel./fax: 03 5472-362
GSM: 031 583-257
DŠ.: SI43767303

Pesan Boris s.p.

- KNAUF SISTEMI
- OBNOVA
- STAVBNEGA POHIŠTVA
- DEKORATIVNA NOTRANJA IN ZUNANJA
- SLIKOPLESKARSKA DELA
- FASADERSKA DELA

STROJEPLASTIKA

PRAŠNO BARVANJE VSEH VRST KOVIN:

gsm:
041 741 094

www.strojeplastika.si

AK
ASFALT KOVAČ

ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI

T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

OPTIKA Teržan
MARJAN TERŽAN s.p.
Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

10% popust ob nakupu korekcijskih in sončnih očal

CVETLIČARNA IN DARILNI BUTIK
NATAŠA
Nataša Hribnik s.p.
Poslovne enote: Kalobje-Šentjur-Celje
Kontakt: 031-363-506 in 031-302-666
03/ 746-13-80 in 03/ 995-99-64

PRI UREDITVI GROBOV, DELO BREZPLAČNO!

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA
Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
www.siviljskiservisflicka.com
Tel.: 031 843 029

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA
POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH IN USNJEVIH OBLACIL
NOVO: Pe Laško
tel.: 031 288 908

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

INSTALACIJE VERHOVŠEK
Z vami že 20 LET.
IZVEDBA VODOVODNIH IN CENTRALNIH
NAPELJAV TER SANACIJA KOPALNIC
INSTALACIJE VERHOVŠEK d.o.o. Prožinska vas 34/d, Štore, gsm: 041 682 907

Kupon za 25 EVROV
Pri naročilu storitev nad 500 evrov

VULKANIZACIJA MULEJ AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

Če želite oglaševati v rubriki vsi naši mojstri, pokličite **031 692 860**

Stara glasba odmeva v zgradbah kulturne dediščine

Prisluhniti ji je mogoče tudi v naši regiji

Zgradbe kulturne dediščine vedno bolj postajajo priljubljena prizorišča kulturnih dogodkov. Festival stare glasbe Seviq Brežice že več kot trideset let v različnih kulturnih spomenikih po Sloveniji med poletjem prireja koncerte stare klasične glasbe. Festivalska karavana glasbenikov iz vse Evrope in tudi drugod se bo tudi letos nekajkrat ustavila v naši regiji.

Sredi julija ji je bilo že mogoče prisluhniti v Rogaški Slatni in v soboto na Velenjskega gradu, v avgustu bodo koncerti sledili še v župnijski cerkvi Marije Vnebovzete v Olimju, Stari grofiji v Celju in Dvorcu Novo Celje pri Žalcu. V atriju Velenjskega gradu je nastopil Ansambel Diatessaron, ki deluje v Baskiji, sestavljajo pa ga umetniki, ki se posvečajo igranju glasbe na avtentična glasbila iz obdobja med 16. in 18. stoletjem.

Nastopajoči glasbeniki na festivalu že tradicionalno prihajajo z vseh koncev sveta. V Olimju se bo tako na primer ta konec tedna predstavil ruski ansambel Svetilen in v Stari grofiji v Celju prihodnji konec tedna na lutnji Edin Karamazov. Člani ruskega ansambla bodo

predstavili pravoslavno glasbo, ki ne izvira zgolj iz Rusije, temveč tudi iz drugih pravoslavnih dežel, kot so Grčija, Bolgarija, Ukrajina, Moldavija, Gruzija, medtem ko bo hrvaški glasbenik pozornost namenil izvirni glasbi za violino in čelo v priredbi za lutnjo.

Kot so skladbe zvenele nekoč

Posebnost festivala je, da glasbeniki glasbo izvajajo z avtentičnimi glasbili in na avtentičen izvajalski način v gradovih, cerkvah in drugih spomenikih kulturne dediščine. Glasba zaradi tega, kot pojasnjuje direktor festivala **Klemen Ramovš**, zveni natančno tako, kot si je zamislil skladatelj. »Glasbila se skozi stoletja iz generacije v generacijo spreminjajo. Nekatera bolj, spet druga manj. Glede na to, da je zvok osnovni medij sporočilnosti pri glasbi, je zelo pomembno, kakšen zvok dajejo glasbila.« Na festivalu je mogoče prisluhniti izključno stari glasbi, s katero poslušalci dobijo vtis, kako so skladbe zvenele pred stoletji.

ŠPELA OŽIR
Foto: ARS RAMOVŠ

Program festivala poteka zgolj v prostorih slovenske kulturne dediščine, na zgodovinsko pomembnih in za obiskovalce še posebej zanimivih mestih. Na koncerte po vsej Sloveniji vozi prav za to namenjen festivalski avtobus. Ljubitelji stare glasbe poleg koncertov spoznavajo kulturne bisere Slovenije. Nič drugače ni bilo tudi v soboto na Velenjskem gradu, kjer so si pred začetkom ogledali muzejske zbirke.

Goran Bojčevski s svojim kvintetom na prizorišču pri Vodnem stolpu v Celju

Glasbeni velikani s pridihom tanga

Goran Bojčevski po dveh uspešnih koncertih v Celju in Ljubljani na zaslužen dopust

Celjsko-makedonski glasbenik Goran Bojčevski letošnjo prvo polovico poletja ni počival. S svojim kvintetom je pripravljaval povsem nov program avtorskih klasičnih skladb in priredb. Prvič jih je predstavil prejšnjo sredo zvečer na prizorišču pri Vodnem stolpu v Celju in nato še dan kasneje v sklopu Festivala Ljubljana v cerkvi Marije Pomočnice, ki je znana tudi kot Križevniška cerkev.

Goran Bojčevski je zanimiv mlad glasbenik, ki živi in deluje v Celju, po rodu pa je Makedonec. Odlično združuje aktivno igranje klarineta s komponiranjem,

v svojih skladbah pa prepleta različne glasbene zvrsti, od klasike, etna, džeza do balkanskega melosa. Diplomiral je na ljubljanski akademiji za glasbo, nato je študij nadaljeval na salzburškem Mozarteumu, kjer je končal podiplomski študij.

Letos poleti se je lotil posebnega projekta. V sodelovanju s svojim kvintetom, v katerem sodelujejo znani slovenski glasbeniki, je pripravil nov avtorski program klasičnih sklad in priredb ter s tem ponovno dokazal svoj talent za prepletanje različnih glasbenih zvrsti. »Vzel sem skladbe glasbenih velikanih, kot so Paganini, Vivaldi in Cho-

pin, in jih priredil v tango in tango nuevo, ki sta v zadnjem času precej priljubljena,« pojasnjuje Bojčevski. Na obeh koncertih so se mu pridružili na violini Dejan Gregorič, na harmoniki Tomaž Marčič, na klavirju Aleksej Zuev in na kontrbasu v Celju Rok Hozjan ter v Ljubljani Zoran Markovič.

Bojčevski pravi, da zdaj sledijo zaslužene počitnice. Na vprašanje, ali jih bo preživel v Makedoniji ali kje drugje, je odgovoril, da si bo letos baterije v prvi vrsti polnil v Grčiji, zagotovo pa bo obiskal tudi rodno domovino.

ŠO
Foto: Grupa

Atrij prizorišče različnih koncertov

Dom sv. Jožefa v Celju je zvest organizator glasbenih dogodkov. V hladni polovici leta že tretje leto zapored v cerkvi pripravlja zimski cikel Glasba na hribu, pri katerem gre v prvi vrsti za sakralno glasbo, v topli polovici pa je mogoče prisluhniti koncertom raznovrstne glasbe pod skupnim imenom Večeri v atriju.

Koncerte prireja enkrat mesečno od maja do septembra. Na avgustovskem glasbenem dogodku, ki je bil zaradi slabega vremena v dvorani, je v nedeljo zvečer nastopil mlad uspešen glasbenik, vokalist **Tilen Naraks**. Kot gosti se mu pridružili pianist Primož Mavrič, sopranistki Maša Malgaj in Mojca Žerjav ter tenorist Matic Zakonjšek.

Letos je bilo mogoče prisluhniti že trem koncertom. Direktor doma **Jožef Planinšek** pravi, da si želijo poslušalcem z Večeri v atriju ponuditi karseda raznovrstno

glasbo, od zborovske glasbe do džeza. Na prvem koncertu so zapeli člani celjskega moškega komornega pevskega zbora in v nadaljevanju sezone Prifarski muzikanti, s katerimi so se v Domu sv. Jožefa dotaknili etno glasbe. Julijsko dogajanje je popestril koncert profesorja Gregorja Gorenška s Konservatorija za glasbo v Mariboru, ki se je predstavil s tolkali, prijetno pa je presenetil tudi s harmoniko.

Prvi avgustovski koncert je bil v znamenju vokalne glasbe, konec meseca pa se obeta še ena glasbena poslastica. V atriju bosta nastopila vokalistka Nina Strnad in domači džezi Jaka Kopač, ki je svoja otroška leta preživel prav v bližini Doma sv. Jožefa. Sezono bo septembra sklenila godba na pihala iz Trbovelj.

ŠO
Foto: SHERPA

Utrinek z nedeljskega koncerta, ki je sodil v cikel Večerov v atriju.

Beračenje tudi prefinjena oblika kriminala

Dnevno »pokasirajo« tudi do 50 evrov

Beračenje v mestih in na podeželju je že večletni problem. V zadnjem času berači – predvsem romunski, bolgarski ali slovaški – potrkaajo tudi na vrata domov. Prosiiti za denar v Sloveniji ni kaznivo, razen če je vsiljivo, a še takrat se lahko policija odzove samo na podlagi prijave tistega, ki ga to moti. Zadeva je drugačna, če je berač žrtev prisilnega beračenja. V tem primeru je v ozadju prefinjena oblika trgovanja z ljudmi.

V tem času je na naših ulicah resda mogoče opaziti manj beračev. Deloma zaradi policije, ki jih na terenu dosledno preverja, in deloma zaradi poletnega vrhunca. Na ulicah, kjer je turistična sezona v razmahu, je več ljudi in posledično več priberačnega denarja. Zato so za berače poleti mamljive ulice predvsem obmorskih krajev.

Niso vsi žrtve

Policija je, če gre v ozadju za trgovino z ljudmi, glede pojava prisilnega beračenja

dokaj nemočna. Vendar tudi na policiji pravijo, da vsi berači v beračenje niso prisiljeni. »Nekatere v to pahnejo nevzdržne življenjske razmere doma, kjer se težko preživljajo, zato beračijo v tujini,« pravi celjski policist **Bogdan Robnik**, vodja policijskega okoliša Celje center in Dolgo polje. »Večina jih ne zna slovensko, pri sebi imajo ponavadi dokumente in potrdilo o plačani kazni, če so jih kje že prej kaznovali,« dodaja. Največkrat berači ne želijo sodelovati s policijo, zato se ji, če jo opazijo, umaknejo in beračijo naprej šele takrat, ko odide. Pri tem je skoraj nemogoče dokazati, da je nekdo prisiljen v beračenje. Ker je takšen berač žrtev, nikoli ne izda svojega »nadrejenega«, saj se boji maščevanja.

Tudi nasilni

Z leti so se razmere, v katerih berači bivajo v Sloveniji, spremenile. Včasih so, ko je dnevni »delovni«

čas beračenja minil, spali v avtomobilih na različnih osamljenih lokacijah na Celjskem ali v zapuščenih objektih. Med njimi je bil tudi nekdanji Rakušev mlin. Danes, ko priberačijo denar v določenem mestu, nadaljujejo v drugem. Na ta način prevozijo Slovenijo in nato »odpotujejo služiti« denar v tujino. Dogajalo se je tudi, da so berače, zatem ko so njihovi vodje z avtomobili (ponavadi vrednejših znamk) prišli ponje, popolnoma pregledali. Tudi vse telesne odprtine, da berači le ne bi kje skrili denarja, ki so ga na ulicah dobili. Pogosto se je govorilo tudi o nasilju, ki naj bi bil razlog, da so berači tiho in ne prijavijo organizatorjev, ki so jih pahnili dobesedno na beraško palico.

Pred cerkvami

Celjska policija je lani ovdala organizatorja skupine tujcev. Ta naj bi tujce prisilil v beračenje. Policisti so tudi že izrekli ogromno

kazni zaradi prekrška, ki nastane, če nekdo vsiljivo berači. »Kaznovali smo tudi povratnika, ki je bil tudi nasilen. Privedemo jih k preiskovalnemu sodniku in predlagamo ukrep izгона iz naše države,« pojasnjuje pomočnik komandirja PP Celje **Boštjan Kavc**. Poudarja tudi, da policija pri odkrivanju problematike beračenja dobro sodeluje z lokalno skupnostjo in MO Celje ter občinskimi redarji. Policisti sodelujejo tudi s trgovskimi središči, kjer se beračenje pojavlja v večji meri. Vedno pogostejše so berači tudi pred cerkvami. Zadnji podatki kažejo, da se pojavlja očitno nova oblika beraških prošenj za denar: s trkanjem na vrata hiš in stanovanj. V tem primeru moramo biti še bolj pozorni, saj je ogromno primerov, ko tujci prosijo za denar in nato izkoristijo nepazljivost lastnikov ter kraдеjo denar ali vrednejše stvari.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: arhiv NT (GrupA)

Prisilno ali samoiniciativno beračenje? Ali le nateg? Kdo bi vedel.

OB ROBU

Koliko nam je sploh mar?

Skoraj zagotovo nihče od nas ne ve, ali je nekdo, ki prosi za denar, žrtev zelo dobro organizirane kriminalne mreže, kjer se vrtijo enormni zneski denarja. Morda pa res prosi za denar, ki ga bo namenil za novo protezo za nogo, roko ali za zdravljenje bolnega otroka. A če je nekdo prisiljen v to, da berači, in mu ljudje v lonček ali roke stisnejo evro ali več, je to enako, kot da bi ljudje prikimali klofuti otroka, žene, moža. Prisilni berač je žrtev tistega, do česar ima družba ničelno toleranco – vsaj hvali se tako – a je nima. Berač je žrtev nasilja. In pika.

SIMONA ŠOLINIČ

Organizator njegovega beračenja je nekdo, ki ima denar. Temu mora berač ob koncu dneva izročiti naberačeno in pri tem dobesedno izprazniti vse žepke. Z vedenjem, da se bo naslednji dan ves postopek, zanj vreden pomilovanja, spet začel. Z vsakim dnem se zanj zavrti enak krog največje možne bede, za organizatorja pa se z vsakim dnem sklene krog dobička. Organizator je nasilnež. Je kot mož, ki svojo ženo, preden jo pretepe, zavije v odejo, da na ulici kdo ne bi opazil njenih modric. Tudi prisilni berač ima modrice po telesu in v duši. Le ljudje jih ne vidimo. Ker si je pred bistvom nasilja še vedno lažje zatisniti oči kot prepoznati resnico. In četudi jo kdo prepozna, je najtežje odreagirati. Berač je kot žena, ki o nasilju več let ne spregovori na glas, ker največkrat misli, da je materialno odvisna od nasilneža.

Četudi ne gre za prisilno beračenje, berač do pičice natančno pozna slovensko zakonodajo. Ve, kako ne sme prositi za denar in kaj je v zakonodaji o beračenju zapisano. Toda zanimivo – ne razume nobene slovenske besede.

Sila čuden dogodek se je zgodil pred tedni. Medtem ko smo sedeli na kavici sredi mesta, je k nam pristopil gluhi tujec z lističem, da zbira denar za svojo družino, ki je prav tako gluha. Ko ga je prijateljica s kretnjami za gluhe začela spraševati, (razumeti bi moral ne glede na to, da je tujec, saj so kretnje skoraj povsod po svetu enake), se je ustrašil in hitro odšel. Razumljivo, saj je naletel na »minov« in ni znal ničesar pokazati v komunikaciji za gluhe, saj je ni poznal. Prevarant ali oseba, ki prosi upravičeno za denar?

Berač naj bi dnevno od ljudi dobil tudi do petdeset evrov. Ko pogledaš širše, razmisliš, sešteješ, dobiš mesečni znesek, ki je višji od plače večine tistih, ki se beračev usmilijo. Takrat razumeš. Seveda se jim beračenje splača. Četudi vanj niso prisiljeni.

Beračijo tudi otroci

Prepoved beračenja je kršitev človekovih pravic

O prisilnem beračenju so seznanjeni tudi v uradu varuhinje človekovih pravic Vlaste Nussdorfer. Prijav žrtev beračenja sicer ne dobivajo, o tem se največkrat seznajajo preko nevladnih organizacij, a ocenjujejo, da tudi policija stori vse, kar lahko, ko preiskuje takšne primere.

Ravno pretekli teden je Nussdorferjeva s predstavniki nevladnih organizacij sprejela dogovor, da mora Slovenija čim prej dopolniti vse zakonodajne postopke, v katerih se znajdejo otroci. Že pred časom je urad varuhinje od vseh centrov za socialno delo zahteval podatke, kolikokrat so se v preteklih treh letih pri svojem delu srečali s primeri beračenja otrok in kako so v takšnih primerih ravnali.

»Odgovori so nas presenetili, saj se od vseh (devetnajstih) centrov nobeden ni ukvarjal s tem vprašanjem. To ne pomeni, da se beračenje otrok ne pojavlja, ampak kaže, da je problem relativno obvladan in da so pristojni organi nanj ustrez-

no pripravljeni,« pravi Nussdorferjeva. Dodaja, da bi prepoved beračenja na splošno, brez navedbe okoliščin beračenja, pomenila kršitev človekovih pravic. Če pride do beračenja in so vanj prisiljeni otroci, je takšno prisilo zelo težko dokazati.

Pred časom je na beračenje otrok varuhinjo opozorila občanka – sicer ne z našega območja – zato je urad varuhinje ravno o tem problemu poizvedoval pri slovenski policiji glede celotne države. »Problem vsiljivega beračenja se je povečal na območju celotne države takoj po vstopu Romunije in Bolgarije v Evropsko unijo leta 2007. S policije so nam odgovorili, da v takšnih primerih preiskujejo možnost kaznivega dejanja trgovine z ljudmi, torej skušajo ugotoviti organizatorja beračenja, prevoznika, kdo pobira denar, kdo berače nadzira, ugotavljajo njihovo bivališče in podobno. Hkrati policisti preverjajo prekrške s področja Zakona o tujcih,« so nam še odgovorili iz urada varuhinje.

Tudi grožnje s smrtjo

»Problem trgovanja z ljudmi je mnogoplasten in prisilno beračenje je vsekakor ena od oblik tega kaznivega dejanja,« so nam odgovorili v Društvu Ključ, centru za boj proti trgovini z ljudmi. Beračenje je v porastu in postaja problem vseh razvitih mest, še dodajo.

Čeprav se v društvu zavedajo pomena dela policije, pravijo, da njeni ukrepi beračenje na prvi pogled samo izrinejo iz javnega prostora in urbanih središč, a ga po drugi strani hkrati potisnejo na obrobja mest. Za prisilne berače ima to zgolj posledico, da jih trgovci z ljudmi sčasoma preselijo v druga mesta in kraje, ki so bolj ugodni za njihovo nemoteno dejavnost.

»S tem problem ni odpravljen. Ljudje nas vedno vprašajo, zakaj prisilni berači ne poiščejo pomoči, če jim je tako hudo. Razlogov je veliko. Nekateri so bili zlorabljeni na več načinov že v otroštvu in so se navadili, da z njimi razpolaga nekdo drug. Mnogi imajo duševne težave in težave z različnimi zasvojenostmi, zato so lahko vodljivi. Mnogim je zagroženo s smrtjo, če ne

bodo ubogali, ali pa grozijo njihovim družinam. Nekateri so predhodno prisilno vpleteni v izvrševanje kaznivih dejanj, zato pomoči ne upajo poiskati, saj se bojijo kazni in tega, da jim nihče ne bo verjel,« pravi **Alenka Kukolj**, vodja projekta Oskrba žrtev trgovine z ljudmi – namestitve v varnem prostoru v letih 2014/15 v Društvu Ključ.

Tudi v Ključu poudarjajo, da niso vsi berači v beračenje prisiljeni, zato bi morali mimoidoči biti toliko ozaveščeni, da bi lahko prepoznali morebitne znake, ki kažejo, da gre za osebo, ki jo je v beračenje nekdo prisilil. »Enostavnega odgovora, kaj storiti v sistemu, v katerem trenutno živimo, ni. Člani organiziranega kriminala se na spremenjene okoliščine ali povpraševanje po določenih storitvah odzovejo veliko hitreje in bolj domiselno kot država s svojimi vzvodi in ukrepi. Če se ne sprenevedamo, vemo, da so tudi državam glavna vodila za delovanje dobiček, učinkovitost, gospodarska rast. Vzvodi za njihovo doseganje so legalni, zakoniti, čeprav žal na škodo ljudi,« še pravi Kukoljeva.

Urad varuhinje ostro nad celjsko sodišče

Bi 91-letnik še živel, če ne bi bilo sodnih počitnic? – Službeni nadzor nad primerom

V uradu varuhinje človekovih pravic Vlaste Nussdorfer so v teh dneh ostro okrcali celjsko okrožno sodišče, celo navedli so, da je zaradi svojega zakasnelega sodnega odločanja kršilo dostojanstvo človeka. Gre namreč za primer 91-letnega Milana Lalića, ki so mu lani na sodišču izrekli obvezen ukrep psihiatričnega zdravljenja v Enoti za forenzično psihiatrijo v UKC Maribor. Lalić je namreč s kladivom poskušal ubiti sosedo, a ker je to storil v neprištevnem stanju, ga niso poslali v zapor, ampak na obvezno zdravljenje. V Mariboru je julija umrl.

Lalić je na oddelku forenzične psihiatrije dobesečno

hiral, pravijo v uradu varuhinje človekovih pravic, saj ga brez sklepa celjskega sodišča niso mogli prestaviti v katero drugo ustanovo, ki bi bila za njegovo stanje primernejša. Iz psihiatrične enote v Mariboru so na to celjsko sodišče večkrat opozorili in prosili za hitrejšo obravnavo, saj je bilo očitno, da moški umira in da potrebuje celovito oskrbo. Kadar sodišče v kazenski zadevi zaradi očitane kaznivega dejanja namesto zaporne kazni izreče varnostni ukrep obveznega zdravljenja (ta lahko traja največ pet let), mora o podaljšanju tega ukrepa odločati vsakih šest mesecev. O tem odloča tako imenovani izvenobravnavni senat sodišč. V tem primeru celjskega okro-

žnega sodišča. A pri tem, se je po mnenju Ivana Šeliha, namestnika varuhinje, zapletlo zaradi počasnega delovanja sodišča.

Ponižujoče za bolnika

Enota za forenzično psihiatrijo, kjer je Lalić umiral, se je – ko je ocenila, da sodišče dela prepočasi – obrnila na varuhinjo Vlasto Nussdorfer. Takšna odločitev uradne ustanove ni ravno pogosta, zato je mogoče domnevati, da so bili v enoti resnično v nevhvaležnem položaju, saj moškemu niso mogli nuditi takšne oskrbe, kot bi mu jo na primer v bolnišnici ali domu ostarelih. Zato se je v reševanje zadeve z namenom, da bi podrezal celjsko sodišče,

da bi se hitreje odločilo, vključil tudi urad varuhinje. Toda s sodišča so Nussdorferjevi odgovorili, da bodo ponovno o tem odločali 17. avgusta, torej šele po sodnih počitnicah. To je bilo za Nussdorferjevo nesprejemljivo in za Lalića prepozno, saj je sredi julija umrl. **Ivan Šelih**, namestnik varuhinje človekovih pravic, je takšno dejanje sodišča opisal z ostrimi besedami: »Po naši presoji se sodišče ni ustrezno odzvalo na resnost zdravstvenega stanja in v tem vidimo kršenje pravic na smrt bolne osebe. Vsako odlašanje v takšnem primeru je po našem mnenju ne le kršitev človekovega dostojanstva, ampak je tudi nečloveško in ponižujoče dejanje.«

Sodišče verjelo psihiatrinji

Na takšno kritiko urada varuhinje se je odzvalo tudi vodstvo Okrožnega sodišča v Celju, ki je o podaljšanju ukrepa odločalo 24. aprila. Takrat je senat zaslišal tudi psihiatrično izvedenko Martino Žmuc Tomori. »Med drugim je navedla, da bi bila vsakršna sprememba okolja za Milana Lalića slaba in da se vsa oskrba in nega, ki ju je takrat potreboval, v celoti lahko opravljata v Mariboru. Izvenobravnavni senat je na podlagi njenega mnenja sprejel sklep, da je ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva še vedno nujen,« so nam odgovorili

iz vodstva celjskega sodišča. Glede na opozorila iz Maribora in Ljubljane je sodišče junija odločilo, da bo ponovna seja 17. avgusta. Pri tem se sklicuje na zakonodajo.

Lalić naj bi v zadnjem času negibno ležal v postelji, imel je dve pljučnici, popolnoma je oslabil in umiral v neprimernih razmerah. Tako njegovo stanje opisuje Šelih. Na mariborski forenzični psihiatriji so varuhinji dejali, da enota ni primerna za takšna stanja, da je situacija resna, nevarna in za Lalića ogrožujoča. Kar se je nato tudi izkazalo. Kljub ugotovitvam psihiatrične izvedenke. »Sporočamo vam še, da se s pobudo Varuha človekovih pravic RS za služben nadzor izvajajo vse aktivnosti za pregled poslovanja v tej kazenski zadevi,« so še dodali v sporočilu iz sodišča. Nussdorferjeva je namreč predlagala, naj se v službenem nadzoru ugotovi, ali je sodnik, ki je vodil odločanje o ukrepu v izvenobravnavnem senatu, morda s tem, da ta ni hitreje odločal, storil kakšno napako. Kaj bo pokazal službeni nadzor, bomo še preverili.

SŠol

V drugo v zapor ne bo odšel

Na celjskem okrožnem sodišču so v sredo izrekli kazen Borutu Vrenčurju iz Velenja, ki mu je tožilstvo očitalo kaznivo dejanje nasilja v družini. Marca letos je bil nasilen do svoje večletne partnerke, zaradi česar je od marca v priporu. Sodišče mu je izreklo dve leti zopora s preizkusno dobo štirih let, obvezno zdravljenje odvisnosti od alkohola ter obiskovanje psiholoških delavnic za nenasilno komunikacijo.

Roko nad partnerko naj bi Vrenčur dvignil že predlani in lani, ko se je partnerka pred njim zatekla v varno hišo. Takšna kazen, kot jo je dobil, pomeni, da mu za zapahe ni treba. Nižjo kazen je Vrenčur dobil tudi zato, ker je krivdo priznal, pa tudi zato, ker je sam obljubil, da se bo začel zdraviti zaradi odvisnosti od alkohola. Tožilstvo je predlagalo tudi prepoved približevanja ženski, kar pa bi bilo v praksi nemogoče, saj sta ponovno v zvezi, partnerka pa mu je na sodišču nudila tudi podporo, kljub temu, da je v tem primeru oškodovanka. Naj spomnimo, da je bil Vrenčur pred več kot 6 leti tudi obsojen zaradi umora lastnega očeta. Tega je večkrat zabodel z nožem, da je oče izkrmavel na domačem pragu. Storilec se je takrat sam predal policiji, na sodišču pa so ga obsodili na petletno zaporno kazn, ki pa jo je že odslužil. SŠol

Ovaden zaradi piškotov

Celjski kriminalisti so po dobrem mesecu dni končali s preiskavo okoliščin zastrupitve s konopljo v Vrbju pri Žalcu. Kot je znano, se je v Bio parku Nivo zastrupilo 15 ljudi, ki so bili na predavanju o pozitivnih učinkih industrijske konoplje.

Ker so preizkušali prehranske izdelke, so pristali na celjski urgenci, kjer so analize pokazale, da je bila v piškotih, ki so jih jedli, psihoaktivna substanca THC. Da ni šlo za industrijsko, ampak za indijsko konopljo, so zdaj potrdili tudi na celjski policiji. »To so pokazali rezultati toksikološke analize. Zato bomo zoper 46-letnega osumljenega, ki je te piškote prinesel, ovadili zaradi omogočanja uživanja prepovedanih drog,« pravi **Božidar Pezdevšek** iz PU Celje.

Na omenjenem dogodku je bilo kar 40 ljudi, pretežno starejših, ki so na predavanju o konoplji poskušali različne izdelke, ki so jih je s sabo prinesli tako predavatelj kot nekateri udeleženci delavnice. Preiskava naj bi pokazala, da so bili sporni piškoti, ki jih je na dogodek prinesel eden izmed predavateljev. Glede na člen, po katerem so ga policisti zdaj ovadili, mu grozi celo do 12 let zopora. 15 udeležencev je bilo takrat omotičnih, imeli pa so tipične znake zastrupitve z drogo. Dva od njih sta bila težje prizadeta, vendar nista bila v življenjski nevarnosti. Nekaj dni kasneje so bili iz bolnišnice izpuščeni vsi. SŠol

Redarji in policisti skupaj pri nadzoru prometa

Avgusta bodo vozniki pod drobnogledom

Vodstvo Agencije RS za varnost v prometu je v torek obiskalo celjsko občino, kjer se je Vesna Marinko iz agencije srečala s policijo in z vodstvi občinskih svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v naši regiji. Skupaj so si zastavili nekatere cilje, s katerimi bi še bolj okrepili preventivne aktivnosti in hudim cestnim prekrškarjem stopili na prste. Več kot očitno je, da je bil sestanek nujen glede na slabo stanje prometne varnosti.

Na območju PU Celje je letos v prometu umrlo 13 ljudi, v enakem obdobju lani 9. Stanje se je poslabšalo predvsem v zadnjem mesecu, ko je umrlo kar 6 ljudi. Kot smo že poročali, sta poglavitna vzroka za nesreče prevelika hitrost in alkoholiziranost povzročiteljev. Največ nesreč se je zgodilo predvsem na regionalnih in lokalnih cestah, in sicer izven naselij. Med umrliimi je največ voznikov osebnih vozil, motoristov, kolesarjev in pešcev. Negativno izstopajo predvsem starejši vozniki. Tako jih je bilo med žrtvami nesreč sedem starejših od 50 let in šest starejših od 60 let. Na policiji sicer ne morejo izpostaviti določenih cestnih odsekov, ki naj bi po številu smrtnih nesreč izstopali, a kljub temu sta negativno v ospredju predvsem regionalna cesta v Ločici pri

Da bi bilo takšnih prizorov na cestah manj ...

Vranskem in cesta Arja vas-Velenje.

V Velenju pridni

Na torkovem sestanku so se dogovorili, da bodo policisti že naslednji teden začeli nadzor prometa izvajati skupaj z občinskimi

redarji. »To pomeni, da bo sta redar in policist skupaj na terenu ugotavljala kršitve,« pravi **Vesna Marinko** iz Agencije za varnost v prometu. Še bolj se bodo v preventivo morali vključiti občinski sveti za preventivo. Velenjski se na primer v

Avgusta bo tako nadzor prometa okrepljen ne samo zaradi slabe prometne varnosti, ampak tudi zaradi bližajočega novega šolskega leta. Za policijo in vzdrževalce cest se to začne že prej. Ti morajo namreč pregledati ceste, ulice in prometno signalizacijo predvsem v bližini šol in vrtcev ter določene nepravilnosti oziroma poškodbe na signalizaciji tudi odpraviti.

naši regiji že vrsto let odlično vključuje v preventivne dejavnosti, ki jih ves čas izvaja tudi samoiniciativno in pravzaprav prednjači pred ostalimi občinami. Da Velenje res veliko naredi na področju prometne varnosti, se kaže tudi v statistiki, saj je v tamkajšnji občini malo prometnih žrtev. Razen na cesti Arja vas-Velenje, ki že od nekdaj velja za eno najbolj nevarnih, nekateri pravijo, da tudi zaradi nevarnega naklona na določenih odsekih.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Ob pomanjkanju sreče ostala na repu

Prvoligaša s Celjskega slabo začela sezono

Celjski in velenjski nogometaši so v 3. krogu domačega prvenstva doživeli novi razočaranji. Rudar je na domačem igrišču s 3:1 izgubil proti Zavrču in brez točke ostaja na zadnjem mestu lestvice. Celje je v Kopru remiziralo z 1:1, na lestvici pa je z le dvema osvojenima točkama osmo.

Vodi Maribor s sedmimi točkami, eno manj imajo Domžale, Gorica in Krško. Brez prvenstvene zmage so ob Velenjčanih in Celjanih še Koprčani.

Sreča, kje si?

Zavrč se je na gostovanju v Velenju veselil prve zmage, Rudar je še tretjič izgubil. Gostje so že po polovici prvega polčasa vodili z 2:0. Gol upanja za domače je tik pred odmorom dosegel **Luka Prašnikar**. Velenjčani so imeli nato pobudo, a je njihove upe v 86. minuti pokopal Glavica, ki mu je uspel natančen »lob« z roba kazenskega prostora. Rudar spet ni bil nadigran. Bil je boljši, a kaj, ko je Zavrč dosegal gole. Sreče za varovance trenerja **Jerneja Javornika** ni na spregled, rezultati na prvih tekmah sezone niso pokazatelj stanja v moštvu. »Pričakovali smo zmago, a nam spet ni uspelo. Po hitro prejetih golih smo potrebovali nekaj časa, da smo prišli k sebi. V pravem trenutku smo zmanjšali zaostanek, v dru-

Za »rdeče« iz Velenja je bilo zaradi slabega finančnega stanja mogoče pričakovati, da bodo imeli v tej sezoni težave, medtem ko to ne velja za celjske »rumene«.

gem polčasu pa se je videlo, da smo resnično na pravi poti. Manjka le še malo več samozavesti in konkretnosti. Fantom nimam česa zameriti. Verjamem, da bodo prišli tudi rezultati, le potrpežljivi moramo biti,« je tolažil Javornik. Dodal je: »V klubu je prišlo do velikih sprememb, zato naši navijači, ki se jim po porazu iz srca opravičujem, morajo potrpeti, kajti verjamem, da se nam bo kmalu odprlo.«

Za paniko ni razloga

Vsak začetek prvenstva je pomemben. Če je dober, je toliko bolje, v nasprotnem primeru je vse težje in težje, ko nasprotniki na lestvici začnejo bežati. »Strinjam se s tem, saj se zavedamo, da pozitivno vzdušje delajo pozitivni rezultati. Nikakor pa ni razloga za paniko, kajti odigrani so bili šele trije krogi. V Velenju še iščemo pravo igro. Nikoli ne iščem izgovorov, a v prvih treh tekmah je bilo veliko nesreče. V uvodnem krogu smo za 0:1 gol dobili iz prepovedanega

položaja, na drugi tekmi smo ga prejeli iz »indirekta«, ki ga ni bilo, zdaj pa smo gol dobili že v 4. minuti!« je razočarano pristavil Javornik, ki upravičeno ostaja optimističen, saj je igra Rudarja vedno boljša. V njej se dobro znajde **Luka Prašnikar**, ki je vpisal drugi gol v sezoni. »Bil sem vesel vrnitve v Velenje. V moštvo sem se hitro vključil. Vsaka vrnitev je sicer lepa, če dosežeš gol, a če bi bila še kakšna točka, potem bi bilo še toliko lepše. Upam, da bomo prvo vknjižili konec tedna v Domžalah. Ne smemo si postavljati visokih ciljev, temveč iskati točke. Ko bo prišla zmaga, bo še toliko lepše.«

Firer ne zmore sam

Koper in Celje sta na Bonifiki vpisala edini neodločen rezultat 3. kroga. Ni veliko manjkalo do četrte zmage gostujočih moštev, saj so Celjani v drugem polčasu igrali dobro. Prvega so začeli zelo slabo. Gostitelji so z golom **Denisa Haliloviča** v 11. minuti povedli z 1:0. Na Halilo-

viča je pozabil **Jure Travner**, ki je po vrnitvi v Celje še daleč od prave forme. Četudi se ves čas trudi po najboljših močeh, je napak preveč. V 25. minuti je izenačil odlični **Ivan Firer**, in sicer s tretjim letošnjim golom v dresu Celja. Čvrsto ga je sicer držal Ivica Guberac. Slednji je prejel le en rumeni karton, čeprav se je znova obnašal kot v cirkusu. V nadaljevanju je najlepši priložnosti za Celjane zapravljal **Sunny Omoregie**.

Vedo, kdo je zaspal

Trener **Simon Rožman** je uspešno osvežil moštvo z rezervistoma **Adnanom Bašićem** in **Milanom Spremom**, a pike na i ni bilo. Celjski tabor je bil po tekmi silno potr, povsem na tleh. Razočaran športni direktor Celja **Ambrož Krajnc** se je pred slačilnicami zapletel v pogovor z domačim športnim direktorjem Matejem Mavričem Rožičem in tudi z Denisom Halilovičem, strelcem domačega gola in nekdanjim igralcem Celja. Po odsluženi kazni zaradi rume-

NK Celje in 20-letni portugalski krilni igralec **Erico de Sousa** sta podpisala triletno pogodbo. Okrepitev je dobrodošla, kajti trenutno mesto na lestvici ni zavidljivo. »Verjamem, da je Erico tip igralca, ki smo ga iskali. Dobro se znajde na obeh krilnih položajih, hkrati pa tudi ustreza naši strategiji uveljavljanja mladih nogometašev. Je mlad, obetaven, ambiciozen, predvsem pa željan dokazovanja. V zadnjem obdobju ni bil v polnem tekmovalnem pogonu, a smo mu odločeni pomagati, da bi čim prej prišel do ravni, ki si jo vsi skupaj želimo,« je okrepitev komentiral športni direktor **Ambrož Krajnc**. Kot kaže, ima Celje po razočaranju v uvodu sezone kljub vsem težavam še vedno dovolj časa, da pomaga nogometašem, da se vrnejo v tekmovalni ritem ...

nih kartonov se je v moštvo vrnil **Blaž Vrhovec**. Jezno, a iskreno je dejal: »Zelo moramo biti zadovoljni s točko, ker če iz tako zrelih priložnosti ne daš gola, potem ga lahko dobiš. Treba je popraviti realizacijo. Prekinitve? To je osebna odgovornost. Vsak ve, kdo koga krije in kdo za kaj odgovarja. Dobro vemo, kdo je tokrat zaspal. Ne vem, kaj naj drugega povem ...«

Morajo do treh točk

Spet je bilo težko opazovati trenerja **Simona Rožmana**, ki več od tega, da vzklika svojim nogometašem, krili z rokami in daje napotke, ne more. Zagotovo bi mu bilo lažje, če bi lahko zaigral in pomagal: »Igrali smo dobro, si priigrali precej lepih priložnosti, a nas je žal znova na cedilu pustila realizacija. V tem delu smo

bili znova povsem neprepoznavni, na koncu pa smo zaradi nezbranosti spet osvojili le točko. Zagotovo smo razočarani, saj smo imeli zmago na dlani. Verjamem v moštvo, saj so fantje na vseh treh tekmah pokazali dobro predstavo. Naša največja težava ostaja realizacija pripravljenih priložnosti, a verjamem, da se nam bo tudi v tem kmalu odprlo.« Nova priložnost za zmago bo jutri (18.30), ko bo v Areni Petrol gostovala Gorica, ki je v začetku sezone v zelo dobri formi. Zmaga gostiteljev je nuja, ob morebitnem novem spodrsu bi bilo nerivo med nogometaši v prihodnje še več. »Živčnosti je že zdaj veliko in če ne bo zmage na domači tekmi z Gorico, bo to velika katastrofa,« je zaključil Vrhovec.

MITJA KNEZ
Foto: GrupA

Lestvica 1. SNL

MARIBOR	3	2	1	0	6:	2	7
DOMŽALE	3	2	0	1	5:	3	6
GORICA	3	2	0	1	5:	6	6
KRŠKO	3	2	0	1	3:	4	6
ZAVRČ	3	1	2	0	4:	2	5
OLIMPIJA	3	1	1	1	4:	3	4
KRKA	3	1	1	1	3:	3	4
CELJE	3	0	2	1	2:	3	2
LUKA KOPER	3	0	1	2	3:	5	1
RUDAR	3	0	0	3	2:	6	0

Tina Trstenjak s ponosnima staršema

Trstenjakova vodilna na svetu

Približno mesec pred letošnjim svetovnim prvenstvom v kazahstanski Astani je Mednarodna judo zveza objavila svetovno jakostno lestvico.

Na njej so zelo visoko tudi slovenski reprezentanti. V kategoriji bork do 63 kilogramov prvo mesto med 223 tekmovalkami pripada Celjanki **Tini Trstenjak**. Njena klubska kolegica iz JK Z' dežele Sankaku Celje **Ana Velenšek** je med 147 tekmovalkami kategorije do 78 kg tretja. Visoka mestaasedajo še **Roki Drakšič** (7.), **Vlora Bedeti** (18.), **Adrian Gomboc** (29.) **Petra Nareks** (34.), **Matjaž Ceraj** (35.) in **Mihael Žagank** (36.), kar je izjemno obetavno pred olimpijskim letom.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

NA KRATKO

Oba dvakrat daleč

Freising: Slovenski košarkarski klubi so na žrebu v Nemčiji dobili tekmece v novoustanovljenem evropskem pokalu Mednarodne košarkarske zveze. Državni prvak Tajfun bo igral v skupini F z danskim Bakken Bears, s češkim Nymburkom in z irsko Hibernio, laški Zlatorog pa v skupini D z nizozemskim Den Boschem, avstrijskim Güssing Knights in s francoskim Chalonem. Na Bavarskem sta bila sekretar Tajfuna Danilo Fras in direktor Zlatoroga Aleš Antauer.

Vrnil se je Čebular

Šentjur: Državni košarkarski prvak Tajfun si je zagotovil še dve okrepitvi. Sandi Čebular, ki je zadnji dve sezoni igral za Rogaško, se vrača v svoj matični klub. Izvrsten strelec je podpisal dveletno pogodbo. Nekdanji reprezentant, ki je v minuli sezoni s Slatinčani prišel do finala, je na 38 ligaških tekmah dosegal povprečno 17,7 točke. Drugi novinec je Jacob Parker. Ameriški košarkar ima 22 let, visok je dva metra. V vrstah prvakov ostajajo Dragiša Drobnjak, Ceola Clark, Ivan Držić in brata Sebič, ni pa še znana usoda Emirja Zimića.

Pred Garnbretovo le Markovičeva

Imst: Na tretji letošnji tekmi za svetovni pokal v težavnostnem plezanju v Avstriji so navdušili tudi slovenski predstavniki. Mina Markovič je osvojila prvo mesto. Druga je bila Janja Garnbret, članica Šaleškega alpinističnega odseka. 16-letna Garnbretova je bila celo edina, ki je polfinalno smer preplezala do vrha. Prihodnja tekma za svetovni pokal bo v Münchnu, in sicer v balvanskem plezanju. Tekma bo 14. in 15. avgusta, teden pozneje pa bo v Stavangerju na Norveškem nova preizkušnja v težavnostnem plezanju.

Polne Tri lilije

Laško: Slovenska moška košarkarska reprezentanca je v sklopu priprav za septembrsko evropsko prvenstvo drugo prijateljsko tekmo odigrala v Treh lilijah. Pred 1.800 gledalci je premagala Avstralijo z 79:70.

Prvi iz ZDA

Rogaška Slatina: Letošnji finalist državnega košarkarskega prvenstva, KK Rogaška, bo imel prvič v svojih vrstah Američana. Vrzal pod obroči bo po odhodu Žige Dimca zapolnil Cory Remekun. 24-letni in 203 cm visok košarkar je nazadnje igral za Široki (BiH). (DŠ)

V pekinško Ptičje gnezdo tudi »ptiček iz Celja«

Renner zlat z državnim rekordom – Na SP trije atleti celjskega Kladivarja – Maja Mihalinec (AK Velenje) za stotinko prepočasna

Svetovnega atletskega prvenstva v Pekingu se bodo udeležili trije člani celjskega Kladivarja. Za Martino Ratej in Luko Janežičem je zadnji normo izpolnil Robert Renner. Po dveh sušnih in kriznih sezonah Renner letos znova blesti. Naslovu evropskega prvaka za mlajše člane v skoku s palico je dodal državni rekord in izpolnjeno normo za člansko svetovno prvenstvo v Pekingu.

Član Kladivarja je drugi dan balkanskega prvenstva v romunskem mestu Pitesti osvojil zlato medaljo, a kar je bolj pomembno – preskočil je 5,65 metra. Izboljšal je (svoj) slovenski rekord in ulovil normo za Kitajsko.

Sezona presežkov

21-letni Renner je za 15 cm ugnal vso konkurenco. Na 5,20 in 5,40 je bil uspešen drugič in na 5,65 cm že prvič. Presrečna sta bila s trenerjem Milanom Kranjcem, ki je svojega varovanca spremljal v Pitestiju. Renner je prejšnji slovenski rekord, 5,62 m, dosegel 10. februarja 2013 v francoskem mestu Villeurbanne. To mu je uspelo v dvorani. Blestel je že v mladinski konkurenci, saj je leta 2011 osvojil svetovni naslov za mlajše mladince, svoj velik talent pa je potrdil 11. julija letos, ko je kot drugi Slovenec v zgodovini v estonskem Tallinnu osvojil naslov evropskega prvaka za mlajše člane. Rok za izpolnitev norme je 10. avgust, zato sta bila v Celju

Martina Ratej je že bila v Ptičjem gnezdu. Na olimpijskih igrah leta 2008 se ni uvrstila v finale v metu kopja.

predvidena dva mitinga, ki pa so ju po izjemnem nedeljskem skoku – z najtršo in najdaljšo palico, ki jo premore celjski as – odpovedali.

(Ne)moteča sodnica

Vse kaže, da bo z Rennerjem v Peking odpotoval tudi njegov trener **Milan Kranjc**, ki je upravičeno hvalil svojega varovanca. »Ni se zmedel, čeprav je bilo tekmovanje v Pitestiju v zelo zahtevnih pogojih. Hkrati so tekmovali še suvalci krogle in skakalke v višino, kar je bilo zelo moteče. Vse se je preple-

talo po zaletiščih. Ena od sodnic je Robertu celo nehote presekala pot, a je nadaljeval zalet in v prvem poskusu preletel višino 5,40 m. To je bila njegova izjemna predstava, še posebej na 5,65 m. Namreč veter je bil zelo spremenljiv in se je obračal.« Dodal je še, da so stvari postavljene na svoje mesto – dosedanja najboljša Rennerjeva znamko (5,62 m) mu je sicer Atletska zveza Slovenije priznala kot absolutni rekord, mednarodna zveza pa le kot dvoranskega.

Bliže članskemu vrhu

Po osvojitvi naslova evropskega prvaka za mlajše člane je **Robert Renner** odločno poudaril: »Povsem se bom osredotočil na izpolnitev norme za svetovno prvenstvo!« Steklo mu je kot po maslu, najbrž zdaj niti v sanjah ne pomisli, da mu ne bi uspelo ubosti palice v luknjo, kar je bila njegova ogromna težava v prejšnjih dveh letih, ko je odpovedoval velika tekmovanja, čeprav je imel izpolnjene norme. Glede programa v naslednjih dneh je Kranjc dejal: »Časa za posebno pripravo seveda ni veliko. Prva slovenska skupina atletov bo proti Kitajski poletela že 16. avgusta. Do tedaj imava deset dni časa za ustrezne treninge in osvežitev telesa. V Pekingu se bo treba nato hitro aklimatizirati. Cilj bo čim boljša predstava v kvalifikacijah. Šlo bo za povsem novo izkušnjo. Preverjal bo vzdušje med svetovno elito. Pridobival bo koristne informacije tudi za naslednje leto, saj želi biti v olimpijskem letu še bolj konku-

renčen in še bliže svetovni članski »špic«. Vsekakor je lahko zdaj popolnoma sproščen. Ko je bilo letos najbolj napeto, se je izkazal.«

Dvig Martinine forme?

Balkanska prvakinja je postala tudi Kladivarjeva metalka kopja **Martina Ratej**. Podobno kot pri Robiju – bolj veseli njen dosežek kot prvo mesto, slovenska rekorderka se je namreč po daljšem času približala meji 60 metrov. »Pogoji na tekmi res niso bili dobri, zato je takšen rezultat še toliko bolj razveseljav. Med celotnim tekmovanjem je pihal veter, ki se je nenehno spreminjal in oteževal tekmovanje. Martina je prikazala veliko dobrega, torej stvari, na katerih sva intenzivno delala na treningih zadnji

Robert Renner in njegove »vragolije« pri skoraj šestih metrih višine

mesec. Zato z optimizmom pričakujem prvenstvo v Pekingu,« je bil po daljšem obdobju dobre volje Martinin trener **Andrej Hajnšek**. Balkanska prvakinja sta še klubski sotekmovalca Ratejeve in Rennerja **Luka Janežič** na 400 metrov (46,39

sek) in **Maja Mihalinec** na 100 metrov, ki je za normo za Peking zaostala za pičlo stotinko – 11,34 sek. Še jo bo lovila, najprej konec tedna na odprtem prvenstvu Avstrije.

DEAN ŠUSTER
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Trainer Milan Kranjc in Robert Renner sta pred štirimi leti zakorakala na zemljevid svetovne atletike.

Predsednik Kladivarja Stane Rozman in direktor Rok Kopitar v zadnjih tednih z navdušenjem spremljata dosežke svojih naslednikov na tekmovališčih.

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške ugodnosti za leto 2015 – 4 male oglase v Novem tedniku do 10 besed in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo naročniško kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko koristijo samo naročniki Novega tednika, ki imajo poravnane svoje obveznosti.

Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne prenašajo.

Uredništvo NT&RC

MOTORNA VOZILA

PRODAM

RENAULT megane 1,5 dci, letnik 2003, registriran do 14. 11. 2015, dobro ohranjen, prodam. Telefon 051 648-647. 1800

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

STROJI

PRODAM

TRAKTOR Sayer 8080 in krožno brano (20 diskov) prodam. Telefon 041 205-357. 1795

ELEKTRO hidravlični cepilec, hod bata 45 cm, bat 6 cm, prodam za 430 EUR. Telefon 040 776-104. 1807

KUPIM

TRAKTOR Zetor, Imt, Ursus, Deutz, Štore, Univerzal, Tomo Vinkovič in motokultivator ter ostalo kmetijsko mehanizacijo kupim. Telefon 041 678-130. p

TRAKTOR Imt, Zetor, Deutz, Ursus, Univerzal, Štore, poleg tudi vse priključke, kupim. Telefon 031 851-485. p

POSEST

PRODAM

BIVALNI vikend v okolici Planine pri Sevnici, številka energetske izkaznice 2015-150-136-24-555, prodam. Telefon 041 771-466. 1649

PARCELE, zazidljive, sončna lega, Ljubljana-okolica, vsi priključki ob parceli (voda, elektrika, telefon), vredno ogleda, prodam. Cena 20 do 30 EUR/m². Telefon 041 681-266, 041 727-223. 1768

OB Ljubljanski cesti prodam stanovanjsko hišo, 200 m², velikost parcele 763 m². Cena po dogovoru. Telefon 041 693-467. 1783

V PODGORJU, Celje, prodamo za 69.500 EUR delno opremljeno, podkleteno hišo-dvojček, takoj vselljivo. Telefon 041 731-734, Irena. 1777

LAŠKO, Plazovje. Prodava stanovanjsko hišo (Plazovje 13, 3270 Laško), grajeno med 1993 in 2000, skupne stanovanjske površine približno 83 m² (klet + pritličje), staro stanovanjsko hišo: zemljišče pod stavbo 50 m² in gospodarski objekt z nadstrešnico v izmeri približno 54 m², kmetijskega in stavbnega zemljišča približno 17.400 m², priključki: voda, elektrika, skupaj za 99.900 EUR. Izdelan je izkaz energijskih lastnosti stavbe. Telefon 041 708-198. n

V SAVINJSKI dolini prodam 1.000 m² zemljišča (klet, njiva, sadje). Telefon (03) 547-1267. 1767

ROGAŠKA Slatina, Ratanska vas. Prodajno stavbno zemljišče, 965 m², z urejenim pristopom, komunalna infrastruktura v bližini, asfaltna cesta 20 m od parcele, na parceli lesen gradbeni objekt, za 19.800 EUR. Telefon 041 708-198. n

NOVA Cerkev, Lemberg. Prodava stanovanjsko hišo (Lemberg pri Novi Cerkvi 9 b), 121,90 m² neto tlorisne površine, s kletjo, odprtim balkonom, shrambo, kurilnico ter odprto teraso in pripadajočim zemljiščem: travnik v izmeri 132 m², travnik v izmeri 1.416 m², travnik v izmeri 314 m², pašnik v izmeri 111 m², ogrevanje na kurilno olje ali trdo kurivo; priključki: elektrika, voda, telefon. Cena 68.500 EUR. Stavba ima izdano energetsko izkaznico stavbe št. 2015-145-162-22791. Telefon 041 708-198. n

ŠTORE, Prožinska vas. Prodajno delno opremljeno stanovanjsko hišo v Prožinski vasi 52 a, 210 m² uporabne površine, leto izgradnje 1990, centralno ogrevanje (na kurilno olje), dvorišče s stavbo skupaj približno 500 m², priključki: elektrika, voda, telefon, za 204.000 EUR. Stavba ima izdano energetsko izkaznico stavbe št. 2015-145-162-24757. Telefon 041 708-198. n

VSE IZ INOXA NUDI

Ramainoks d.o.o.,
Kopališka 3, Kidričevo
Ograje, ograjni elementi, okovje
za sanitarne kabine, cevi,
pločevina, vijaki, dimniki.
Obiščite jih!
Tel.: 02/780 99 26
www.ramainox.si

STANOVANJE

PRODAM

NA Ponikvi (Šentjur) prodamo opremljeno dvoipolno stanovanje, velikost 60 m². Številka energetske izkaznice 2015-61-100-7147. Cena po dogovoru. Telefon 041 351-788. 1754

ENOSOBNO stanovanje, 42 m², letnik 2002, popolnoma opremljeno, prodam. Cena 55.000 EUR. Celje, telefon 040 229-743. 1760

ODDAM

V KOŽINU pri Zadru ugodno oddam apart-maje, 50 m od morja, z lastno plažo. Telefon 00385 232-83201, 031 815-897. 1731

V PIRANU oddajam za počitnikovanje popolnoma opremljeno garsonjero po ugodni ceni. Telefon 040 245-454. 1779

STANOVANJE z balkonom, za družino, delno opremljeno in eno manjše družinsko opremljeno stanovanje, oddam v najem. Celje, telefon 070 418-525. 1796

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠICE, domače vzreje, težke od 30 do 80 kg, za zakol ali nadaljnjo rejo, domača hrana, dostava, prodam. Telefon 031 524-147. 944

GORDANA
astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE
GSM
041 404 935
Društvo Kvaternik, Savinova 7, Celje

KOKOŠI nesnice, mlade, grahaste, rjave, črne, štajerke, prodamo. Nakup 10 nesnic – petelin brezplačno. Kmetija Winter-Lešer, Lopata 55, Celje, telefon 031 461-798, 041 582-119, 070 270-438, (03) 5471-244, 041 763-800, (03) 5472-070. p

TELIČKE, težke, 110 in 180 kg in telica, težko 420 kg, prodam. Telefon 031-743-351. 1748

DVA jagenjčka prodam ali menjam za jagnjico. V okolici Vojnika. Telefon 041 932-160. 1765

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava na dom. Perutninarstvo, vzreja nesnic Tibat, telefon (02) 582-1401. p

DVE leti starega ponija, rjave barve, kratkodlak, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 809-101. 1722

OKOLICA Polzele. Prodajno pujske, težke od 20 do 30 kg. Telefon 031 839-845. 1781

BIKA simentalca, težkega 500 kg, prodam. Telefon 040 524-780. 1787

TELICO, čb, brejo 6 mesecev in telica, čb, staro 15 mesecev, za zakol ali nadaljnjo rejo, prodam. Telefon 041 205-357. 1795

BIKCA simentalca, težkega približno 130 kg, prodam. Telefon 041 877-151. 1792

TELIČKO simentalco, staro 10 dni, prodam. Telefon 070 250-441. 1790

PRAŠICE, težke od 100 do 130 kg, mesni tip, možnost dostave, prodam. Telefon 041 655-528. 1799

BIKCE, tri, ls, težke od 180 do 200 kg, prodam. Telefon 041 818-894, Šentjur pri Celju. 1803

TELIČKE simentalke, težke od 160 do 200 kg, prodam. Telefon 041 794-301. p

BIKCA simentalca, starega 2 meseca in pol, težkega 150 kg, prodam. Telefon (03) 5795-034. 1802

TELIČKE limuzin in krave simentalke, z mlekom, prodam. Telefon 031 575-514. 1804

TELIČKO in bikca, stara 14 dni, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 241-540. 1806

TRI bikce, pasme ls, bbp in lim, težke 150 kg, prodam. Telefon 031 559-820. L 184

DVA bikca simentalca, težka 110 kg in kozlička samca, srnaste pasme, brez rogov, prodam. Telefon 5716-516. p

KOKOŠI nesnice – jarkice, pred nesnostjo, rjave barve, prodamo. Pripeljemo na dom. Telefon 040 130-979. p

KUPIM

DEBELE in suhe krave in telice za izvoz, plačilo takoj, kupim. Telefon 041 653-286. p

DOLORES
astrologinja
090 64 30
NIKI FRANJO KEDER s.p.
Cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceniku vašega operaterja

MENJAM

BIKA simentalca, težkega 420 kg, menjam za brejo telico simentalco. Telefon 041 201-304. 1791

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

TONO ječmena, cena 0,20 EUR/kg, prodam. Telefon 041 759-704. 1728

KORUZO, tritikalo in pšenico, možna dostava, prodam. Telefon 041 742-334. 1734

KORUZO, zrnje, v vrečah po 50 kg ali big-bag vrečah in seno, okrogle bale, prodam. Telefon 041 763-478, Celje. 1797

LUŠČENO koruzo v vrečah, krmni krompir in balirano slamo prodam. Telefon 041 663-137. 1719

VINO, belo mešano, največ rizling, prodam, 1 EUR/liter. Šmarje, telefon 031 337-361. p

DARILO ZA NAROČNIKE

Prednosti posod TO GO:

Moderno oblikovanje, izjemno kakovosten material brez BPA, 100 % zrakotesnost, srajčka iz kakovostnega neoprena, obdrži temperaturo do 3 ure, enostavno shranjevanje hrane, ergonomičen način zapiranja, hitro čiščenje (pomivanje v pomivalnem stroju), velikost prilagojena priporočilu nutricionistov ...

www.zdravo-kosilo.si

Prodajna mesta:

Celje – Danstudio Celje, Teharska cesta 4 in vse trgovine Tuš po Sloveniji.

70 LET

novi tednik

www.novitednik.com tednik@nt-rc.si

Darilo pripada samo novim naročnikom, ki pred tem vsaj 6 mesecev niso bili naročeni na časopis Novi tednik in plačajo naročnino za pol leta oziroma leto dni. Darilo prevzamejo na oglasnem oddelku Novega tednika in Radija Celje.

1	2	3	4
Posoda TO GO – za sendvič	Posoda TO GO – steklenička	Posoda TO GO – za kosilo	Posoda TO GO – za solato

Med vsemi naročniki bomo septembra, ob rojstnem dnevu Radija Celje, izžrebali še tri lepe nagrade, in sicer:

- dva vikend paketa s polpenzionom za 2 osebi v Hotelu Zdraviliški dvor v Rimskih termah in
- en vikend paket s polpenzionom za 1 osebo v Hotelu Zdraviliški dvor v Rimskih termah

Paket razvajanja v Rimskih termah vključuje:

- Namestitev v dvoposteljni sobi v Hotelu Zdraviliški dvor****
- Najem kolesa ali palic za nordijsko hojo (2-krat v času bivanja za dve uri)
- Darilni bon v vrednosti 10 EUR za koriščenje ene storitve v vrednosti nad 50 EUR na osebo v Wellness centru Amalija (popusti se med seboj ne seštevajo in ne veljajo za storitve v akciji)
- Neomejeno kopanje v termalnem bazenskem kompleksu
- 1-krat vstop v Deželo savn Varinija
- Neomejen vstop v fitness center in še in še

NAROČILNICA

☐ Naročam Novi tednik za 6 mesecev in izberem posodo TO GO 1 oz. TO GO 2.

☐ Naročam Novi tednik za 12 mesecev in izberem posodo TO GO 3 oz. TO GO 4.

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

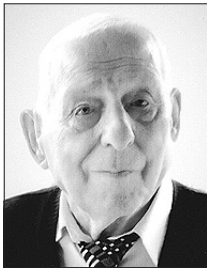
Datum rojstva:

Telefonska številka:

Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejema vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) In 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje. Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.*

Vsem, ki ste ga poznali, sporočamo žalostno vest, da nas je v 93. letu za vedno zapustil

DRAGO HRVATIČ

iz Celja
zadnja leta je živel v Krškem

Od njega smo se poslovili v petek, 17. julija 2015, na pokopališču Dovško na Senovem.

Žalujoči: žena Tončka, sin Drago z družino in ostalo sorodstvo

p

*Zdaj ne trpi več, zdaj počiva.
A svet je mrzel, prazen,
opustošen
za nas, odkar več drage
mame ni.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi
drage mame, stare mame,
prababice in sestre

IVANE STOPINŠEK

rojene Palčnik
iz Jurkloštra
(21. 8. 1931 – 22. 7. 2015)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste jo v tako lepem številu pospremili na njeni zadnji poti ter darovali cvetje, sveče in za svete maše. Hvala za vsa ustno in pisno izražena sožalja, oporo in pomoč. Zahvaljujemo se tudi zaposlenim Doma starejših Šentjur za nego v času njene težke bolezni. Iskrena hvala gospodu župniku Jožetu Vengustu za opravljen obred, pevcem za zapete pesmi in gospe Hermini Palčnik za poslovilne besede.

Žalujoči vsi njeni

1794

*Bolezen te objela je
in poslednjo moč vzela je,
odšla si tja,
kjer ni gorja in ne solza.
Zdaj med nami več te ni,
a v naših srcih boš ostala
do konca dni.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mame, hčerke, sestre in tete

IRENE MAROT

iz Zapotoka – Olešče
(24. 8. 1963 – 18. 7. 2015)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, izrazili sožalje ter darovali cvetje, sveče in za svete maše. Posebna zahvala velja gospodu župniku, pevcem in govorniku.

Žalujoči: mož Silvo, sin Robi in ostalo sorodstvo

L 180

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega ljubega moža in ata

MIHE PUŠNIKA

iz Arclina

se prisrčno zahvaljujemo zdravstvenemu osebju hematološkega oddelka Splošne bolnišnice Celje za strokoven in ljubezniv odnos v času zdravljenja in pri negi, še posebej dr. Tadeji Jelenko in glavni sestri Ivi. Hvala prijateljem duhovnikom, ki so ga obiskovali, nudili duhovno pomoč in ga spremljali na zadnji poti: škofu dr. S. Lipovšku, domačemu župniku T. Pergerju, nečaku T. Vrisku, sosedoma J. Špesu in M. Jakopiču, prof. B. Kolarju, kanclerju J. Lesniki in I. Šumljaku. Hvala sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem in znancem za besede sočutja, topel objem in stisk roke, za darovane svete maše, cvetje, sveče in drugo pomoč. Hvala, ker ste ga imeli radi. V naših srcih bo vedno živel.

Žalujoči vsi njegovi

1789

*V vsakem človeku je nekaj
več od vseh ljudi na svetu,
na svetu, v katerem dolgo
je živela, dosti pretrpela
in kot lastovka na zadnji
let odletela ...*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi
naše drage mame

ELICE VINTER

iz Ivence pri Vojniku
(6. 1. 1927 – 14. 7. 2015)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in vsem, ki ste nam v težkih trenutkih kakor koli pomagali, nas tolažili, darovali cvetje, sveče in za svete maše ter vsem, ki ste nam izrazili ustno in pisno sožalje in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se dr. Dordeviču in celotnemu osebju Špesovega doma za ves trud. Iskrena hvala gospodu župniku Pergerju in še posebej gospodu župniku Tončiju Vrisku za lepo opravljen cerkveni obred in lepe izrečene misli ob njenem slovesu. Hvala Slavici za molitev in hvala pogrebni službi Raj.

Žalujoči vsi njeni

1788

*Nekam daleč, daleč v večnost
odnesel te je duh julijskega dne,
prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
le sledi ostale so povsod
od dela tvojih pridnih rok,
žalostna in strta so srca,
iščejo solzne te oči,
a tebe ni, tebe ni.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, ata, pradedka in tasta

JULKA KOŽUHA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stisnili roko, izrazili ustna in pisna sožalja ter darovali cvetje, sveče in za svete maše. Še posebej iskrena hvala gospe Ivici Kos za pomoč in ganljiv govor v trenutkih slovesa. Iskrena hvala škofu gospodu msgr. dr. Stanislavu Lipovšku, župniku gospodu Pergerju, župniku gospodu Vrisku ter vsem ostalim sodelujočim župnikom za lepo in čutno cerkveno sveto mašo in pokop. Hvala patronažnemu oddelku Zdravstvenega doma Celje, sosedi Majdi za pomoč in nego, osebju oddelka za bolezni prebavil ter osebju oddelka za intenzivno interno medicino Splošne bolnišnice Celje za lajšanje njegovih zadnjih bolečin. Zahvaljujemo se pogrebni službi Raj, d. o. o., za pomoč in lepo organizacijo pogreba, kot tudi hvala pevcem za odpeti pesmi in trobentaču. Hvala tudi podjetju Petre, d. o. o., za pomoč v najtežjih trenutkih. Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Marija ter hčerki Marta in Magda z družinama

p

OSTALO

PRODAM

SVETOVNO dobra bukova drva, na paleti, prodam za 105 EUR. Telefon 041 242-405. p

DRVA, kratko žagana ter dolga v hlodih, z dostavo, prodam. Telefon 040 211-346. p

PEČ na kurilno olje Fer, z gorilcem, bojler in cisterno, 2.000 l, s kurilnim oljem, 1.652 l, poceni prodamo zaradi priklopa na plin. Telefon 749-2284. 1680

CISTERNO za gnojevko, 2.700 l, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 583-511. 1735

SUHA bukova drva ter vino izabela in jurka prodam. Telefon 031 851-448. 1745

BUKOVA metrska drva, suha, prodam. Telefon 051 822-360. 1786

SLAB hektar koruze za silos, 1 m3 desk in 1 m3 »fosnov«, suho, prodam. Telefon 031 426-897, 041 794-204. 1801

OPEKO Bramac, rabljeno, 1.800 kosov, slemenjaki, zračniki in trajniki, prodam. Telefon (03) 5743-026. 1805

BALE, silažne, kakovostne in vhodna in notranja vrata ugodno prodam. Telefon 031 612-160. L 185

PRIKOLICO, 220 x 150 x 40, traktorski priklop, pločevinasto dno, robustno, prodam za 470 EUR. Telefon 040 776-104. 1807

RAZNO

STARO železo, radiatorje, peči in ostalo brezplačno odpeljemo. Miladin Golijan, s. p., Kidričeva 3, Velenje, telefon 040 465-214. n

IŠČEM soplesalko, starejšo, vitko, visoko do 163 cm. Telefon 040 306-497. 1780

BREZPLAČNO oddam v trajno last grobnico na celjskem pokopališču. Telefon 031 853-107. 1793

Ženitna posredovalnica ZAUPANJE

ponudbe iz vse države,
različnih starosti

031 836 378

www.zau.si

Poroke

Celje

Poročili so se: Marjana FARTELJ iz Celja in Uroš OJSTRŠEK iz Kanjuc, Mateja KARO z Ločice pri Vranskem in Matija CIGLER iz Celja.

Laško

Poročili so se: Sara JOGER iz Njivic in Andrej KOPRIVC iz Sedraža, Nuša ČERNIVC

in Gregor CVELBAR, oba iz Ljubljane.

Šentjur pri Celju

Poročili so se: Natalija LAVBIČ iz Vojnika in Pavel MLAKER iz Ljubljane, Bernarda GABER in Karl ZGONEC, oba iz Šentjurja, Jožica KRAJŠEK in Boštjan BORŠIČ, oba iz Vrbnega, Katarina UŽMAH in Andrej PISAR, oba iz Šentjurja.

Žalec

Poročili so se: Petra TRBOVC iz Sevnice in Matjaž FERLEŽ iz Malih Braslovč, Klara JERMAN iz Zahomc in Tomislav SPITAL iz Gaberka, Klavdija ŠKRABAR in Matjaž GABER, oba iz Prebolda, Nina ŽABERL iz Celja in Kristian GALE iz Hrastja pri Grosupljem, Anja HUŠ in Jeroen Aloysius NAB, oba iz Prebolda.

Velenje

Poročili so se: Natalija BRUNŠEK in Boštjan LE-NART, oba iz Velenja, Bran-

ka VENGUST in Jože HUDO-BREZNIK, oba iz Šoštanja.

Diamantno poroko sta praznovala zakonca Ana in Ivan TAMŠE iz Velenja.

Smrti

Celje

Umrli so: Kazimir COKAN iz Žalca, 57 let, Martin ZUPANC iz Bohinja, 96 let, Marija ULAGA iz Žalca, 74 let, Damijan KOTNIK iz Šoštanja, 41 let, Angela VINTER iz Vojnika, 88 let, Leopoldina ŽAGAR iz Celja, 83 let, Marija ROJC HREN iz Celja, 83 let, Jožef GOMINŠEK iz Žalca, 84 let, Juri PILIH iz Vojnika, 74 let, Stanislav ZAVRŠNIK iz Zidanega Mostu, 84 let, Dara ŠARLIJA iz Celja, 71 let, Angela MAJCEN iz Celja, 81 let, Agneza NENADIČ iz Šentjurja, 75 let, Romana VODEB iz Celja, 56 let, Radoš SIMEUNOVIČ iz Celja, 73 let, Jurij VOVK s

Frankolovega, 69 let, Karel GAJŠEK iz Šentjurja, 81 let, Alojz ZEBEC iz Celja, 88 let, Jožef FRANKOVIČ iz Šentjurja, 86 let.

Laško

Umrli so: Marjan JANČIČ iz Laškega, 50 let, Irena MAROT iz Laškega, 52 let, Karl PAJTAK iz Rimskih Toplic, 54 let, Jožefa LAH iz Globokega pri Rimskih Toplicah, 83 let, Leopolda PFAJFAR iz Laškega, 86 let, Zdravko BREČKO iz Marija Gradca, 58 let.

Šentjur pri Celju

Umrli so: Marijan DROBNE iz Celja, 81 let, Marija LEBIČ iz Zadobrove, 87 let, Marija BABNIK iz Rakovca, 84 let, Ivana STOPINŠEK iz Jurkloštra, 83 let, Marko MAVRIČ iz Šentjurja, 82 let.

Šmarje pri Jelšah

Umrli so: Angela MAVHER iz Zgornje Kostrivnice, 85 let, Terezika PEVEC iz Prelog pri Šmarju, 77 let,

Marija ZABAV iz Kačjega Dola, 89 let.

Žalec

Umrli so: Danijel RIBIČ iz Braslovč, 32 let, Ferdinand KOLŠEK iz Letuša, 62 let, Sergej VUČER iz Žalca, 42 let, Ivan STOLNIK s Polzele, 74 let, Angela OŽIR iz Pongraca, 91 let, Marija DIVJAK iz Svetega Lovrenca, 80 let, Ivan GROBLER iz Arje vasi, 71 let, Jožefa JELEN iz Studenc, 89 let.

Velenje

Umrli so: Jožef RIHTAR iz Velenja, 76 let, Marija CMOK iz Šentjurja, 69 let.

**ODKUP HRASTOVE
HLODOVINE**
041 420 111
AIDA d.o.o., Prekopa 3, Vransko

novi tednik
70
LET
za Vas!

radiocelje

90.6
95.1
95.9
100.3
MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK, 6. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Odmev – ponovitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop – ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Celje)

PETEK, 7. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitev skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbe tedna**, 14.00 Regijske novice, 14.10 Hit lista Radia Celje – s hiti prežeto popoldne, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Poglejte v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**, **20.00 Clubbing z DJ Teom**, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

SOBOTA, 8. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Tedenski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje**, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

NEDELJA, 9. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znanci pred mikrofonom**, Nejc Pačnik, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **12.10 Pesem slovenske dežele**, **13.00 Čestitke in pozdravi**, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

PONEDELJEK, 10. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitev skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbe tedna**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Znanci pred mikrofonom, Nejc Pačnik, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Katrca**, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

TOREK, 11. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **9.15 Stetoskop**, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

SREDA, 12. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40

Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **10.00 Novice**, **10.15 Kuhajmo skupaj**, **12.00 Novice**, **13.00 Kulturni mozaik**, 13.20 Mali O – pošta, 13.30 Mali O – klici, **14.00 Regijske novice**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Pop čvek, **19.00 Novice**, 19.15 Vaš zakaj, naš zato, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

20 vročih Radia Celje

TUJA LESTVICA		
1. FREEDOM - PHARRELL WILLIAMS	(3)	
2. ARE YOU WITH ME - LOST FREQUENCIES	(4)	
3. SOME KIND OF HEAVEN - HURTS	(5)	
4. OUTSIDE - CALVIN HARRIS FEAT. ELLIE GOULDING	(6)	
5. WAITING FOR LOVE - AVICII	(4)	
6. BLACK MAGIC - LITTLE MIX	(1)	
7. I DON'T LIKE IT, I LOVE IT - FLO RIDA FT. ROBIN THICKE	(2)	
8. LIQUOR - CHRIS BROWN	(3)	
9. FORGIVENESS - ENRIQUE IGLESIAS & NICKY JAM	(2)	
10. SHOW ME LOVE - SAM FELD FT. KIMBERLY ANNE	(1)	
DOMAČA LESTVICA		
1. PREDEN ZASPIM - VLADO KRESLIN	(5)	
2. BREZ POTI - TIM KORES FEAT. TRKAJ	(6)	
3. TVOJ DAN - DOLIČ FEAT. 9KA & DAVID	(3)	
4. IŠČEM SONCE - INA SHAI	(4)	
5. DO NEBA - KATRINAS	(4)	
6. VSE BO DOBRO - ŠANK ROCK	(2)	
7. ILUZIJA - ESKOBARS	(1)	
8. NEKAJ MED NAMA - EASY	(3)	
9. LIMONADA - BILBI	(2)	
10. LEPA SI - NINO	(1)	
PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO: SATURDAY NIGHT GAVE ME SUNDAY MORNING - BON JOVI SHINE - YEARS & YEARS		
PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO: PEJT VN - DAVID FEAT. MURAT NAJIN DAN - FLORA & PARIS		
Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com .		

novi tednik

70 LET za Vas!

KINO

CINEPLEXX

Spored od 6. 8. do 12. 8.

Kinematografi si pridržujejo pravico do spremembe programa.

Ant-Man – akcijski, pustolovski, 3D
četrtek, petek, sobota: 17.55

Jurski svet – akcijski, pustolovski, 3D
četrtek, petek, sobota, nedelja: 16.20
petek, sobota: 22.35

Lažna mesta – romantični, pustolovski
od četrтка do srede: 18.50
četrtek, petek, sobota, nedelja: 20.20
sobota, nedelja: 14.10
ponedeljek, torek, sredo: 13.50, 16.00

Minioni – animirani
sobota, ponedeljek, torek, sredo: 20.00
ponedeljek, torek, sredo: 15.00, 18.00

Minioni (sinhronizirano) – animirani
ponedeljek, torek, sredo: 13.30, 14.00, 15.30, 17.30, 19.30

Minioni (sinhronizirano) 3D – animirani
nedelja: 17.00
ponedeljek, torek, sredo: 14.30, 16.30, 18.30, 20.30

Misija: Nemogoče – Odpadniška nacija – akcijski
četrtek: 16.10, 17.20, 18.40, 20.00, 21.00
petek: 16.10, 17.20, 18.40, 20.00, 21.10, 22.30
sobota: 14.40, 16.10, 17.20, 18.40, 20.10, 21.10, 22.30
nedelja: 14.15, 16.10, 17.40, 18.40, 20.00, 21.10

ponedeljek, torek, sredo: 13.50, 16.20, 17.20, 18.10, 20.15, 21.00

Piksli – ZF, komedija, pustolovski
četrtek, petek, sobota, nedelja: 18.30, 2040
sobota, nedelja: 13.55, 13.55
ponedeljek, torek, sredo: 16.10, 21.10

Razuzdanka – komedija
četrtek: 17.40, 18.45, 20.15
petek: 17.40, 18.45, 20.15, 22.40
sobota: 15.10, 17, 40, 18.45, 21.00, 22.40
nedelja: 15.10, 17.55, 18.45, 20.15
ponedeljek, torek, sredo: 18.20, 20.50

Spuži na suhem – animirani
sobota, nedelja: 14.50

Ted 2 – komedija
četrtek, petek, sobota, nedelja: 15.50, 18.10, 20.30
petek, sobota: 22.45
ponedeljek, torek, sredo: 15.40, 21.15

Terminator – Genisys – akcijski
četrtek, petek, sobota, nedelja: 16.05

Vohunka – komedija
četrtek, petek, nedelja: 21.00

Vroči Mike XXL – komedija, drama
četrtek, petek, ponedeljek, sobota, nedelja: 21.15
sobota, nedelja: 13.50
ponedeljek, torek, sredo: 18.50

Vrvež v moji glavi – animirani od četrтка do srede: 16.45
ponedeljek, torek, sredo: 16.45

Vrvež v moji glavi – animirani, 3D
četrtek, petek, sobota, nedelja: 15.50
sobota, nedelja: 13.45

metropol

ČETRTEK
20.00 Bela ptica v metežu - misteriozna drama
PETEK
19.00 Bela ptica v metežu - misteriozna drama
21.00 Čudesa - drama
SOBOTA
19.00 Bela ptica v metežu - misteriozna drama
NEDELJA
19.00 Čudesa - drama
21.00 Bela ptica v metežu - misteriozna drama

OSREDNJA
Knjižnica Celje

SEZNAM DOGODKOV
MED 6. IN 13. AVGUSTOM

SREDA, 12. avgust, ob 10. uri
KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU
Počitniška ustvarjalna delavnica
Mentorica je Nada Mlinarevič

NE SPREGLEJTE
Razstava Celje 2015
Avtor razstave je Franci Horvat
Na ogled v 1. nadstropju do 31. avgusta

NE SPREGLEJTE
Razstava Pivo in cvetje 50 let
V sodelovanju z Muzejem Laško
Na ogled v 2. nadstropju do 31. avgusta

NE SPREGLEJTE
Delovni čas julija in avgusta
Ponedeljek-petek: 8.00 do 19.00
Sobota: 8.00 do 13.00

SREDA
20.00 Daleč od ljudi - drama

KINO VELENJE

PETEK
19.00 Misija: Nemogoče – Odpadniška nacija – akcijski
19.15 Kapitan Sabljazobi in zaklad Lame Rame – pustolovski
21.30 Eden – zgodovinska glasbena drama
SOBOTA
19.00 Ant-Man - akcijski, pustolovski, 3D
19.15 Kapitan Sabljazobi in zaklad Lame Rame – pustolovski
20.45 Eden – zgodovinska glasbena drama
21.15 Misija: Nemogoče – Odpadniška nacija – akcijski

NEDELJA
16.00 7. palček – animirana avantura, 3D, sinh
18.00 Misija: Nemogoče – Odpadniška nacija – akcijski
19.00 Eden – zgodovinska glasbena drama
20.30 Ant-Man - akcijski, pustolovski

ZVEZDE POD ZVEZDAMI

(brezplačne filmske projekcije)
PONEDELJEK
21.00 Črno ali belo – drama

PIREDITVE

ČETRTEK, 6. 8.

10.00 Knjižnica Šentjur
Igrajmo se skupaj

17.00 Pokrajinski muzej Celje
Alma M. Karlin: Poti javno vodstvo po razstavi

19.00 Savinov likovni salon Žalec
Likovna dela Uroša Kocelija odprte razstave

20.30 Atrij Kavarne Lucifer, Velenje
Ansambel Kalinka (Rus/Slo) ruska pesem in balalajka v poletnem večeru

20.30 Cerkev Marijinega vnebovzetja v Olimlju
Od vzhoda do zahoda, z ljubeznijo koncert stare glasbe; nastop ruskega ansambla Svetilen

PETEK, 7. 8.

18.00 Brkati som Šmartinsko jezero
Jezerska simfonija koncert violinista Andreja Kopača

20.00 Slomškova soba župnišča, Slomškov trg Celje
Pot od osebe do človeka učenje o znanju z duhovnim učiteljem Dragutinom Barušičem

20.00 Grajska Mega pri dvorcu Novo Celje
»Poletni literarni jam session« odprto branje kavarniški večer

20.00 Šlandrov trg Žalec
Jazz in etno glasba koncert skupine Moonlight Sky za glasbene sladokusce

20.00 Havana bar Velenje
Salsa Night

20.30 Terasa Kavarne Lucifer Velenje
Večer evergreen glasbe z Lucienne

21.00 Plaža ob Velenjskem jezeru
Hamo & Tribute to Love blues našega časa in prostora; koncert

21.00 Na trgu vasi Lipa Term Olimia
Nastop harmonikarskega orkestra Golčnik

SOBOTA, 8. 8.

10.30 Travniki pri Domu kulture Velenje
Čirule, Čarule, Puf sobotne lutkarije; nabrita otroška predstava Bimbo teater Ljubljana

Od 17.00 dalje POŠ Prevorje
Astronomska noč na Prevorju opazovanje sonca, strokovno predavanje, opazovanje nočnega neba

20.00 Šlandrov trg Žalec
Stresni oder, finale natečaja za mlade glasbene skupine predizbor skupin za Žalsko noč mladih

21.00 Evropska ploščad Rogaška Slatina
Anin festival Alma&band, koncert

NEDELJA, 9. 8.

11.00 Pokrajinski muzej Celje
Grofje Celjski javno vodstvo po razstavi

17.00 Brkati som Šmartinsko jezero
Matic Nareks koncert

19.00 Grad Podsreda
Betka Bizjak Kotnik, saksofon in Marko Bogdanovič, klavir koncert

PONEDELJEK, 10. 8.
21.00 Na trgu vasi Lipa term Olimia
Zagorska folklor
TOREK, 11. 8.
20.30 Velenjski grad
Darja Švajger <i>izjemen vokal ob spremljavi črno belih tipk; koncert</i>
SREDA, 12. 8.
10.00 Knjižnica Velenje
Peru , zibelka krompirja <i>potopisno delavnico za otroke bo vodila Janja Gril</i>
21.00 Na trgu vasi Lipa Term Olimia
Koncert citrarskega orkestra

Javna vodstva v Pokrajinskem muzeju Celje
ALMA M. KARLIN POTI - četrtek, 6. avgust 2015, ob 17.00
GROFJE CELJSKI - nedelja, 9. avgust 2015, ob 11.00
KULTURNOZGODOVINSKA R. - četrtek, 13. avgust 2015, ob 17.00

TOREK, 11. 8.
18.00 Mestna plaža
Lutke vabijo na plažo: Mojca Pokraculja <i>gostuje: Kaličopkovo gledališče</i>
20.30 Stari grad
Celjani Celjanom: Grajski swing večeri
SREDA, 12. 8.
18.00 Mestna plaža
Ustvarjamo in se igramo
20.30 Trg pred Mestnim kinom Metropol
Skupina King foo koncert

Društva vabijo
ČETRTEK, 6. 8.
21.00 Na trgu Vasi Lipa Term Olimia
Nastop čarodeja Andreja
SOBOTA, 8. 8.
8.00 do 12.00 Žalec
Podeželska tržnica Žalec
8.00 Ploščad centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje
Mestna tržnica Velenje
8.00 Cankarjeva ulica Velenje
Poletni boljši sejem
10.00 Branibor club Celje
Brezplačne otroške ustvarjalne delavnice
10.00 do 12.00 Atelje Moč svetlobe, Celje
Brezplačno ustvarjalno varstvo Michel-angelovi otroci
10.00 Brkati som Šmartinsko jezero
Igra svetlobe: Camera obscura

Od 15.00 dalje Bazen Šentjur
Bazenjenje <i>bazenske igre, tematska plaža, koktajli, animacijski program in večerni koncert</i>
16.00 Pod Gostiščem Banovina Virštanj
Klopotčeva sobota

Gostovanje fotografske razstave Josipa Pelikana
v Muzeju Fotoatelje Seidel, Český Krumlov,
6.8.2015 – 31.9.2015

Razstava zajema 147 fotografij celjskega fotografskega mojstra.

Več informacij na www.muzej-nz-ce.si

m n z c
muzej novejšezgodovine | celje

<i>postavljanje klopotca, kulturni program, nogometna tekma, zabavno druženje z ansamblom Igor in Zlati zvoki</i>
21.00 Na trgu vasi Lipa Term Olimia
Slovenski večer v Termah Olimia <i>nastop folklorne skupine, prikaz obrti in dobrote Društva kmetič Ajda</i>
NEDELJA, 9. 8.
7.00 do 17.00 Podčetrtek
Lovrenčev sejem <i>sejemska ponudba, nastopi, predstavitve turističnih društev, otroška animacija, zabava z ansamblom Toplar</i>
PONEDELJEK, 10. 8.
8.00 do 12.00 Ekomuzej Žalec
Tečaj nemščine za najmlajše <i>20-urni intenzivni tečaj; od ponedeljka do petka</i>
TOREK, 11. 8.
10.00 Knjižnica Rogatec
Zajčice in vrtne vile <i>ustvarjalne delavnice za otroke; izdelava pisanih zajčkov in vrtnih vil iz lesenih kuhalnic</i>
10.00 in 16.00 Travnik pri Domu kulture Velenje
Nemščina v naravi <i>torkove igrarije; spoznavanje nemščine skozi ples, gibanje, glasbo in ustvarjanje</i>
10.00 do 17.00 Celjski mladinski center
Odpiranje glasu in petje delavnico vodi: Irena Tomažin

Poletje v Žalcu

7. 8. Koncert za glasbene sladokusce (jazz in etno, Moonlight Sky), Šlandrov trg
20.00

8. 8. Stresi oder, predizbor skupin za Žalsko noč mladih, Šlandrov trg
20.00

13. 8. Kino pod zvezdami: Mumin na Azurni obali, animirani film, atrij Savinove hiše
21.00

14. 8. Spet v Žalcu, glasbeni večer (Jaša Koceli, Matic Kriter), atrij Savinove hiše
20.00

15. 8. Koncert skupine Earthshock, Šlandrov trg
20.00

Sobota, 9.00, TIC Žalec
brezplačni vodeni ogledi Žalca

Sobota, nedelja, 17.00-20.00, Dvorec Novo Celje
Razstava Prostor za asociacije (B. Čobal, M. Kavčič, L. Pandur)

BREZ VSTOPNINI!
V primeru dežja prireditve na trgu odpadajo
Več na www.zkst-zalec.si in v TIC-u Žalec

Žalec **ZKŠT**

16.00 in 17.00 Pod kostanji 4, Nova vas Celje
Poletni tečaj akordov na ukuleli in kitari <i>od torka do četrтка</i>
18.00 Mestni park Celje
Brezplačna vadba joge
19.00 Anahata, center srčnosti, Kidričeva 3, Celje
Joga smeha
SREDA, 12. 8.
10.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Počitniške ustvarjalne delavnice z Nado Mlinarevič
10.00 Knjižnica Rogatec
Zajčice in vrtne vile <i>ustvarjalne delavnice za otroke; izdelava pisanih zajčkov in vrtnih vil iz lesenih kuhalnic</i>

Razstave

Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: razstava Kri bo tekla za svobodo zlato, 500-letnica slovenskega kmečkega upora; *do preklica*

Likovni salon Celje: razstava Bojana Mrdenovića, *do 16. 8.*

Stari grad Celje: razstava slik Utrinki življenja v Celju danes in skozi čas, članov KUD Svoboda Celje, *do preklica*

Osrednja knjižnica Celje: fotografska razstava Celje 2015, *do 28. 8.*; razstava Pivo in cvetje 50 let, *do 31. 8.*

Galerija Plevnik-Kronkowska Celje: razstava Šutka, Jaka Glasar, Celje Fokus- festival avtorske fotografije, *do 15. 8.*

Galerija Nika Ignjatića Celje: razstava Borisa Bizjaka, Vesoljska prihodnost, *do 8. 8.*

Galerija Volk Celje: razstava likovnih del ustvarjenih na XVII. poletnem slikarskem extemporu: Celjske poletne vedute, *do 30. 9.*

Knjižnica Laško: fotografska razstava Borisa Vrabca; *do 15. 9.*

Galerija erotike Račka: razstava erotične zbirke Grda račka, *do 31. 8.*

Mestna plaža: razstava Savinjske kopele, Celjsko mestno kopališče na Savinji ob koncu

19. in začetku 20. stoletja, *do 30. 9.*; razstava zloženke Kipi v Celju, *do preklica*

Knjižnica Laško: razstava fotografij Borisa Vrabca, *do 15. 9.*

Celjska kulturnica: razstava Mravljica – Tihožitje 2015, *do 31. 8.*

Grad Podsreda galerijski prostori: razstava steklenih mojstrovin Razkošje v steklu – Design studio Gry, *do 31. 12.*

Stalne razstave

Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Etnološka zbirka, Kulturno- in umetnostnozgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih (prilagojeno za osebe z motnjami vida), Lapidarij, Alma M. Karlin: Poti

Pokrajinski muzej Celje – Knežji dvorec Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski

Pokrajinski muzej Celje, Planina pri Sevnici: Etnološka zbirka Šmid

Zgornji trg Šentjur: Rifnik in njegovi zakladi, Pesem Južne železnice

Ipavčeva hiša Šentjur: Ipavca – življenje in delo Gustava in Benjamina Ipavca

Pri železniški postaji Šentjur: Muzej Južne železnice

Planina pri Sevnici: Kozjansko žari

Ponikva, Uniše: Slomškova rojstna hiša

Cerkev sv. Leopolda, Loka pri Žusmu: Glažute na območju Žusma

Muzej Laško: Laško – potovanje skozi čas; Geologija okolice Laškega; Pivovarstvo in zdraviliški turizem

Muzej novejšezgodovine Celje: Živeti v Celju, Zobozdravstvena zbirka

Otroški muzej Hermanov brlog: Brlog igrač

Fotografski atelje Josipa Pelikana: stalna postavitev

Dvorec Strmol: Kuharca (Pokrajinski muzej Celje); Hetiške tkanine in vezenine (Pokrajinski muzej M. Sobota); Mednarodna zbirka likovne umetnosti

radio celje 60 LET

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje, **telefon (03) 42 25 100**, fax: (03) 54 41 032.

Direktorica: Anica Šrot Aužner

Naročnine: Vera Gmajner. **Telefon:** (03) 4225 171. **Sprejem naročnin po e-pošti:** vera.gmajner@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK
Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn
Oblikovanje: Minja Bajagič
Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja
Fotografija: Sherpa, GrupA
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
Namestnica odg. ur.: Tina Strmčnik
E-mail: radio@nt-rc.si.
E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO
Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Ivana Stamejčič, Simona Šolnini, Dean Šuster
Tajnica uredništva: Tea Podpečan
Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA
Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez, Vojko Grabar, Vesna Lejič Mlakar, Kristina Suhel

Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Z diplomo prišla tudi ljubezen

Ko človek po letih guljenja šolskih klopi, presejanja iz razreda v razred, odgovarjanja profesorjem in požiranja debelih knjig končno dobi v roke uradno potrdilo, da je vsega tega do nadaljnega konec, je razlogov za praznovanje veliko. Ker je bila diploma univerzitetnega diplomiranega inženirja gradbeništva pospremljena še s celo vrsto pohval, je bilo veselje toliko večje. A na večer proslavljanja tega dosežka to še zdaleč ni bila edina sreča.

Sicer pa je **Pavel Mlaker** iz Črnoalice pri Šentjurju tako ali tako fant, ki vedno najde razlog za dobro voljo in druženje s prijatelji. Med tistimi, ki so mu na tisti večer želeli stisniti roko, je bil tudi prijatelj s fakultete, ki je poleg svojega dekleta na zabavo nepričakovano pripeljal še eno temnolaso lepoticco. »Kot sta nama izdala kasneje, se jima je pač zdelo, da bi se lahko dobro ujela,« nasmevano razloži Pavli, kot ga poznajo prijatelji. In imela sta povsem prav. Že po približno tednu sta Pavel in **Natalija Lavbič** iz Vojnika ugotovila, da sta res ustvarjena drug za drugega. Pred kratkim je v Ljubljani tudi ona diplomirala iz španščine in geografije. Sicer s srcem še vedno na Štajerskem sta si zaradi služb stanovanje zaenkrat uredila v prestolnici. Urejanje prvega gnezdeca je bilo seveda polno sladkih skrbi. In ko sta šla lani decembra preverjat, kako so delavci opravili svoje delo, je Natalijo v novem domu čakalo prav posebno presenečenje. Pavli ji je prav na rojstni dan na roko nataknil zaročni prstan.

Ker sta oba izjemno marljiva in aktivna, tudi med študijem nista nikoli držala križem rok. Natalija je

ves čas poučevala jezike in delala v vrtcu, Pavli pa se je sploh lotil vsega mogočega, vozil je celo avtobus. Tako je tudi veselo družbo ob fantovščini naložil kar na enega takšnih skoraj muzejskih vozil. Prekrižarili so celo občino in na koncu pristali na veselici v Novi Cerkvi, kjer so svoj deklški del končale tudi nevesta in njene prijateljice. Če vam zaupamo, da so se skupaj zabavali do jutra, potem na svatbeni večer ni bilo mogoče pričakovati nič drugega.

Na najlepši dan njune skupne poti je Pavliju ob strani stal bratranec Peter Mlaker, nevesto pa je spremljala njena sestra Janja Lavbič. Po starem običaju so šli nevesto iskat na njen dom na Konjsko, civilni obred je bil na vrtu Ipavčeve hiše v Šentjurju, pred Bogom pa sta se zaobljubila v prijetni cerkvi v Slivnici pri Celju. Poročil ju je tamkajšnji priljubljeni duhovnik Marko Šraml. Slavje se je v barvah in vonju sivke nadaljevalo v dvorani Hotela Celeia, kjer je za glasbo, humor in veselo vzdušje skrbel zasedba Celjski odmev, kjer igra tudi ženinov bratranec Simon Mlakar. Kot pravita simpatična mladoporočenca, sta pri svojih 27 še dovolj mlada, da bi z nekaj blagoslova v življenju lahko dočakala zlato poroko. »Če bova tisti dan deležna malo manj vročine, ne bova nič jezna. V vsakem primeru pa bova povabila prav vse tokratne svate, vse sorodnike in prijatelje, ter se tako kot zdaj veselila in plesala vse do jutra.« Še več, če so tokrat zadnjo piko naredili ob sedmih zjutraj, bi jo čez petdeset let z veseljem še kakšno uro kasneje.

StO

Foto: Urška Golob

Natalija in Pavel Mlaker

FOTO TEDNA

Gospa pa nima polžev na vrtu.

Foto: GrupA

PORTRET

Zbirateljske trofeje iz Vinske Gore

Janez Osetič hrani zajetno zbirko predmetov iz obeh svetovnih vojn

Ena redkih partizanskih fotografij: desno je Jože Pusovnik iz Šoštanja – njegovo partizansko ime je Volan – ki je bil pripadnik Pohorskega bataljona, ki je nesrečno končal 8. januarja 1943. Pusovnik v tej bitki ni sodeloval, ker je bil mesec prej ranjen v boju proti okupatorju. Po okrevanju je postal vojaški voznik, od tu tudi njegov vzdevek, fotografija pa je po njegovem pričevanju nastala v Beli krajini. Jože Pusovnik – Volan je umrl pred desetimi leti, ko je bil star 91 let.

Pred množico kap in čelad iz različnih vojnih obdobj

Pred dnevi je Janez Osetič nekaj sto evrov namenil za redko ohranjeno spominsko plaketo 87. celjskega pešpolka, ki se je hrabro bojeval na Koroškem v letih 1918–19. Plaketo je kupil na boljšem sejmu v Gradcu.

S Hitlerjevimi Mein Kampfom: s posvetilom, ki so ga prejeli pari, ki so se poročili na ozemlju pod nemško okupacijo.

Ko se v zadnjih dveh letih spominjamo velikih jubilejev, povezanih s prvo in z drugo svetovno vojno, je pri pripravi razstav zelo pomembna tudi vloga zasebnih zbirateljev. Janez Osetič (1969), zbiratelj iz Vinske Gore, hrani bogato zbirko fotografij, uniform, orožja in drugih predmetov, povezanih s prvo in z drugo svetovno vojno.

Precej tega gradiva je prispeval k pripravi razstav in drugih projektov, povezanih z lansko 100-letnico začetka prve svetovne vojne in letošnjo 70-letnico konca druge svetovne vojne.

Babičine vojaške zgodbe

Tudi sam letos obeležuje pomemben jubilej, 15-letnico zbirateljstva. Začel je tako, da je zbiral fotografije in vojaške predmete iz prve svetovne vojne. »Ne po naključju. V otroštvu me je veliko pazila stara mama, pri čemer mi je pripovedovala zgodbe iz prve svetovne vojne o svojih bratrancih in sosedih, ki so se bojevali. Eden od bratrancev je padel na soški fronti, eden je umrl še malo prej,« del babičinih vojnih zgodb razkriva Janez Osetič. Tako je že pred skoraj 30 leti začel zbirati fotografije iz prve svetovne vojne, a je bil že po mesecu razočaran, ker so ljudje zanj pomembne predmete raje metali proč, kot bi mu jih prodali ali podarili, zbirateljstvo opustil. Kljub temu je v tistem mesecu ustvaril zbirko fotografij iz prve svetovne vojne, ki je ena najbogatejših v Sloveniji.

Desetletje in pol dolga zamera

Zamera do zbirateljstva se ga je držala celih 14 let, a kljub temu kar se zgodovine tiče ni povsem miroval. Veliko je poslušal starejše ljudi, bral in si kupoval knjige, gledal oddaje z zgodovinsko tematiko in izrezoval časopisne članke z življenjepisnimi zadnjih vojakov prve svetovne vojne in Maistrovih borcev. Ko je jeza čez leta popustila, je zajetno zbirko fotografij o prvi svetovni vojni, ki šteje približno 500 primerkov, začel dodajati še druge predmete, uniforme, čelade, medalje, sablje ... O teh vojaških predmetih je povpraševal v domači vasi, pri znancih, kasneje pa je »robo« kupoval na boljših sejmih v Sloveniji in Avstriji ter »kšeftal« z drugimi zbiratelji.

Zbiratelj Janez Osetič med partizanskimi in nemškimi uniformami, ki jih je razstavil pred svojo hišo v Vinski Gori.

Razstave na treh mestih hkrati

Zbranega gradiva, seveda ne le vojaškega, ki zapolnjuje vse spodnje prostore hiše v Vinski Gori, že dolge ne preštevava več. Da ima robe o prvi svetovni vojni dovolj, dokazuje to, da je s svojimi fotografijami in z drugimi vojaškimi predmeti o prvi svetovni vojni hkrati sodeloval kar na treh razstavah: na Velenjskem gradu, v šoštanjski knjižnici in Muzeju novejši zgodovine Celje (MNZC). Z razstavo na Velenjskem gradu je potem gostoval še v domači Vinski Gori, veliko fotografij o prvi svetovni vojni iz Osetičeve zasebne zbirke, ki jih je opremil z zgodbami, pa je bilo objavljenih v knjigi Sto spominov ob stoletnici začetka prve svetovne vojne iz Šaleške doline in okolice (Občina Šoštanj, Vila Mayer, 2014).

Fotografij o drugi vojni manj, uniform več

Ogromno zbirateljskega gradiva ima Janez Osetič tudi o drugi svetovni vojni. Fotografij je sicer precej manj kot o prvi, približno 150 primerkov, kar se zdi na prvi pogled nekoliko paradoksalno: »Partizani so se ob številnih premikih in ofenzivah bolj malo fotografirali, ohranjenih je tudi malo fotografij nemške vojske,« pravi. A ima zato Janez Osetič veliko zbirko vojaških uniform, saj jih je iz druge svetovne vojne po njegovih besedah

precej več kot iz prve. »Oficirske uniforme iz prve svetovne vojne se še vedno da dobiti na sejmih v Avstriji, vojaških pa ne, ker so jih ljudje uporabljali za domača kmečka opravila ali za delo v tovarnah. Sicer pa je bilo tudi uniforme iz druge svetovne vojne kar težko ohraniti, ker po vojni ni bilo blaga in so jih ljudje predelali v različne kmečke telovnike, pri čemer so jih uporabljali za vsakdanja oblačila,« Janez Osetič pojasnjuje čas vsesplošnega pomanjkanja v drugih svetovni vojni ne le glede oblačil, tudi glede hrane in drugih stvari. Iz druge svetovne vojne ima v svoji zbirki še čelade, kape, bajonete, usnjene pasove, nemške medalje, značke, nahrbtnike, »gasmask« in veliko knjig o tej strašni vojni.

Zaznamoval dan zmage

S svojim zbirateljskim gradivom iz tega obdobja je pomembno zaznamoval tudi 70-letnico konca druge svetovne vojne, ki jo obeležujemo letos. Pri eni na temo druge svetovne vojne je sodeloval že leta 2014, ko je za razstavo na Velenjskem gradu ob obletnici prihoda legendarne XIV. divizije na Paški Kozjak in Graško goro prispeval za ogled vojaške uniforme. Na letošnjo 70. obletnico dneva zmage, 9. maja, je s svojimi zbirateljskim gradivom prav tako sodeloval na Velenjskem gradu, na »bolšjaku« v središču Velenja in Topolšici, kjer

je za odprtje prenovljene spominske sobe, posvečene podpisu kapitulacije, prispeval zastavo tretjega rajha.

Ne razmišlja o zasebnem muzeju

Za posebnost iz »robe« o drugi svetovni vojni šteje ustaško čelado, ki se je znašla med odvrženimi predmeti, ko so v teh krajih bile na begu proti zahodni meji trume sovražnih vojsk. »Najdene ustaške čelade so zelo redke,« pravi Janez Osetič, ki kot posebno dragocenost iz svoje zbirke v drugi svetovni vojni izpostavi tudi vojaško sabljo, ki jo je partizanskemu komandantu predal nemški general ob osvoboditvi Kranja. Janez Osetič ob koncu pogovora še pove, da o zasebnem muzeju ne razmišlja, čeprav ima materiala dovolj. »To ne bi laufalo, ljudi to vendarle premalo zanima, da bi lahko naredil 'biznis',« je prepričan. Tudi da bi del gradiva prispeval kateremu od vojaških muzejev, se ne mu zdi realno, saj kot pravi, podobno razmišljajo tudi ostali zasebni zbiratelji. »Mi zbiramo za svojo dušo, malo pa tudi tekmuje v tem, kdo ima kaj bolj dragocenega,« še razloži svoje zbirateljsko poslanstvo ekonomist po izobrazbi, ki od zbirateljstva živi. Skromno, a tudi za zbirateljstvo, kar ga izpolnjuje in notranje dela bogatega.

ROBERT GORJANC
Foto: RG

Kot v starih časih. Po Savinji je znova zaplul splav, po domače »flos«.

Horuk v stare čase

Na Ljubnem ob Savinji že 55. Flosarski bal – V znamenju lesa in splavarjenja

V nedeljo je bil višek prireditev letošnjega Flosarskega bala na Ljubnem ob Savinji, kjer so obudili spomine na stare čase splavarjenja lesa. Od sredine julija so se vrstile različne kulturne, športne in zabavne prireditve, zadnja nedelja je bila v znamenju »flosa« in lesa.

Vremenska napoved ni bila nič kaj obetavna, tudi na nebu je grozilo, da bodo deževne kaplje pokvarile prireditve. Vreme je vseeno zdržalo. Nedeljsko dogajanje je začela popoldanska povorka, kjer so različni zaselki in vasi občine Ljubno na vozovih prikazali različne načine obdelave lesa, od njegovega spravila po »riži« do izdelovanja kozolca. Prav tako so predstavili starodobna vozila člani društva Zgornjesavinjski starodobniki, poleg njih so se v povorki predstavila še druga ljubenska društva. Prireditve so povezovali v slovenskem in angleškem jeziku, saj je pritegnila kar nekaj turistov, predvsem z Nizozemske.

Udeleženci prireditve so se nato napotili k Savinji, kjer je sledila predstavitev udiranja in spuščanja splava, s katerim so priložnostni splavarji zapluli nekaj deset metrov daleč. V »flosarsko« obarvanem delu prireditve so prikazali še splavarski krst, to je, kako so prekaljeni splavarji medse sprejemali zelenice. Petinpetdeseti Flosarski bal, ki je ena najstarejših turističnih prireditev v Sloveniji, je kot glavni organizator pripravilo domače turistično društvo.

BRANE JERANKO

Foto: BJ

»Rižarji«. Zaselek Planina se je izkazal s predstavitvijo spravila lesa po »riži«.

Zaselek Primož je predstavil, kako so v starih časih iz hlodov naredili deske.

Iz povorke na temo lesa. Tako se je z obdelavo lesa predstavila vas Radmirje.

Starodobna traktorja s Flosarskega bala.

Še en zgornjesavinjski starodobnik, ki je nastal v Oplovi tovarni.

S stojnic Flosarskega bala. Ti leseni izdelki nastajajo v okolici Luč.

Nekoliko starejši občani se takšnih motorjev še dobro spominjajo. Na Ljubnem ob Savinji je sedež društva ljubiteljev kulturne in tehnične dediščine Zgornjesavinjski starodobniki.

Tekmovanje se je začelo s povorko skozi vas, ki ji je takt dajal Pihalni orkester iz Prebolda.

Za godbo so se na tekmovališče z vozovi pripeljali še ikona prireditve, vsakoletni voditelj Boris Kopitar, hmeljarske starešine, ki so ocenjevalci kakovost opravljenega dela, in šentlovranske gospodinje v kmečki noši, ki so po končanem tekmovalnem delu poskrbele za pravo kmečko malico.

Mladi še znajo s koso in z grabljami

Ko se pomerijo kosci, grabljice in »štangarji«

Prva avgustovska nedelja je bila v Sv. Lovrencu v občini Prebold znova v znamenju sonca, smeha in kmečkih opravil. V ospredju so bili tisti, ki se pri teh opravilih dobro znajdejo z orodji, ki so jih uporabljali že naši dedki in babice.

34. tekmovalje koscev, grabljic in »štangarjev« je, kot je to za vsakoletno prireditev v Sv. Lovrencu v navadi, pospremlilo žgoče poletno sonce. Tradicionalna turistično-etnografska prireditev ima korenine že v času pred drugo svetovno vojno, v današnji podobi pa živi že polnih 34 let. In tudi tokrat je zabavno tekmovalje, kjer predvsem podeželska mladina pokaže, da še vedno zna rokovati s starim orodjem, v kraj z manj kot 400 prebi-

valci privabilo veliko ljudi in kar enajst tekmovalnih ekip iz širše regije. Domače prostovoljno gasilsko društvo z organizacijo prireditve, ki poveže celotno vas, nadaljuje tradicijo nekdanjega predvojnega društva kmečkih fantov in deklet.

Štejeta hitrost in natančnost

Tekmovalci enajstih prijavljenih ekip so se pod budnim očesom sodnikov in komisije pomerili v košnji, grabljenju in postavljanju hmeljev ter v tako imenovani igri rdeča nit, v kateri so se ekipe pomerile med premori posameznih tekmovalnih disciplin. Vsak tekmovalec in tekmovalka sta prispevala svoj kamenček v mozaik končnega uspeha.

Najmočnejši, najhitrejši in hkrati tudi najbolj natančen kosec je bil Gregor Jezernik iz Društva podeželske mladine Polzela. Med grabljicami so največ znanja in spretnosti prikazala dekleta iz Marija Reke, od koder prihajata tudi najhitrejša in najmočnejša »štangarja«. Tudi v seštevku vseh treh disciplin in šaljive igre je bila najspretnейša ekipa iz Marija Reke.

Sonce zagotovljeno

Ceprav je nedeljsko jutro kazalo še precej kisel obraz, se je nebo do popoldneva, ko so tekmovalci zasedli vsak svoj kos travnika, zjasnilo. Sonce je znova pokazalo svojo poletno moč. »Na kmetiji se vedno kosi, ko je vroče,« nas je poučil Igor Novak,

Kako dobro je svoje delo opravil kosec, se je zares videlo šele, ko so delo končale tudi grabljice.

glavni organizator in predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Sv. Lovrenc. Kot je še razkril, so pred več kot tremi desetletji, ko so iskali primeren datum za organizacijo tekmovalja, upoštevali nasvet lokalnega kmeta, ki je v prostem času spremljal vreme. On je namreč dejal, da na prvo avgustovsko nedeljo

zelo redko dežuje ali sploh ne. In kot se je v vseh teh letih pokazalo, je imel prav. »Le dvakrat je bila prireditev odpovedana zaradi slabega vremena,« zaključuje Novak.

Tekmovali tudi gasilci

Še preden so v Šentlovrancu, kot kraju rečejo

domačini, zapele kose in grablje, so svoje znanje in spretnost pokazali gasilci. V hitrostnem tekmovalju se je letos pomerilo kar 23 ekip. Ko so s tekmo opravili še kmetje, so vsi skupaj ob ritmičnih domačih glasbah rajali pozno v noč.

LEA KOMERIČKI
Foto: SHERPA

Prvi so v tekmovalno areno stopili kosci. Čeprav na kancu šteje kakovost opravljenega dela, ni nepomembno, kdo ima najboljšo, najdaljšo in predvsem najbolj ostro koso.

Zadnji so se v boj podali postavljavci hmeljev ali »štangarji«. Ker delo ni niti približno enostavno, se je bilo treba pred tem okrepčati s hmeljevim napitkom. Tudi pitje tega je moralo biti karseda hitro. Predvsem pa ni smelo nič steči po tleh.

Z delom prostovoljke Jasne Mikola, ki vodi jogo za starejše, so zadovoljne številne Žalčanke, med njimi predvsem upokojenke, ki se redno udeležujejo tovrstne vadbe.

Angleščino za začetnike, ki je prav tako ena v vrsti številnih dejavnosti, ki jih brezplačno nudi Hiša Sadeži družbe, vodi Jerneja Žagar.

Hiša Sadeži družbe je v Žalec pripeljala prostovoljka Barbara Lužar (z leve). Pri koordinaciji in izvajanju programa ji pomagata Sabina Plaznik in Klavdija Jelen.

Predsednik Borut Pahor je ob obeležitvi dneva prostovoljstva mladim podelil nagrado in priznanja za izjemne dosežke Republike Slovenije na področju prostovoljstva za leto 2014. Priznanje je letos prejela tudi Barbara Lužar, koordinatorica Hiše Sadeži družbe Žalec.

Udeležence poletnega tabora Riba reže raci rep je med drugim obiskala gasilka Mojca Jezernik iz Prebolda in jim popestrila dan s predstavitvijo poklica gasilca in s pravo gasilsko brento.

Ko ni razloga, da bi sedeli doma

Hiša Sadeži družbe Žalec postaja vedno bolj priljubljeno stičišče različnih generacij ljudi – Zaradi brezplačnih programov dostopna vsakomur

Kuharski tečaj, telovadba, tečaj angleščine, pravno svetovanje, joga, ustvarjalne delavnice ... je le nekaj dejavnosti, ki so prav vsem brezplačno na voljo v Hiši Sadeži družbe Žalec, ki od februarja lani deluje v prostorih v Hmeljarski ulici v središču kraja.

Nastala je v okviru projekta Podjetno v svet podjetništva, v katerem je sodelovala **Barbara Lužar**. »Sprva sem si zamislila kavarno, v kateri bi bilo v ospredju medgeneracijsko druženje, a sem se nato preusmerila v tovrsten medgeneracijski center.« Pri tem jo je podprla Občina Žalec, katere predstavniki – med njimi je tudi župan Janko Kos – so se nad tovrstno obliko druženja, povezovanja in sodelovanja še posebej navdušili, ko so si ogledali podobno Hišo Sadeži družbe Murska Sobota, ki je zaživela kot prvi tovrsten medgeneracijski center v Sloveniji, nad katerim bdi Slovenska filantropija.

Občina Žalec danes pri delovanju žalske Hiše Sadeži družbe pomaga tako, da zagotavlja društvene prostore in krije najosnovnejše stroške za material v višini 250 evrov mesečno, za vse ostalo skrbijo pod strokovnim vodstvom Slovenske filantropije prostovoljci sami z Barbaro Lužar na čelu. »Prostovoljce sem na začetku začela iskati med svojimi znanci, ki so večji katere od dejavnosti. Za pravno svetovanje se mi je ponudil eden od udeležencev projekta Podjetno v svet podjetništva, ki še danes našim uporabni-

kom nudi brezplačne pravne nasvete.« Pravno svetovanje vsak tretji torek v mesecu vodi Miha Centrih iz Pravne klinike, vsakodnevno pravno pomoč pa prek elektronske pošte nudi Janja Cigoj.

»Ni da ni«

V Hiši Sadeži družbe Žalec so na voljo tudi številne druge redne in občasne brezplačne delavnice, ki se jih udeležuje vedno več ljudi. Posamezne se povprečno udeleži 15 obiskovalcev. V zadnjem času je še posebej priljubljena kuharska delavnica, ki jo vodita zakonca Marjana in Jože Glinšek. Osrednjo pozornost namenjata sezonski hrani, pri čemer zaradi gostilniških izkušenj udeležencem vedno razkrijeta kakšen preprost trik, s katerim so njihove jedi še okusnejše. Med bolj priljubljenimi sta tudi telovadba za starejše – okrepimo hrbtenico in joga za starejše, ki v prostore Hiše Sadeži družbe vedno znova pritegneta predvsem številne starejše Žalčanke, ki se, kot so nam zaupale na eni zadnjih vadb, zaradi tovrstne fizične aktivnosti počutijo veliko bolje, kot so se. Ne manjkata niti računalniška delavnica in tečaj angleščine. Potem ponujajo še učne pomoči, ustvarjalne delavnice, delavnice na temo zdravega življenja in staranja, ples in svetovanje mladim o različnih temah. Med počitnicami so za učence pripravili dva počitniška tabora, prvi je bil že junija, drugi bo sledil avgusta.

Največ je otrok, upokojencev in brezposelnih

Hiša predstavlja stičišče najrazličnejših generacij ljudi in njihovih idej. Med njimi je še posebej veliko upokojencev, brezposelnih oseb in otrok, nekoliko manj je srednješolcev. In prav tovrstno skupino občanov si po besedah Barbare Lužar želijo bolj spodbuditi k obisku žalske Hiše Sadeži družbe, ki se vedno bolj povezuje z drugimi domačimi organizacijami. Med njimi je tudi zavod za zaposlovanje. »Enkrat mesečno imamo na zavodu predstavitev naše hiše. Ljudi povabimo, da se vključijo v dejavnosti in s tem ostanejo aktivni tudi v času iskanja zaposlitve,« pojasnjuje Lužarjeva.

Dnevno nad dogajanjem v hiši bdita **Klavdija Jelen**, ki je v njej zaposlena za polovični delovni čas, in **Sabina Plaznik**, ki za dogajanje skrbi kot javna delavka. »S Klavdijo sva na voljo našim uporabnikom, ki so večinoma brezposelni. Nič manj radi se v naši hiši ne oglasijo tudi zaposleni. Vzdušje je vedno prijazno in toplo, zato včasih k nam zavijejo preprosto samo na klepet. Naša vrata so namreč vedno odprta,« pravi Plaznikova, ki jo veseli, da se uporabniki v hišo vedno znova vračajo in k sodelovanju pritegnejo tudi svoje bližnje in prijatelje.

ŠPELA OŽIR

Foto: SHERPA, arhiv HSDŽ

Kuharski tečaj, ki je med bolj priljubljenimi aktivnostmi, vodita zakonca Marjana in Jože Glinšek, ki udeležencem delavnice v prvi vrsti razkrijata skrivnosti pri pripravi sezone hrane.

V Hiši Sadeži družbe je mogoče najti za naše okolje morda nekoliko bolj eksotične dejavnosti. Ena takšnih je meditacija s tibetanskimi posodami.

Vinetou v dolini miru

Stane Jeseničnik – O robinzonski zimi na Kozjanskem, spečem mizarskem talentu in filozofiji zdravega vračanja k sebi

Vsak od nas se tu in tam znajde na življenjskem križišču, ko se vpraša, kako naprej. Je moja služba dovolj dober razlog, da se vsako jutro znajdem na zahtevani lokaciji? Je moj dom prostor, kamor se rad vračam? Ima vse skupaj sploh kakšen smisel? Stane Jeseničnik si je na ta in podobna vprašanja odgovarjal na različne načine. Potem je svoj mir našel v dolini odmaknjene kozjanske vasi.

»Rodil sem se na Pohorju kot daleč najmlajši do šestih otrok,« začne svoje zgodbo, ko nama ponudi prostor na prijetni verandi pred leseno hišo v samotni kotanji nedaleč od Svetega Štefana. Čeprav je bil odprte glave in so mu učitelji napovedovali svetlo prihodnost, finančne razmere v družini velike izbire niso dovoljevale. Ko so policisti nekoč v šoli predstavljali svoj poklic, je ugotovil, da bi bilo to nekaj zanj, še posebej ker je bilo šolanje zastoj. Ko ni bil sprejet, se mu je zrušil svet. Preselil se je k sestri v Velenje, se izšolal za električarja in nekaj časa delal celo v rudniku.

Ko je vse dobro in nič ne »štima«

»Po poroki sem se preselil v Slovenj Gradec, kjer sem več kot dvajset let delal kot inštruktor v avtošoli. To je bila dobra izkušnja, ker sem se v tej vlogi predvsem uril v odnosih z ljudmi. Biti moraš mentor, pedagog in psiholog. Poleg tega moraš biti dober. Ker če nisi, v majhnem kraju pač hitro ostaneš brez dela.« Dve desetletji je ostal v tej službi. Vmes sta se z ženo razšla. Preselil se je na obrobje mesta v lično hišico v naravi. »Nič mi ni manjkalo. Finančno mi je šlo izvrstno, lahko bi si privoščil karkoli. Veliko sem hodil v naravo, a vendar sem imel občutek, da lovim nekaj nedosegljivega. Občutek, da mi nekaj – morda pristen stik z naravo – manjka, me je vztrajno spremljal tudi takrat, ko je bilo objektivno vse v najlepšem redu.«

Blagoslov in prekletstvo lastnine

Stane je začel raziskovati različne duhovne prakse in preučevati alternativne oblike socialne ureditve. »Želel sem si čim bolj poenostaviti življenje. V majhni skupnosti bi se to dalo. Vzemimo samo avtomobil, ki mi trenutno predstavlja največji strošek. Brez težav bi si ga lahko delili v neki skupnosti, ki bi bila zasnovana kot podjetje. Ampak ko pridemo do lastnine, za kaj takšnega pač še nismo zreli,« se nasmehe sogovornik. Tudi ideje, da bi v skupini kupili kakšno kmetijo, se niso uresničile. Projekta se je lotil sam. In ker na Koroškem ni našel primerne kmetije, ga je pot zanesla na Kozjansko.

Stane v svoji hiški nima ne radia ne televizije. Z veseljem pa zapoje ob kitari in se tu in tam priklopi na svetovni splet. »Ignoriram sporočila o katastrofah, ki nam grozijo, in o tem, kako se zaščititi. Ne bojim se smrti in če res pride do česa groznega – kaj sem tako posebnega, da bi moral ravno jaz preživeti? Ko mi bo namenjeno, bom šel. Bolje je živeti kot živetariti.«

Šotor sredi zime in štedilnik sredi snega

Staro razpadajočo kmetijo v Babnem Brdu v občini Šmarje pri Jelšah je kupil konec septembra pred nekaj leti. Poslopja so bila v tako slabem stanju, da niso bila primerna niti za začasno skladišče, kaj šele bivališče. »Lahko bi zimo preživel na potovanju v Južni Ameriki, kamor me je vedno vleklo, lahko bi se začasno preselil v kakšno stanovanje, a mi nekaj enostavno ni pustilo oditi.« Tako je prvo zimo na Kozjanskem preživel v indijanskem šotoru in stari prikolici. »V predprostor sem zvlekel štedilnik na drva iz stare hiše. Sredi zime je bilo tako, kot bi kuril na prostem, a če imaš ogenj, nisi nikoli zares sam.« Občutek samote je bil zanj najbolj intenzivna izkušnja tistih dolgih zimskih mesecev taborjenja sredi ni-

česar. »Ko so mi ljudje pripovedovali o tem, kaj pomeni biti zares sam, sem zamahnil z roko. Ampak ko nimaš nobene varnostne mreže, nimaš doma, nikogar ob sebi, je izkušnja res težka. Samota, ne osamljenost, mi je bila tuja. Po drugi strani pa mi je vse skupaj dalo neverjetno moč. Zdelo se mi je, da bi lahko premikal gore.« Da je njegova dolina posebna dolina miru, so mu pritrdili mnogi. Domačini, ki so ga radovedno opazovali pri njegovem početju, so ga zaradi indijanskega tipija hitro prekrstili v znamenitega indijanskega junaka Vinetouja.

Zapravljivček na prelomu med naprej in nazaj

Na razpadajoči domačiji mu je najprej padel v oči star voz – zapravljivček. Pol ga je bilo pod streho, pol na dežju. »Bil je prava prispodoba vsega na

domačiji. Popolna prispodoba dileme, ali naj popravljam in ohranjam ali vržem stran, gradim zastavljeno ali začnem znova. Ko sem nazadnje skuril vse staro in razpadajoče, sem nekoč vmes začutil skoraj strašljivo izkušnjo očiščenja, trenutek, ko je šel ves bes iz mene. Da se je vsa zastala energija na tem mestu razkadila, pa je trajalo še dolgo.« Na mestu stare hiše je postavil delavnico, nad hlevom je z lastnimi rokami in povsem sam izdelal čudovito leseno hišo, ki obiskovalca objame s svojo domačnostjo in toplino. »Čeprav se nikoli nisem tega učil, sem pri delu ugotovil, da imam žilico za delo z lesom v sebi. Mislim, da nisem nič posebnega, ampak večina ljudi si enostavno ne da priložnosti,« je o svojem izjemnem talentu prepričan Stane.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: Grupa A

»Ljudje se največ naučimo v odnosih. Ampak danes so vsi po vrsti, tudi partnerski, precej na psu. Pri tem ne gre za prilagajanje, ampak za sprejemanje. Tega ne znamo, ker že od daleč sodimo, predalčkamo, etiketiramo vse, kar ni usklajeno z našimi pričakovanji in našim notranjim programom. Naše nesprejemanje drugih je odsev tega, da ne sprejemamo niti sami sebe.«

Zdi se, da je Stane človek tisočerihih talentov. Poleg umetne žlice za lesarsko umetnost obvlada tudi tuina masažo. Prihodnost Slovencev pa vidi predvsem v lesu. »V lesu je toliko priložnosti, v njem so lepota ustvarjanja, neomejena kreativnost, delo za vsakogar ... Samo priložnost si moramo dati.«

»Pred dvajsetimi leti sem moral vse preizkusiti. Bil sem vse – od presnojedca, vegana do vegetarijanca. Izkusil sem tudi dolgotrajno postenje. Raziskoval sem novodobne in starodavne duhovne prakse, izkusil bivanje v skupnostih, meditiral tudi več ur na dan. Danes vem, da so vsi odgovori v meni, da mi ni treba poslušati nobenih gurujev, da mi ni treba nikamor oditi. Narava je prvobitna, narava ima vse odgovore.«

V prijetnem naslonjaču na verandi si Stane rad prižge pipo. »Verjetno sem svetovni rekorder v tem, kolikokrat sem pustil kajenje. Ampak se s tem ne obremenjujem preveč. Ko kadim, kadim z užitkom, ko ne, mine tudi leto brez cigarete. In ko mi kdo pribije, da mi to ne paše, si mislim – tebi morda ne, meni pa zelo.«

Njegovo posestvo obsega približno tri hektarje zemlje, kmetijo pa je brez natančnih navodil komaj mogoče najti. V sanjski hišici, ki jo je izdelal sam, se ne ozira na čas niti na dneve v tednu. Pod njegovimi rokami potrpežljivo nastajajo lesene žlice, vilice in drugi umetelni leseni izdelki.

»Ni mi žal za izkušnje, ampak danes bi mi bilo pet ali šest ur za meditacijo enostavno škoda zapraviti. Še vedno pa je pametno najti način, da se umestiš v trenutek, se zaveš samega sebe, čeprav to pomeni, da si samo zjutraj zavestno umiješ zobe. Bistvo je v tem, da živiš za trenutek in se vsakega opravila lotiš s strastjo. To je skrivnost polnega življenja.«

Jasno in glasno prav vsa dekleta pojejo Zdravljico. Prizor z odprtja prvenstva, ko so bila v ozadju, torej skrita pred očmi, a so bili glasovi iz njihovih grl odločni.

Prvenstvo že preseгло vsa pričakovanja

Slovenija se bo jutri skušala uvrstiti v polfinale

»Ko sem pred tedni sprejel slovensko reprezentanco, je kapetanka, gospodična Alma Potočnik, obljubila, da bo pustila srce na parketu. To je sicer predano in pogumno, vendar bi ji svetoval, naj srce ostane, kjer je, ker ga bo poleg športa potrebovala tudi za ljubezen,« je pred tednom dni svoj govor na odprtju evropskega košarkarskega prvenstva za mladinke v dvorani Golovec sklenil predsednik Republike Slovenije Borut Pahor in brez zadržkov prejel glasen aplavz.

Spremljal je obračun domače reprezentance s srb-

sko. Gostje so na začetku zadnje četrtine s trojko znižale zaostanek na točko, potem se je za njih vse zaustavilo (izgubile so pet tekem zapored). Slovenkam je do zadnjega zvoka sirene uspel delni izid 17:2! Na svoj 18. rojstni dan je **Annamaria Prezelj** nasula 26 točk. Po skupinskem rajanju so ji soigralke po ozvočenju zapele Vse najboljše. Prezljeva je priznala: »Dneva, ko sem postala polnoletna in sem z zmago odprla evropsko prvenstvo, nikoli ne bom pozabila! Končnega cilja nimamo, no, na vsaki tekmi želimo zmagati ...« Tudi

proti Madžarski in Belgiji je bila odlična, prejela je nameren udarec s komicem v predel trebuha, da jo je kar zvilo. »Tega smo vajene, vse bo v redu ...« Po 2. krogu drugega dela EP je bila najboljša strelka turnirja z 99 točkami.

Z dvema zmagama je Slovenija štartala v skupino F in doživela poraz s Češko. Domače gledalce so razburili sodniki in tudi – gostujoči navijači. Postalo je napeto, da ne bi zavrela kri, so se na tribune postavili varnostniki. V torek je v dvorani Zlatorog vse dvome glede napredovanja naša izbrana vrsta razblinila v tekmi proti Nizozemski, ki jo je popolnoma nadigrala. Pred petimi leti je slovenske igralko letnika 1997 in mlajše selekcionar **Damir Grgič**, dolgoletni trener ŽKK Athlete Celje. Priložnosti, da bi jih vodil, ni dobil, uspehov tudi ni bilo. Ko jih je prevzel, so mu govorili, da ekipa nima pravega značaja, da ne zna zmagovati. »S tem se nikakor nisem strinjal. Vcepil sem jim predrznost. Navdušila me je njihova reakcija po porazu s Češko. Z Nizozemkami namreč niso imele nikakršnih težav. Svojim igralkam in vsem, ki jih obkrožajo, čestitam za preboj v četrtfinale.«

Na vsaki tekmi Slovenije je bilo vsaj tisoč gledalcev. Obračun z Belgijo so si ogledali tudi članski in kadetski reprezentanti ter rokometarji Celja Pivovarne Laško. Žal je prvenstva že konec za Nežo Murn zaradi strganih kolenjskih vezi, težave z ramo vse bolj pestijo Zalo Lešek (obe Athlete). Izločilni boji bodo v dvorani Zlatorog, četrtfinale jutri, polfinale v soboto ter tekmi za prvo in tretje mesto v nedeljo.

DEAN ŠUSTER
Foto: Grupa A

Annamaria Prezelj: »Končnega cilja nimamo, no, na vsaki tekmi želimo zmagati ...«

Dneva, ko je postala polnoletna, Annamaria Prezelj nikoli ne bo pozabila. Tudi marsikateri košarkarski navijač ne.

Na odprtju sta celjsko lepoto poosebljali Maja Erkič, ena najboljših košarkaric Athleta doslej in ambasadorica prvenstva, ter podžupanja Darja Turk. Levo od predsednika Slovenije Boruta Pahorja je predstavnik Fiba Europe Ulf Öhrman, desno pa Rašo Nesterović, generalni sekretar KZS.

Zanimalo nas je, katera igralka je najbolj ješča v laškem hotelu. Najnižja in najlažja Alma Potočnik je odvrnila: »Največ pojeva jaz in Larisa (Ocvirk, op. p.).«

Malo za šalo

Po izbruhu afere, imenovane tudi Pirangate, je Hrvaški v Celju uspela nova domislica. V reprezentanci ima igralko, ki ji je ime nikakor drugače kot – **Karla Erjavec**.

Najnižja in najlažja reprezentantka Slovenije Alma Potočnik je priznala, da poje več od soigralk.

Zanimanje za košarko bo med otroki in mladino na Celjskem še poraslo.

Unikatni kolesarski »križarji« za udobno vožnjo in razglede

Gregor Pišek sam konstruira in predeluje cruiserje

»Po odsluženem vojaškem roku leta 1997 sem se ogrel za kolesarjenje, tudi zato, da bi obdržal kondicijo, ki sem jo pridobil v vojski. Takrat sem šel tudi prvič na morje s klasičnim kolesom. Potem sem se navdušil za cruiser kolesa in jih začel tudi sestavljati.«

Tako začetek svoje zgodbe o kolesarski strasti predstavi 39-letni Gregor Pišek iz Trbovelj, ki je zaposlen kot varnostnik v podjetju Sintal. Ko je bil pred dnevi v službi na Okrožnem sodišču v Celju, smo v naključnem pogovoru z njim izvedeli za njegovo nenavadno strast.

Ko se je nekajkrat že peljal na morje z gorskimi kolesi, s »specialkami« in z drugimi klasičnimi kolesi, tudi zato, da je obiskal prijatelje iz vojske, se je navdušil za križarska kolesa, cruiserje. »Pri teh kolesih je pomembno udobje, ne hitrost. Drža na kolesu je drugačna, sediš kot na motorju, bolj uživaš v vožnji in lahko se posvečaš razgledom po pokrajini,« Gregor Pišek opisuje lastnosti cruiserjev, ki so ga prevzeli do te mere, da je takšen tip kolesa kupil tudi sam. Nato je ta kolesa začel tudi sestavljati.

S prvim cruiserjem do Cavtata

»Prvega cruiserja sem dobil leta 2006. Gre za model Schwinn Stingray Spoiler, namenjen zbirateljem. Od naročila sem nanj čakal eno leto. Potem sem ga predelal, saj je bil takšen, kot sem ga kupil, primeren za vožnjo do trgovine in ne za dolge ture,« je pojasnil Gregor Pišek. Dodal mu je boljše zavore, gonilke, menjalnik, v originalu je imel eno prestavo, sam ga je predelal na šest. »Tako je nastal unikat, neuničljiv,«

Udobnost in razgledi pred hitrostjo – v dolini Neretve

še za šalo pove Gregor. Pred osmimi leti se je Gregor Pišek prvič s svojim predelanim cruiserjem Schwinnom, kot ga je poimenoval, odpravil na turnejo po Jadranski magistrali, od otoka Krka do Cavtata. »Vozil sem pet dni, najdaljša etapa, ki sem jo prevozil v enem dnevu, je bila od Trogirja do Dubrovnika, 255 kilometrov. Vozil sem osem ur, od osmih zjutraj do desetih zvečer, »gumidefekt« pa sem imel že na začetku poti«, je vznemirljivo pot opisal Gregor Pišek.

»Spalno vrečo imam na balanci in zraven na kolesu še vse ostalo, kar potrebujem. Ponavadi zaspim na obali in grem naslednji dan naprej,« je svoj preprost sistem potovanja še razložil Gregor Pišek.

»Svetovni cruiser s svetovnega spleta«

Kasneje je tudi sestavil svojega prvega unikatnega cruiserja, kromiranega, zato je njegovo ime Chrome. Vse sestavne dele je poiskal in kupil na spletu in vsak je pravzaprav z drugega konca sveta: okvir z Nizozemske, sedež in menjalnik iz Anglije, platišče in gume iz Nemčije, zavore z Japonske, pozlačeni vijaki s Kitajske ... Kot je še povedal Gregor Pišek, je pri nas takšne dele težko dobiti, a na voljo so na E-bayu. »No, ročno delo je slovensko,« je malo za šalo in malo zares še povedal Gregor Pišek, ki so mu pri varjenju in sestavljanju pomagali tudi prijatelji, medtem ko ga je pri kromi-

ranju podprlo tudi podjetje iz okolice.

Posebnost Gregorjevega unikatnega cruiserja Chroma je tudi, da ima radio, da mu na poti krajša čas. Radio, ki ima tudi vmesnik za SD-kartico in USB-ključek ter zvočnike, je prav tako preko E-baya naročil v ZDA. In koliko časa traja izdelava takšnega unikatnega cruiserja? »Odvisno od tega, kaj si zamisliš, koliko si zahteven, kaj želiš imeti. Čez zimo sestavljam, poleti se vozim,« je svojo konstruktorsko filozofijo pojasnil Gregor Pišek.

Strast do cruiserjev kot del subkulture

Potem je sestavil še enega, črno-belega cruiserja, poimenoval ga je Fat boy,

njegova posebnost je menjalnik, ki deluje kot sklopka, s katero prilagaja hitrost. Gregor Pišek je še povedal, da je strast do cruiserjev del subkulture, ki je sicer bolj razširjena drugod po Evropi. Predvsem na Nizozemskem, kjer so podobni klubi cruiserjev, kot so pri nas motoristični klubi. Gre za strast, ki ima tudi svojo ceno, saj takšni unikatni cruiserji seveda niso poceni, stanejo približno tri do štiri tisoč evrov. Gregor veliko svojih prihrankov vlaga v kolo, za njegovo kolesarsko cruisersko strast ima veliko razumevanja tudi njegova žena, ki Gregorju pušča precej svobode. Dokler se jima pred šestimi leti ni rodil sin, sta veliko prekolesarila skupaj.

Tudi na Maratonu Franja

Z vsem tremi cruiserji je potem še dvakrat, trikrat na različnih razdaljah zapeljal po Jadranski magistrali, na primer po Kvarnerju čez Gorski kotar. Nazadnje se je pred mesecem in pol iz trajektne luke Valbiska na otoku Krku odpravil proti Čateškimi toplcam. Trikrat se je s cruiserjem udeležil tudi Maratona Franja, in sicer na najdaljši razdalji, 156 kilometrov. Začel je povsem zadaj, da ni bil moteč za specialiste, in v sledenju zavetrju kar dolgo zdržal v koloni. Potem je svoje opravila »leteča metla« spremljevalnih vozil, v katerih ga vozniki že dobro poznajo. Tako je Franjo končal kot običajni udeleženec v prometu. Seveda ni manjkal še na kakšnem kolesarskem maratonu po Slovenji.

Ko prijatelji ne verjamejo, da misli resno

Ob treh cruiserjih (v svoji zbirki ima sicer še štiri klasična kolesa) zaenkrat ne razmišlja, da bi še katerega sestavil. Tudi za novo kolesarsko turo še nima načrta. »Ponavadi se odločim čez noč. S prijatelji se pogovarjamo ob kakšnem pivu in nekaj »bleknem«, recimo, da bom šel s cruiserjem po Jadranski magistrali do Cavtata. Ne jemljejo me resno, vendar vselej drži tisto, kar rečem. Nekaj dni kasneje sem se že začel pripravljati na pot,« je še nekaj o prijateljih, nejevernih Tomažih, povedal Gregor Pišek. »Povabim, če gre kdo z mano, mu dam tudi kolo, ampak ni zanimanja. Potem sedem na kolo in grem sam,« je v smehu sklenil svojo kolesarsko zgodbo Gregor Pišek.

ROBERT GORJANC
Foto: lastni arhiv, GrupA

Cruiser Chrome, sestavljen iz delov z interneta iz celega sveta in s slovenskim ročnim delom.

Tudi pri cruiserjih je smrtna glava pomembna podrobnost subkulture.

Gregor Pišek s »Schwinnom« na svoji prvi turneji s cruiserjem po Jadranski magistrali leta 2007

Samuraji modernih časov

V Grižah, kjer deluje Kensei klub japonskega mečevanja, bo v prihodnjih dneh mednarodni seminar z japonskima učiteljema

Če ste kdaj gledali filme o samurajih, potem so vas morda navdušili njihova spretnost obvladovanja meča, izreden pogum in obnašanje v skladu s kodeksom časti, imenovanim bušido. Ta vsebuje vrednote, kot so poštenje, čast, skromnost, resnicoljubnost, pripravljenost pomagati ... Večino tistega torej, kar se v današnjih časih zdi nepomembno. Kljub temu so tudi pri nas ljudje, ki menijo, da vsa ta več kot tisoč petsto let stara tradicija še ne sodi med staro šaro. Ne samo da prizadevno vadijo veščine bojevanja z mečem, tudi v svojem življenju se trudijo spoštovati ta načela.

Eden teh je **Dani Vombek** iz Griž, ustanovitelj, predsednik in glavni trener v Kensei klubu japonskega mečevanja v Grižah. Lani je v letnem gledališču Limberk pripravil odmevno drugo Noč samurajev, na kateri so člani različnih klubov ljudem predstavili borilne veščine. Letos pa se bo v Grižah zbrala mednarodna družina petdesetih udeležencev seminarja borilne šole Hyoho Niten Ichi Ryu. Vombek ima namreč pisno pooblastilo svetovnega vodje te šole z Japonske, da lahko v Sloveniji izvaja tečaje te

borilne veščine, in letos je uspel petdnevni seminar prvič pripeljati k nam. Začel se bo v soboto, 8. avgusta, ob 9. uri v OŠ Griže in vsi, ki jih to zanima, si bodo lahko ogledali dopoldanske treninge.

Kjer se srečata dva meča

»Mečevanje je v Sloveniji butična zadeva,« pravi Vombek. Če karate in judo vadi več tisoč Slovencev, pa se z različnimi oblikami mečevanja organizirano ukvarja le približno 50 ljudi. Ena od zvrsti tega mečevanja je ken-jutsu, ki simulira srečanje samurajev na bojnem polju. Ena od šol izvajanja ken-jutsa je omenjena Hyoho Niten Ichi Ryu (šola, kjer se dva meča srečata pod nebesnim svodom in delujeta kot eden). To šolo je ustanovil Miyamoto Musashi, eden največjih japonskih mečevalcev z začetka 17. stoletja. Poleg tega, da je bil verjetno najboljši mečevalec vseh časov, se je ukvarjal tudi s kaligrafijo, slikanjem in pisanjem knjig. V Knjigi petih prstanov je dal nekaj smernic za življenje. »To knjigo še vedno priporočajo v branje na nekaterih ameriških in japonskih poslovnih fakultetah,« pravi Dani Vombek, »saj naj bi zapisana načela pomagala pri poslu in v življenju.«

Prizor z lanske Noči samurajev v Grižah, ko so prikazali veščino iaido. Dani Vombek je prvi z leve. (Foto: arhiv NT, SHERPA)

Na Japonskem je nasledstvo pri vodenju šole vselej prevzel tisti, ki je najbolj obvladal veščine. Ti vodje se imenujejo soke in trenutno vodi šolo Takanori Kajija, ki je že 12. naslednik in bo v soboto prišel v Griže ter vodil seminar skupaj še z enim japonskim mojstrom.

Vseživljenjske vaje in učenje

Vombek je njegov učenec in ima dovoljenje, da lahko to veščino uči. To pomeni, da so kriteriji poučevanja te borilne veščine strožji kot pri drugih. »Ne gre za to, da bi mahal s tem papirjem, ampak sem to naredil zaradi sebe in zato, da imam dokazilo, s kom delam, če me o tem vpraša kdo od mojih učencev. Zdaj bodo učitelja videli še v živo. Mečevanje sodi med japonske borilne veščine, zato mora biti po mojem mnenju vodja šole Japonec. Šola ima tako povsem drugo težo.«

Dani Vombek sicer že vrsto let trenira karate. Pred leti je odkril klub mečevanja na Ptuj, vendar je kmalu ugotovil, da mu tamkajšnji način dela ni všeč. Navezal je stike s sedanjo skupino, šel pred dvema letoma na prvi seminar v Francijo in tako se je začelo. Za svoje zadovoljstvo

Dani Vombek, organizator mednarodnega seminarja japonskega mečevanja v Grižah (Foto: arhiv NT, SHERPA)

vadi tudi mečevanje iaido. »Pri vseh teh veščinah ni nikoli konec vaje in učenja. Nikoli ne znaš dovolj, vedno se moraš izpopolnjevati. Enako je v življenju. Po končani fakulteti ne moreš trditi, da vse veš, še naprej se moraš učiti. Mečevanje je vzgoja za celo življenje, na Japonskem to počnejo tudi 80 let stari ljudje.«

Brez dotikanja

Mečevanja se lahko naučijo tudi popolni začetniki, precej pa je takšnih, ki so že prej vadili kakšne borilne

veščine. »Telovadnico imam kar doma v hiši in vsak lahko pride, kadar želi. Tehnike mečevanja se učimo z lesenim mečem, ki pa je lahko prav tako nevaren, saj je energija velika, moč udarca prav tako, zato mora biti pazljiv, da koga ne poškoduje. Če ga udariš po glavi, se lahko zruši in ne vstane več. Eno od osnovnih pravil je spoštovanje partnerja. Najbolj nespoštljivo je, če treniraš z njim in ga s palico udariš oziroma zadeneš. Včasih komu »pobegne« meč, ampak ni vedno sam kriv. Lahko si sam nepazljiv in narobe izvedeš kakšno vajo. Poškodb doslej ni bilo niti bušk, le kakšen prst malo boli,« razlaga Vombek in dodaja, da so ženske enakovredne »bojevnice«, saj so imele tudi v samurajskih časih pomembno vlogo varovanja doma in so se zlasti usposobile v obvladovanju naginate, rezila na dvometrski palici.

Za več samozavesti

Ko kdo vpraša, čemu služi znanje samurajskega mečevanja, Dani odgovori, da gre bolj za način življenja, da ves čas treniraš in da te to prisili, da si aktiven tudi na drugih področjih. »Seveda je znanje

Dopoldanske treninge v OŠ Griže med 9. in 12. uro lahko pridejo pogledat vsi, ki jih to zanima, popoldanske pa bodo imeli po možnosti zunaj, enega tudi v Limberku. Kljub temu da so treninzi naporni, bo seminar namenjen tudi druženju.

mogoče uporabiti tudi za samoobrambo, da se znaš ubraniti, če te kdo napade s palico. Še bolj pomembna je izgradnja samega sebe, zato je to veščina za zrele, odrasle ljudi. Pri tem niso nepomembna pravila samurajskega kodeksa časti. »Če bi jih pri nas upoštevali vsaj deset odstotkov, bi bilo povsem drugače. Nobenih pogodb ne bi bilo treba podpisovati, ker bi izrečena obljuba nekaj veljala.«

Vombek pravi, da mu treningi pomagajo tudi pri tem, da je v življenju bolj umirjen in samozavesten. »Če lahko pet dni po šest ur na dan treniram, zmorem še kaj drugega, si rečem – in potem gre. Problem pri nas je, da že vnaprej rečemo, da nekaj ne bo šlo. Sami sebe ponižujemo in potem res ne uspemo.«

TATJANA CVIRN
Foto: osebni arhiv

Mednarodni seminar Slovaška 2014 (desno Takanori Kajija, 12. soke)

Zadnje priprave na mednarodni seminar v letnem gledališču Limberk v Grižah

Del prostora, v katerem člani kluba vadijo borilne veščine.

Potuhnjeno obolenje

Hepatitis C lahko izbruhne tudi po 30 letih mirovanja

Osemindvajseti julij je svetovni dan hepatitisov, sicer namenjen ozaveščanju predvsem o hepatitisu C, ki prizadene jetra. Obolenje se lahko zaplete tako hudo, da privede celo do odpovedi ali raka jeter. Čeprav se o hepatitisu C v naši družbi še vedno malo govori, saj se mnogim zdi, da se kaj takšnega njim ne more zgoditi, podatki kažejo, da so lani v celotni Sloveniji odkrili več kot 60 ljudi, ki imajo okužbo s hepatitisom C.

Gre za uradne podatke iz zdravstvene statistike, kar pomeni, da gre za odkrite primere posameznikov, ki so poiskali pomoč. Zdravstvena stroka domneva, da je primerov še več. Hepatitisa C v kar 40 odstotkih privede do odpovedi delovanja jeter in v 60 odstotkih do rak jeter. V 30 odstotkih pa morajo bolniki nujno na presaditev tega organa.

Napade tiho

Hepatitis C najprej nima specifičnih znakov, le pri četrtini okuženih se pojavijo rumenica kože in drugi znaki, značilni za akutni hepatitis. Včasih se virus celo spontano odstrani iz telesa, a so ljudje, pri katerih se to zgodi, bolj podvrženi možnosti, da bo okužba ponovno izbruhnila. Če virus vztraja v telesu celo življenje, zdravniki to opredelijo kot kronično okužbo s hepatitisom C. Čas od okužbe do pojava simptomov je lahko zelo dolg, saj lahko traja tudi do trideset let, preden se pokažejo znaki hujših motenj v delovanju jeter. Če bolniku odpovejo jetra, je edina možnost za njegovo preživetje presaditev organa. In ravno to je potuhnjena oblika poteka bolezni. Pogosto jo odkrijejo povsem naključno.

V Celju je takšne igle odvisnikov še vedno mogoče najti marsikje. Vedno so potencialni vir okužbe.

Nezdravljeni kronični hepatitis C se po 20 do 25 letih pri petini obolelih, ki za to morda sploh ne vedo, sprevrže v jetrno cirozo, nekaj ljudi dobi raka jeter. In ravno v tem organu, sicer pomembnem za prebavo in razstrupljanje v telesu, se virus ustoliči. Nahaja se tudi v krvi, slini, semenski tekočini, nožničnih izločkih, seču in solzah. Toda kljub temu ni strahu, da bi se virus hepatitisa C prenašal pri običajnih socialnih stikih med ljudmi. Najpogostejše se prenaša pri t. i. parenteralnem stiku z okuženo krvjo ali s krvnimi pripravki. To pomeni preko injekcije ali infuzije, kadar gresta zdravilo ali pripravek neposredno v kri, torej mimo prebavnega sistema. Mogoč je tudi prenos pri spolnem stiku z okuženo osebo, z okužene matere na novorojenca ter med družinskimi člani (pred-

vsem pri souporabi pribora za osebno nego).

Zdravljenje je lahko dolgotrajno

Ko zdravniki pri človeku ugotavljajo morebitno okužbo s tem virusom, morajo pri njem opraviti številna testiranja. Nekateri testi namreč virus odkrijejo, čeprav ga v telesu že zdavnaj ni več ali pa ima bolnik le akutni hepatitis, ki sam izzveni. Za kornično okužbo pa gre, če je bolnik okužen več kot šest mesecev. Takrat ga morajo pregledati tudi specialisti, ki predpišejo ustrezne preiskave in zdravljenje. Čeprav vsi bolniki ne potrebujejo terapij. Nekateri morajo biti le pod stalnim zdravniškim nadzorom, pri drugih se specialist odloči za zdravljenje, ki prepreči vnetje jeter, cirozo ali morebitnega raka. Nekateri bolniki si mora-

jo tako enkrat na teden v telo vbrizgati zdravilo z injekcijo. Takšno zdravljenje je dolgotrajno, zahtevno, bolniki so pogosto podvrženi tudi vrsti neželenih učinkov, zato morajo biti pod rednim zdravniškim nadzorom oziroma morajo redno hoditi na preglede.

Ko se pičiš z iglo odvisnika

Osnovno preventivo pri hepatitisu C predstavlja manj tvegano vedenje. To obolenje je namreč značilno za uživalce mamil, ki si jih vbrizgajo v telo. Če ne razmišljajo o odvajanju od odvisnosti, bi morali uporabljati lasten pribor za vbrizganje. Hepatitisu C se je mogoče izogniti tudi s previdnostjo pri tetoviranju in prebadanju kože ter sluznic in pri izbiri tistih, ki to počno. Sterilnost in čistoča sta pri tem ključni.

Rubriko Za zdravje ureja Simona Šolinič. Predloge oziroma ideje ji lahko posredujete na simona.solinic@radiocelje.com

V srednji Evropi naj bi hepatitis C imelo 2,9 milijona ljudi, v vzhodni Evropi 6,2 milijona in v zahodni Evropi 10 milijonov ljudi.

Tudi spolno vedenje je pri nastanku okužbe velik dejavnik tveganja. Še posebej pri tistih, ki imajo spolne odnose z več partnerji. Uporaba kondoma je zato prvo pravilo, ki ga moramo strogo upoštevati pri takšnem početju. Zdravniki so še posebej previdni pri nosečnicah, ki so okužene, saj takoj po porodu novorojenčke tudi testirajo. Nasvet, kako se hepatitisu C izogniti, je tudi opustitev skupne uporabe osebne pribora, kot so zobne ščetke, brivnik ali pribor za urejanje nohtov.

Hepatitis C predstavlja vsakodnevno grožnjo tudi za zdravstvene delavce, predvsem za tiste, ki delajo s krvjo. Ti imajo v opisu del in nalog tudi previdnostne ukrepe, ki jih morajo strogo upoštevati. Enako velja tudi za bolj tvegane poklice, kakšen je na primer policijski. Ravno na Celjskem se je v preteklih letih že večkrat zgodilo, da so se policisti pri pregledih ali preiskavah osumljenih možno okuženih oseb – odvisnikov – poškodovali (ali so jih poškodovali) z njihovimi iglami ali drugimi predmeti. Vsak takšen policist je moral na preiskave, pri katerih so ugotavljali, ali je morda prišlo do okužbe.

Velika nevarnost hepatitisa C pravzaprav preži na vsakogar, predvsem na otroke. Ti namreč lahko pri igri ali v naravi naletijo na odvrženo injekcijsko iglo. Znano je na-

mreč, da so tudi v Celju na številnih otroških igriščih ali ob njih takšne igle že našli. Pri naključnem vbodu z odvrženo onesnaženo injekcijsko iglo moramo ukrepati pravilno in hitro. Kri mora oseba na mestu vboda iztiskati in izpirati pod tekočo mlačno vodo najmanj deset minut, nato je treba mesto vboda razkužiti in se čim prej posvetovati z izbranim osebnim zdravnikom, ki človeka po potrebi napoti k infektologu.

Kaj če nastane rana?

Veliko morajo za preventivo ostalih oziroma za preprečevanje okužbe storiti tudi okuženi. Ti morajo namreč spolnemu partnerju vnaprej povedati za okužbo ali se odreči spolnim stikom, kjer lahko pride do stika z izpostavljenostjo krvjo. Pri darovanju krvi strahu ni, saj testi pred krvodajalskimi akcijami vnaprej jasno pokažejo, kdo je primeren darovalec in kdo ni. Seveda okuženi ne smejo biti niti darovalci organov ali semena. Če pride do poškodbe okuženega, je treba rano prekriti z obližem, ki ne prepušča vode, in o poškodbi takoj obvestiti zdravnika in zobozdravnika, slednjega v primeru, če gre za poškodbo zoba. Tudi okužene ženske, ki zanosijo, morajo o tem takoj obvestiti svojega ginekologa.

SŠol
Foto: SHERPA

Hepatitis A je bolezen potnikov, ki potujejo na endemična tropska in subtropska območja, saj se prenaša predvsem z okuženo hrano in vodo. Hepatitis B je podoben hepatitisu C, saj se prav tako prenaša z izpostavljenostjo okuženi krvi, z nezaščitenimi spolnimi odnosi z okuženimi in z okužene matere na novorojenca. Za preprečevanje hepatitisa A je predpisana zaščita s cepljenjem pred potovanjem. Tudi hepatitis B v Sloveniji uspešno preprečujejo s cepljenjem otrok pred vstopom v šolo že od leta 1998.

Teden dojenja

Ta teden je svetovni teden dojenja, ki ima letos slogan **Dojenje in delo – naj deluje. V ospredju je tako predvsem okolje, ki lahko zaviralno ali spodbudno vpliva na dojenje.**

Vedno več trgovskih središč ima prostore za dojenje že vrsto let urejene, kar naj bi pomenilo korak k sprejemanju in priznavanju dojenja nasploh. S tem naj bi se rušil tudi tabu, da je dojenje v javnosti razkazovanje mame in njenih prsi. Tudi na svojem delovnem mestu ima doječa mama po Zakonu RS o delovnih razmerjih posebno zaščito, pravi dr. **Zalka Drglin** iz Nacionalnega inštituta RS za javno zdravje.

»Če mati otroka doji, ko se vrne na delovno mesto, in želi še naprej dojiti, mora delodajalca z zdravniškim potrdilom sezna-

niti, da še doji. Da bi se delodajalec ustrezno pripravil, je priporočljivo, da ga o nameravanem nadaljevanju dojenja seznani pred vrnitvijo na delovno mesto. Delodajalec je dolžan izvesti ustrezne korake za zaščito materinega zdravja in varnosti ter zdravja njenega dojenčka. To pomeni, da mati v obdobju, ko še doji svojega otroka, ne sme biti izpostavljena fizikalnim, biološkim in kemičnim dejavnikom ter delovnim razmeram in procesom, za katere je ugotovljeno, da pomenijo tveganje za zdravje doječih mam,« dodaja Drglinova. V obdobju, ko mati svojega otroka doji in dela polni delovni čas, ima pravico do odmora za dojenje najmanj eno uro med delom.

SŠ

**OSTEOPATSKA-KIROPRAKTIČNA
AMBULANTA
V ZDRAVILIŠČU V LAŠKEM**

DR. VERSHININ ANDREY
DR. OSTEOPATIJE, ORTOPED, REVMATOLOG

TEL.: 03 734 51 28, GSM: 031 566 262
WWW.CENTERZDRAVJA.NET; E-POŠTA: VERSININ.ANDREJ@GMAIL.COM

VSAK ČETRTEK ob 12.15**95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz****www.radiocelje.com**

odmev POGLED**z vseh strani**

Z domačo sirarno ustvaril delovno mesto na kmetiji

Odlikovana sir in jogurt Sirarstva Vreže – Na Vodenovem pri Šmarju domača proizvodnja sira ne dohaja povpraševanja

Tri ponosne generacije Vrežetovih. Na levi Boštjanov oče Slavko, pred njim sin Andraž.

V molzišču molžejo tri krave naenkrat, vsako po približno uro.

»Ne izplača se, da bi pridelovali mleko izključno z namenom prodaje mlekarni. Odkupna cena je prenizka. S predelavo nastaja občutna dodana vrednost,« pravi Boštjan Vreže. Ključ uspeha je v pridelavi in predelavi izdelkov. Na sliki izjemno okusne mlečne dobrote, ki jih pri Vrežetovih izdelujejo iz mleka.

Bujno zelenje je že precej preraslo tablo Sirarstva Vreže na Vodenovem. A nič zato. Kupci okusnega domačega mleka, odličnega poltrdega sira in nagrajenega sadnega jogurta ne potrebujejo navigacije, da bi našli pot do tja. Kmetija, ki počasi prehaja v roke mladega Boštjana Vrežeta, je na tistem koncu dobro znana.

Ko se prvič peljemo skozi vasico, ne daje prav nič slutiti, da se za nadstreškom za avtomobile skriva ne prav majhen hlev s 25 glavami govedi, od katerih jih 16 daje 110 tisoč litrov mleka na leto. In ne zgolj hlev. Nižje od nje je prava domača sirarna. Na obisku pri Vrežetovih, ki so letos spomladi na Ptujju prejeli znak kakovosti za poltrdi sir Tomazlec in za domači sadni jogurt, dobimo vtis, da je nemogoče mogoče. Tudi v današnjih časih. In da zgodbe o uspehu, tudi na kmetiji, niso iz trte izvite.

Prva postaja je hlev

Boštjan Vreže, ki je izdelal oba odlikovana izdelka, nam ob obisku najprej razkaže hlev. Krave imajo prosto pot iz hleva na pašnik, kjer se najraje pasejo ponoči. »V vročih poletnih dneh se čez dan raje zadržujejo v hlevu, kjer je na stropu ventilator,« pojasni Vreže in razkaže molzišče, kjer molžejo krave dvakrat dnevno, ob pol sedmih zjutraj in zvečer. Povprečna mlečnost krave molznice je 7.500 litrov mleka na leto, pravi Vreže in dodaja: »Hranimo jih s travno-koruzno silažo, njihove obroke pa dopolnjuje prosta paša.«

Mleko iz molzišča potuje naravnost v mlekarno. Tam je hladilni bazen, kjer mleko ohladijo na 4 stopinje Cel-

zija. Vendar večino mleka doma predelajo sami v sir in jogurt. Kar ga ostane, vsak drugi dan peljejo do zbirne cisterne za mlekarno, ki odkupuje njihovo mleko.

Mladi gospodar Boštjan Vreže ne skriva, da je za odličen okus njihovega surovega mleka v veliki meri zaslužen njegov oče, od katerega počasi prevzema kmetijo: »Ata se je izobraževal s področja prehrane govedi in je postal pravi strokovnjak. Po njegovi zaslugi so obroki naših krav takšni, da dajejo izjemno okusno mleko, ki ga naši uporabniki radi pohvalijo. Ni namreč vse v količini mleka, ki ga krave dajo, temveč v kakovosti.« Vreže mlajši tudi ne skriva, da je gospodar hleva še vedno oče Slavko.

Sirarna kot posebno svetišče

S prav posebnim zadovoljstvom nam zato razkaže svoje kraljestvo – sirarno. Je mojster priprave odličnega sira. Takoj ko stopimo v tehnološki prostor, se preobuje in opravi vse tisto, kar je treba, da prostor in oprema ostaneta čista in brezhibna. S sijočimi očmi razloži, kako nastaja njihov odlikovani sir: »V 200-litrsko cisterno nalijem sveže mleko, ki ima približno 30 stopinj Celzija, in ga segrejem na 32 stopinj. Dodam mezofilno kulturo in sirišče, da se mleko sesiri. Potem ga s posebnim pripomočkom razrežem v velikost pšeničnih zrn.« Ko odljeje sirotko, sirno maso nalije v modele in obteži. Cel proces traja približno tri ure, potem gre sir na zorenje. Poltrdi sir, kakršen je nagrajeni, zori en mesec.

V zoriščnici mora biti ves čas temperatura 15 stopinj Celzija. Siri so zloženi po policah, natančno označeni s serijsko

Dobrote slovenskih kmetij

Dobrote slovenskih kmetij je ime vsakoletnega projekta KGZ Slovenije in ptujskega zavoda, s katerim želijo čim več kmetij na Slovenskem spodbuditi k pridelavi zdrave domače hrane in njenemu neposrednemu trženju. Vrhunec projekta je majska razstava na Ptujju, na kateri predstavijo dobrote, ki so prejele zlato, srebrno in bronasto priznanje. Najboljšim pridelovalcem so v minulih 25 letih podelili kar 755 znakov kakovosti za trikrat zapored doseženo zlato priznanje za posamezno dobroto.

številko in z datumom izdelave. Na najnižji polici so siri, ki pridejo pravkar iz slaničnice, potem hlebčki potujejo za eno poličko tedensko navzgor. Vsak dan jih je treba obračati in enkrat tedensko oprati z mlačno vodo. Visoka vlažnost v prostoru bi namreč hitro povzročila nastanek plesni.

Okusni jogurti in skuta

Izjemno uspešna je tudi zgodba o navadnem in sadnem jogurtu, ki nastaja pri Vrežetovih. Kupci v prodajalnah, kjer ga je mogoče kupiti, in na tržnici najraje segajo po navadnem, v katerem so zgolj mlečne kulture in polnomastno mleko. Pri sadnih jogurtih uporablja izključno naravne arome: »Prej sem kupoval arome pri dobavitelju, ki ni uporabljal naravnih barvil. Zdaj kupujem tam, kjer vem, da so barvila naravna, da uporabljajo sok rdeče pese in druge naravne vire. Ne gre, da bi na deklaracijo domačega jogurta pisal razne E-je.« Prav tako v sadnem jogurtu, namenjenem za vrtce, ni večjih koščkov sadja, ker jih otroci ne marajo.

Da se je treba prilagajati kupcem in njihovim pričakovanjem, je Boštjan Vreže

občutil na svoji koži tudi pri skuti. »Na začetku sem delal pravo kisló skuto, ki se nikakor ni prijel, tudi če sem jo podaril. Potem mi je mama svetovala, naj izdelam sladko skuto. Tista pa je šla in še gre zelo v promet,« pravi Vreže. Tudi kuharji iz javnih zavodov, ki jim dobavljajo domačo skuto, mu povedo, da imajo otroci veliko raje štruklje iz sladke skute.

Kako se je pravzaprav začelo

Boštjan Vreže pripoveduje, da je njegov oče Slavko prevzel kmetijo kot najmlajši med otroki, ko so imeli le še štiri ali pet krav. Čeprav je oče šel v službo in je skušal ob njej delati tudi na kmetiji, je vendarle prevladala ljubezen do živali in zemlje. Odločil se je, da bo ostal doma in se preživljal s kmetovanjem. »Leta 2000 je postavil hlev za prosto rejo, kar se je izkazalo kot modra odločitev. Krave se lahko prosto gibljejo med hlevom in pašnikom, krmo imajo na voljo 24 ur na dan, oče pa se je precej posvetil tudi selekciji,« razlaga Vreže in dodaja, da ne načrtujejo širjenja kmetije. »Za zdaj bomo ostali v tem obsegu, v kakršnem smo. Tu pri nas je težko dobiti zemljo v na-

Sveže mleko v cisterni čaka na obdelavo.

Boštjan Vreže je uredil tudi sprejemnico – prodajalno. Tam v velikih hladilnikih hrani navadni in sadni jogurt ter skuto.

Vodenovo se lahko pohvali z odlično domačo sirarno na kmetiji Vrežetovih.

jem. Območje je hribovito. Večja proizvodnja, recimo 60 molznic, bi bila izjemno težka, ker so parcele majhne in razdrobljene. »Širitev tudi ni nujna, pripoveduje Vreže, saj je najpomembnejši cilj, to je zagotovitev delovnega mesta zase na tej kmetiji, že dosegel. »Študiral sem na biotehniški fakulteti v Ljubljani. A ne z namenom, da bi prevzel kmetijo. Bolj v smislu, da je treba pridobiti neko izobrazbo. Kot študent sploh nisem razmišljal o tem, da bom ostal na kmetiji in delal. Nekoč sem imel prakso na kmetiji, kjer so začeli predelovati mleko na domu. Lastnik mi je takrat rekel, da bi to lahko delal tudi jaz doma. Takrat niti veselja za kaj takega nisem imel, zato mi njegove besede še niso segle do živega. Zaposlil sem se v podjetju v Celju, vendar sem vse bolj čutil, da to ni tisto, kar bi si želel delati celo življenje,« se spominja Vreže. Začel je razmišljati o ideji, ki mu jo je dal tisti lastnik.

»Začel sem tako, da sem si kupil 10-litrski lonec za mleko in poskusil izdelovati sir na domačem plinskem štedilniku. Že prvič ni bilo slabo, drugič je bilo še bolj,« pripoveduje Vreže. Takrat je spoznal, da bi bilo za večjo proizvodnjo treba urediti primerne prostore. Oče mu je ponudil, da bi v ta namen uredili objekt, ki je že stal na kmetiji. »Vzel sem kredit, takrat sem bil še v službi, in uredil sirarno. Sir se je prijel in uvidel sem, da oboje ne bo šlo. Takrat, to je bilo dve leti nazaj, sem se odločil in pustil službo. Cilj mi je bil ustvariti delovno mesto zase in to mi je tudi uspelo. Je bil pa na začetku res pomemben pogum. Priznam, da mi nemalokrat ni bilo vseeno, ali bo projekt zaživel ali ne,« iskreno pove Vreže, ki znanje nadgrajuje vsako leto na seminarjih in srečanjih sirarjev po Evropi.

Osvajanje tržišča

V tistem času je Vreže opazil, da po šolah in vrtcih

organizirajo tradicionalni slovenski zajtrk. Ni veliko pimišljal, v roke je vzel telefon in zastoj ponudil domače mleko in mlečne izdelke. »To je bil zadetek v polno,« pripoveduje. Okusni izdelki so prepričali uporabnike, ki so Vrežetove kmalu zatem začeli sami nagovarjati, da se prijavijo na razpise. Navsezadnje so prav iskali lokalne pridelovalce. »Začelo se je povpraševanje po surovem mleku, v šole se vračata mlečni zdrob in mlečni riž,« pravi Vreže, ki trenutno dobavlja jogurte, skuto in mleko sedmim javnim zavodom na območju Šmarja pri Jelšah, Podčetrtku, Rogatca, Šentjurja in dela Celja. Ker je lokacija kmetije, kjer lahko kupite vse, kar izdelajo, za navadnega potrošnika oddaljena od drugih trgovin, so ga kupci sami začeli nagovarjati, naj prodaja tudi v večjih krajih. Samoiniciativno se je Vreže povezal z drugimi trgovinami, kjer je zdaj mogoče kupiti njegove izdelke, vsak teden jih ponuja tudi na šmarnski tržnici.

Gospodar hleva Slavko Vreže ljubeče skrbi za naraščaj.

Za hlebček kilogramskega sira porabijo enajst litrov mleka.

Cilj rejcev je, da bi dosegali visoko mlečnost krav s čim manjšimi stroški. Ta cilj pri Vrežetovih dosegajo s pravilno prehrano in čim boljšimi življenjskimi pogoji krav.

Med stalnimi odjemalci so tudi nekateri uglednejši gostinci iz regije.

In kako naprej?

»Prizadevali si bomo za še večjo kakovost mleka,« obljublja Vreže, ki ga ne zanima intenzivna reja. »Z očetom spremljava raziskave in strokovno literaturo s področja senenega mleka, ki naj bi bilo bolj zdravo. Tudi nekateri sirarji pravijo, da so boljši siri iz travne silaže.« Precej rezerve je tudi pri izboljšanju količine mlečnosti. Boštjan Vreže priznava, da je v njihovi družini mojster tega znanja oče: »Ata je začel delati na selekciji. Zgledujemo se po Nemcih, Avstrijcih in Nizozemcih. Naš cilj je, da bi povečali mlečnost za tisoč litrov letno.« Ob optimizmu, delavnosti, dobri volji in pristnem veselju, ki jih lahko začutiš v tej družini, omenjeni načrti zagotovo ne bodo ostali neizpolnjeni. MARJETKA R. LESJAK Foto: GrupA

»Odličen sir je,« je pri okušanju na kratko ocenil naš fotograf. In zadel bistro.

Jogurtovo pecivo

Testo:

- 25 dag moke
- 13 dag margarine
- 10 dag sladkorja
- 4 rumenjaki
- 1/2 pecilnega praška
- 1 vaniljev sladkor

Nadev:

- 2 kisli smetani
- 2 domača navadna jogurta
- 10 dag sladkorja
- 2 žlički ostre moke
- sneg 4 beljakov

Testo je zelo krhko, zato ga na hitro zgnetemo in damo v hladilnik. Tako ga bomo lažje valjali. Polovico testa razvaljamo in položimo na pekač, nanj položimo nadev in ato na vrh še razvaljano drugo polovico testa. Pečeno še toplo razrežemo na poljubne koščke.

Skutina borovničeva pita

Testo:

- 35 dag moke
- 25 dag sladkorja
- 1/2 pecilnega praška
- 4 rumenjaki
- 15 dag margarine
- 4 žlice mleka

Nadev:

- 1 kg domače sladke skute
- 1 vaniljev sladkor
- naribana limonina lupina
- sneg 5 beljakov
- 20 dag sladkorja
- 4 žlice pšeničnega zdroba
- 1 kisl smetana
- 2 jogurtova lončka borovnic

Testo zamesimo in položimo na pekač. Po njem razgrnemo nadev in spečemo.

Med naborom poletnih okusov sadnih jogurtov je tudi nagrajeni z okusom vanilije in češnje.

Jezero Son-Kol z jurtami v ozadju

Palača v Samarkandu

Kirgiška fantiča

Priprave na zimo – spravljanje kravjekov

Prodajalka z zlatimi zobmi

Staša Lepej Bašelj iz Zagorja ob Savi je mama dveh otrok in trikratna babica. Opravlja poklic notarke v Zagorju ob Savi, prej je bila odvetnica. Veliko potuje in hodi, največkrat v lastni režiji, z nahrbtnikom. Napisala je knjigo Camino, moja samotna pot. Svoje vtise s popotniških poti in z romanj objavlja na blogu: <http://stasa.blog.si/ol.net/o/>. Veliko ljudi je navdušila za hojo in romanje.

Piše: STAŠA LEPEJ BAŠELJ

Z mar po Kir Uzbek

Lani poleti smo trije slovenski nahrbtnikarji potovali po Kirgiziji in Uzbekistanu. Z letalom do Biškeka, glavnega mesta Kirgizije, in od tam z vlakom, avtobusom, s taksijem in z maršrutkami.

Maršrutke so vrsta javnega prevoza, značilne za osrednjo Azijo. Voznik minibusa ali kombija ustavlja na vnaprej določenih postajališčih ali kjerkoli drugje. Samo pomahaš in maršrutka ustavi. Z začetne postaje odpelje, ko se vozilo napolni in nič prej. V maršrutko se strpa toliko potnikov, kolikor je prostora v njej in še malo več. Povsem običajno prevozno sredstvo so tudi taksiji, ki so hitri in poceni.

Izjemno vroča poletja

Poletja so v Uzbekistanu strahotno vroča, dnevne temperature se povzpnejo na več kot 40 stopinj Celzija. Vročina je nepojmljiva. Sredi Buhare srečamo skupino Slovencev, ki potuje z znano turistično agencijo. Iz kraja v kraj se vozijo s klimatiziranim turističnim avtobusom. Rojaki so precej naveličani, negodujejo zaradi higiene in hrane v hotelih, zaradi vročine. Naslednji dan imamo isti cilj – 268 km oddaljen Samarkand. Kaj, če bi se jim mi trije pridružili v njihovem avtobusu, če že imamo isto pot? Seveda bomo plačali. Zelo prijazna vodička je vesela naše družbe, a mora skupino vprašati za dovoljenje. Čez čas nam

sporoči, da Slovencev sicer nima, joo nič proti, da se jim pridružimo na avtobusu, stroški niso problem, vendar vsak od potnikov zaseda po dva sedeža in nihče ne bi za nekaj ur odstopil sedeža zraven sebe. Lahko pa se peljemo stoje ali sede na tleh avtobusa, rade volje nas bodo vzeli zraven ... Osuplo se spogledamo. Hvala, ni treba, se bomo že znašli. Naslednji dan smo v Samarkandu pred svojimi prijaznimi rojaki, do tja se pripeljemo z nočnim vlakom.

Maršrutka ali taksi?

Čez nekaj dni se v Kirgiziji odpravimo iz mesta Osh do 184 kilometrov oddaljene vasice Sary-Tash, ki je bližnje izhodišče za ture na 7.134 metrov visok Pik Lenin. Cesta do tja je že del spektakularne visokogorske »pamiške highway M41«. Peljali se bomo z maršrutko, saj naj bi vožnja s taksijem stala 100 dolarjev. Tako pravi sopotnik Bojan, ki edini med nami govori ruski jezik. Maršrutka bo odpeljala iz Osha ob 11. uri. Uro pred odhodom smo že na postajališču. Čakamo. Čakamo. Še vedno čakamo, da se vozilo napolni. Potnikov je premalo, odšli bomo šele ob 14. uri. Morda že prej, če se bo vozilo prej napolnilo, nam da voznik upanje. Kar pomeni, da se ne smemo ganiti nikamor, ker če se bo maršrutka napolnila, bo tudi odpeljala. Čas se ustavi. »Bojan, a se ne bi vendarle peljali s taksijem?«

»Ne, to pa že ne, 100 do 120 dolarjev za taksi je preveč, medtem ko maršrutka stane 4,50 evra na osebo,« odvrne. Odgovor je razumljiv in logičen, a kdaj in pri kom se je Bojan pozanimal za ceno taksija? Kako, da smo prejšnji dan za 700 kilometrov razdalje plačali za taksi 60 evrov, cena vožnje za 180 kilometrov pa naj bi bila skoraj še enkrat tolikšna. Parkrat se že napotim do taksistov, ki na ves glas vabijo v Sary-Tash, a si vsakokrat premislim. Zaupam sopotniku, da se je pozanimal, saj smo se doslej še vedno pripeljali, kamor smo se nameravali. A izkaže se drugače.

Ob dveh se v maršrutki s kapaciteto 18 potnikov nabere 40 potnikov. Potniki stlačijo v vozilo goro paketov, kant, vreč, torb, kletk z živimi kokošmi, vsega mogočega, kar so kupili v mestu. Spredaj pri vozniku je na polici debel flomaster, s katerim vsak vstopajoči označi svojo prtljago. Vrečke, torbe in lubenice imajo znane lastnike. Ko povsem nabasana maršrutka končno spelje, poka po šivih. Po nekaj kilometrih voznik ustavi in naloži še tri potnike, čez čas spet dve stari mami in enega dedka. Vmes natovori na tržnici še 20 lubenic! Vsakič, ko se maršrutka ustavi, vstopi kakšen potnik. Domačini se le malo spogledajo in razgledajo, kam bi ga vtaknili, ter mu naredijo prostor tam, kjer je videti, da prostora ni več. Nihče

od potnikov ne
negoduje,
vsi neverje
in smeje pr
žljivo pom
Med štiriu
potnikov v
ka in dve d

Slikovni daleč

Pokrajina
lepa. Cesta
okrog hrib
ske prelaze
zmanjka a
prelom, v
maršrutka
Okoliške g
ljenih obl
rjavih in sk
Stisnjeni m
vidimo ču
katero se v
Prvi pot
dveh urah
sta očitno
saj se čez
v maršrutk
žljivo čaka

Ko v Sary
boleli in p
maršrutke
sem nase,
ujezil ali r
pežljivo pr
Enotni smo
čakati tri u

Grafitne gore nad jezerom Toktogul v Kirgiziji

Maršrutko Kirgiziji in Kazistanu

ov ne pisne, ne potarna, noben otrok ne zajoče, tno mirno, potrpežljivo renašajo vožnjo in ustre- nagajo drug drugemu. rno vožnjo drži vsak od naročju vsaj enega otro- o tri lubenice.

ta pokrajina od oči

a ob cesti je neverjetno a se v serpentinah zvija ov, prečka visoke gor- e. Ponekod pol cestišča ali je na njegovi sredini elikanska stopnica, da komaj zmore čeznjo. ore so mehkih in zaob- k, obarvane v zelenih, koraj škrlatnih odtenkih. ed sopotnike seveda ne dovite pokrajine, skozi ozimo.

ni izstopita šele po vožnje. A še ti dve gre- le k nekemu na obisk, četrt ure vrneti, potniki ki pa ju medtem potrpe- mo.

y-Tashu pomečkani, raz- repoteni izstopamo iz , reče Mirko: »Ponosen da se nisem niti enkrat razburil in da sem potr- restal tole preizkušnjo.« o, da se nam je splačalo ure in se voziti štiri ure,

da smo doživeli neskončno potrpe- žljivost in ustrežljivost kirgiškega ljudstva. Takšne enkratne izkušnje v taksiju ne bi doživeli.

Vendarle taksi

Vožnja z maršrutko nas je stala štiri evre na osebo. Po prihodu v Sa- ry-Tash se pozanimamo, kako priti nazaj v Osh. Ni problema. S taksijem, ki stane 6,95 evra na osebo. Taksi vozi do Osha dve uri. Zaradi vožnje z maršrutko je vsak od nas prihranil 2,45 evra, cel dan pa nam je šel v maloro.

Kako bi takšno vožnjo prenesli naši vrli rojaki, ki nas niso hoteli sprejeti na polprazen avtobus? Pol od njih bi jih verjetno končalo v norišnici.

Kirgizija je dežela raztegljivega časa. Čas in ura v osrednji Aziji pač nimata enakega pomena kot v razvitem svetu. Časa je na pretek, nikamor se ne mudi. Zakaj bi maršrutka odpeljala ob določeni uri, če pa lahko tri ure kasneje? Smo s tem kaj pridobili, izgubili, je kaj bistve- no drugače? Je treba brezglavo hiteti tudi takrat, ko se nikamor ne mudi? Vse, kar se mora, se vseeno zgodi, prej ali slej. Zaradi zamud se nima smisla razburjati, a je treba kirgiški neobčutek za točnost vračunati v načrt potovanja kot preizkus in izziv naše (ne)strpnosti. Boga točnosti v Kirgiziji pač ne poznajo.

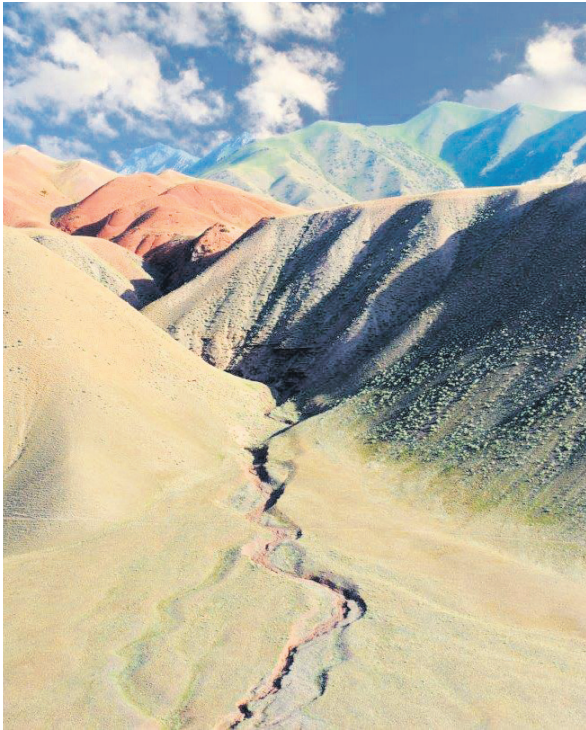
Foto: MIRKO BIJUKLIČ

Priprava kosila

Družina pri obedu ob jezeru Son-Kol

Pokrajina v Kirgiziji

ZGODBE
IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Tine Orel (1913–1985) – 2. del

Urednik Planinskega vestnika

Leta 1950 je Tine Orel postal četrti urednik Planinskega vestnika, ki ga je neuradno urejal že od leta 1948 in nato vse do prve številke leta 1980. Kot urednik je poudarjal kulturno, duhovno in idejno plat gornštva, pripomogel je, da so bila obdelana različna planinska, zgodovinska in etična vprašanja, k sodelovanju je pritegnil mnoge znane osebnosti in vidne pisatelje ter pesnike in obenem spodbujal mlade pisce.

Uvedel je mnoge nove rubrike in tudi sam sodeloval z nešteti članki, uvodniki in s prevodi. Večji del je bil še vedno namenjen avtorskim prispevkom številnih planincev in alpinistov, pri čemer so ob novicah iz domačih logov mesto začele dobivati tudi tiste iz tujine, kar je zelo zapolnilo vrzel v aktualni obveščenosti. To je bilo še toliko pomembnejše, saj so prav v tem času naši alpinisti začeli posegati v svetovni vrh.

Rubriko pripravlja Osrednja knjižnica Celje

Tine Orel (<http://www.tineorel.si/>) je uvedel široko razpredeno povezavo Planinskega vestnika s tujimi planinskimi revijami in ga dvignil na mednarodno raven. V tem času sta narasla tako število naročnikov kot tudi obseg revije (600–700 strani letno). Vsako posamezno številko je pred izidom prebral vsaj petkrat. Vse delo s

tiskarno in z upravo je opravljal sam, sam je bil lektor in korektor, z dopisniki je bil v stalnih stikih. Tudi novice iz tujega revijalnega tiska je luščil in prevajal sam, kar priča o bogatem znanju tujih jezikov in o poznavanju tuje planinske literature in planinskih dogodkov po svetu. Kot urednika so ga odlikovali široka razgledanost, tenkotutna jezikovna kultura, človeška odprtost, odlična izobrazba, vztrajnost, vizija, predanost, predvsem pa velika ljubezen do gora in pisane besede.

**Publicist,
prevajalec,
urednik,
gledališčnik ...**

Tine Orel je bil ob prosvetnem in planinskem področju dejaven še na mnogih drugih: bil je viden turistični organizator v Celju in Savinjski dolini, predsednik stalne turistične konference v Celju in podpredsednik Celjske turistične zveze, urednik Turističnega vestnika, član založniškega sveta Mohorjeve družbe, pisal je gledališke kritike, zunanjepolitične članke, recenzije, urejal Celjski zbornik, kot politik

Tine Orel, karikatura

vodil različne komisije na občinski in državni ravni, bil je šolski inšpektor ... skratka, opravljal je približno 40

pomembnih funkcij v planinstvu, kulturi, prosveti, politiki in turizmu.

Vir: kamra.si

Tine Orel na prireditvah

John Shors: Pod marmornim nebom

Ljubezen proti sovraštvu

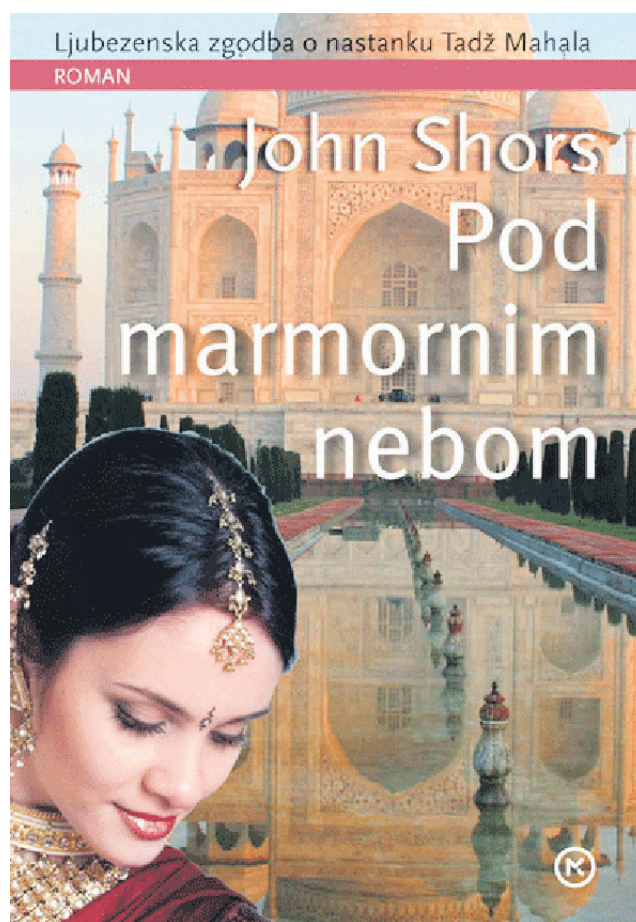
Zgodovinski dogodki pogostokrat radi prikličejo kakšno izmišljeno ljubezensko zgodbo, s katero na vznemirljiv način sobivajo v marsikaterem romanu. Bralec se zato ne more upreti iskanju podatkov, kaj v zgodbi je zapisano po resničnih dogodkih in kaj je plod avtorjevega navdiha oziroma domišljije.

Zgodba se začne na reki Jamuni. V čolnu babica pripoveduje vnukinjama o svojem skrivnostnem življenju. Pojasni jima, da je indijska princesa Džahanara in da je njen oče pokojni šah oziroma cesar Džahan, ki je dal zgraditi Tadž Mahal, eno najlepših grobnic na svetu, če ne celo najlepšo. Njegovo življenje s tretjo ženo Mumtaz Mahal je bilo tako popolno, da je po njeni smrti v spomin nanjo dal zgraditi mavzolej.

Glavnemu projektantu Isi je za pomočnico določil svojo hčer Džahanaro. Bi bili bralci razočarani, če pisatelj ne bi pripovednih niti vlekel tako, da je med njima sčasoma

ma vzcvetela ljubezen? Ker je Džahanara že poročena, se zdi, kot da ju usoda nima namena podpreti. A sčasoma se izkaže, da tisto, česar ne zmora usoda, zmora cesar. Šah Džahan se zaveda, da njegova hči v zakonu ni srečna, zato zaljubljenca omogoči skrivno sestajanje, iz katerega se razvije deklica Ardžumand. Šele ko je dovolj stara, ji starša povesta resnico o pravem očetu. Džahanara hčer ves čas uči, kako naj bo pokončna in močna: »Ženske, Ardžumand, ženske učijo, da v naših solzah ni moči. Toda zakaj bi bile solze brez moči, če pa vodijo k spoznanju ali občutku miru?»

A zgolj ljubezenska zgodba ne zadostuje za dober roman. Poleg nje bralca izjemno pritegne tudi zgodba o boju za oblast. Ta je napisana po resničnih dogodkih. Šaha Džahana bi moral na prestolu naslediti sin Dara, a ga drugi sin Aurangzeb ubije, da se dokoplje do vladarskega položaja. Šah Džahan se znajde v hišnem priporu, kjer ga unjuje Džahanara. V

tem času se zdi, da spletke dosežejo vrh pripovedi. Avtor je poskrbel, da so v njih udeleženi tudi služabniki, ki se izkažejo za zvestejše od vsakega najboljšega prijatelja.

Aurangzeb se zaveda tihe naklonjenosti, ki jo drug do drugega čutita njegov oče in sestra Džahanara. Brezkompromisno bi ju lahko ubil, a se boji maščevanja plemičev. Pri tem ga zaustavlja tudi Koran, v katerem piše, da je umor lastnega očeta med največjimi grehi. Samo to dvojce očeta in hčer ohranja pri življenju. Pisatelj na ta način ves čas bralca drži v napetosti.

Bogata zgodba, polna presenečenj in drobnih pozornosti, kjer jih bralec najmanj pričakuje, na nek način spominja na znano zbirko 1001 noč. Pristen orientalski vtis ves čas krepi miselnost o moški nadvladi, pri čemer nimajo

ženske nobenih pravic odločanja. Tako Džahanari prvega moža določijo, a je zadoščenje na koncu več kot popolno, saj se zgodba izteče tako, da je bralec zadovoljen. A kljub temu konec ni klišejski, zato je v vsakem primeru za nepopoljšljive romantike dobro, da vzamejo v zakup, da so osebe iz knjige v resničnem življenju tako in tako že nekaj stoletij pokojne. Sporočilo romana najdemo v zadnjem delu pripovedi, kjer vnukinji postavi babica Džahanari vprašanje, zakaj se ne sooči s svojim bratom: »Ker je maščevanje prazno ... Zmagala sem in on je izgubil. Njegovo cesarstvo se sesuva, njegovo ljudstvo ga prezira in misel na morilec mu krade spanec. Postal je šibek v svojem sovraštvu, jaz pa sem v svoji ljubezni postala močna.«

TANJA DROLEC

O avtorju:

Ameriški avtor je več let živel na Japonskem, kjer je poučeval angleščino. Veliko je tudi potoval po Aziji, Afriki, Evropi ... in spoznaval tamkajšnje življenje. Po vrnitvi v ZDA je bil nekaj časa novinar, zdaj se ukvarja s pisanjem knjig. Za prvenec Pod marmornim nebom, ki govori o gradnji indijskega spomenika ljubezni, je prejel vrsto prestižnih nagrad. To je edina njegova knjiga, prevedena v slovenščino. Sicer je napisal šest književnih del.

Otroški pozdrav iz sončne Baške

Druga julijska izmena otrok v Celjskem domu v Baški

Druga julijska izmena otrok v koloniji Mestne občine Celje v Celjskem domu v Baški je za nami. Lepo sončno vreme, ki je spremljalo skupino otrok, je omogočalo, da so kar najbolje izkoristili vse morske radosti, ki jih ponuja Baška. Seveda je bilo na prvem mestu kopanje v osvežujoči vodi, ki se je že kar pošteno ogrela. Tudi v vožnji s kanuji in pri supanju so otroci zelo uživali.

Celjski dom v Baški živi s prebivalci Celja in okolice, ki si želijo biti blizu dogajanja otroških kolonij. Tako med letujočimi nemalokrat srečamo nekdanje vzgojitelje, pedagoške vodje kolonije in tudi zaposlene. Kako je lepo obujati bogate spomine in pridobiti neprecenljivo izkušnjo od njih. Med njimi in sedanjim pedagoškim osebjem se splete posebna vez in zdi se, kot da se delo nadaljuje tam, kjer so ga končali. Hvala vsem, ki dihate s kolonijo!

Lepo se je vračati v preteklost, a še bolje je imeti mirno vest v sedanjosti. Vzgojitelji v koloniji se dlje časa pripravljajo na svoje predano delo z otroki, tako da v desetih dneh zares posvečajo vso energijo skupini, ki jim je dodeljena. Včasih pride tudi do kakšnega spodrsllaja in slabe volje, a vseeno vsak do potankosti spozna svoje otroke.

Verjamemo, da je vsak obisk Celjskega doma za otroke dobra in bogata izkušnja za življenje, k čemur najbolj pripomore Mestna občina Celje, ki s proračunskimi sredstvi vsako leto omogoči letovanje približno 350 otrokom.

TONE OJSTERŠEK

Mnenja otrok o letovanju v Celjskem domu

»Baška mi je zelo všeč, zato v kolonijo prihajam že veliko let.«

Matic

»V Baški mi je zelo všeč. Aktivnosti je res veliko in nikoli nam ni dolgčas. Vseeno bi lahko mi starejši imeli več prostega časa zase.«

Nathan

»V Baški je super voda! Aktivnosti, ki jih izvajamo, so super in tudi igrišče za odbojko je »fajn«. Turnirji so zelo zanimivi.«

Aleksandra

»V Celjskem domu v Baški mi je všeč, da počnemo različne stvari in da lahko uporabljamo kanuje, deske, mize za namizni tenis, odbojgarsko in nogometno igrišče. Tudi hrana je zelo dobra. Učitelji so zelo prijazni, kuharice pa zares dobro kuhajo!«

Vid

»Imamo se »fajn«, če vam prav je al' ne ... Imamo najboljše učitelje!«

Nika, Suzana

»Najbolje se imamo, ko gremo v mesto na sprehod in na sladoled.«

Enej

»V Baški mi je bilo všeč, ko smo imeli različne dejavnosti, kot so jutranja telovadba, vožnja s kanujem in supanje, igranje odbojke in namiznega tenisa. Najbolj mi je bilo všeč skakanje z mize sredi morja.«

May

»S prijatelji se imamo v Baški zelo lepo, čeprav se kdaj tudi sprema.«

Gal

»V Baški se imam najlepše, ko plavamo do mize in se sprehajamo po mestu. Spoznal sem veliko novih prijateljev.«

Timotej

»V Baški sem se zabaval s prijatelji. Vsak dan smo se igrali lovljenje s trakci. Zelo sem vesel, da sem se naučil voziti s supom.«

Darijan

»Letos sem se naučila veslati na supu in se kar najhitreje stuširati. Spoznala sem tudi nove prijatelje.«

Neja

Večino otrok navduši skakanje z mize sredi morja

Celjski sončki na terapevtskih počitnicah

Od 28. junija do 12. julija je 32 mladih članov Društva za cerebralno paralizo Sonček Celje s svojimi družinami in spremljevalci bivalo v zdravstveno-terapevtski koloniji v Termah Lendava.

Lepo naravno okolje, primerno urejen prostor in obilica zdravilne termalne vode so osnovni pogoji za izvedbo tovrstne kolonije, ki zahteva tudi dobro organizacijo terapevtskih storitev za potrebe vseh udeležencev. Za otroke in mladostnike, ki potrebujejo raznovrstne in specifične oblike terapij, so bile vsakodnevno na voljo nevrofizioterapija, delovna terapija in logopedska obravnava ter tudi

plavanje po Halliwickovi metodi, masaža in terapevtsko jahanje v Konjeniškem centru Rakičan. V prostem času so bile različne delavnice za ustvarjalne prste, za starše pa je bilo organizirano srečanje s psihologinjo, ki je prišla na obisk iz OŠ Glazija. Ob tem intenzivnem programu je najbolj prijala popoldanska ohladitev v bazenih z večernim druženjem, ki je otroke, njihove sorojence, starše in terapevte povezovala v eno samo veliko družino. Tako so se vsi udeleženci zabavali na tradicionalnem nastopu Sonček ima talent, se sprehodili do najboljšega sladoleda v Lendavi in se v sodelovanju

s Termami poskusili v kuhanju bogača. Svoje dejavnosti so tudi sicer kombinirali s ponudbo term, ki so otroke va-

bile k različnim animacijam, za vse pa so organizirale izlet do broda na Muri v Ižakovcih in do Bukovniškega jezera.

Za uspešno organizirano kolonijo gre zahvala predsedniku društva Sonček Celje Martinu Lažeti, njegovi soprogi in sode-

lavcem iz društva ter prav tako prijazni in prizadevni terapevtski ekipi.

EMILJA KLADNIK SORČAN

V glasbi še bolj bratu brat

Jani in Franci Pirš v glasbenih vodah krmarita že 45 let

V družini je bila glasba vedno prisotna. Ni prišla na velika vrata z notnimi partiturami in zvonečimi izobrazbenimi nazivi. Prišla je potihoma in brez najave, skozi blagost maminega glasu in njej tako ljube petja, prišla je skozi žametni očetov bas, s katerim ji je rad pritegnil. In sčasoma je prišla skozi sanje, s katerimi sta mlada fanta zrla na glasbene odre tistega časa. Franci in Jani Pirš kot dva od šestih otrok skromne kmečke družine glasbene šole nista imela nikoli priložnosti obiskovati, a s talentom, z iznajdljivostjo in neizmerno željo sta vse življenje živela za glasbo in tudi od nje.

V časih, ko je bila vojaščina še nujno zlo odraščanja, so od doma odhajali fantje in se vračali moške. A Franci Pirš se je vrnil kot idol. Pri vojaki se je namreč naučil igrati kitaro. Ob prihodu domov se je vsa družina zbrala ob njegovi kitari in zapela, je bil takrat 16-letni Jani povsem prevzet. »V tistem trenutku sem se zatrdno odločil, da bom muzikant.« V letih, ki so sledila, sta z bratom pobirala drobce znanja od bolj izkušenih in se učila na vsakem koraku. Ko sta leta 1969 postala del glasbene skupine Minerali in prvič zapela in zaigrala na plesu v gostišču Pri treh ribnikih je bil to eden

Brata Jani in Franci Pirš s kitaro nekoč ... in danes.

najlepših večerov, kar sta si jih lahko predstavljala.

Zmagoslavje melodij morja in sonca

Ponosna sta na to, da sta drug drugega vedno podpira-

la, čeprav sta večinoma hodila vsak po svojih glasbenih poteh. Franci se je najprej priključil ansamblu Havajski zvoki, kasneje so v Rogaški Slatini ustanovili Kristale, na glasbeni sceni pa se je uveljavil tudi kot samostojni popevkar. Na tek-

movanju za Prvi glas Goriške si je pripel enkrat prvo in enkrat drugo mesto. Enako uspešen je bil tudi na festivalu Melodije sonca in morja, kjer mu je občinstvo prav tako enkrat prisodilo prvo in drugič drugo mesto. Kljub uspehom je bila

samostojna pot brez prave podpore v tistih časih še bolj naporna, kot si lahko danes predstavljamo. Tako je Franci sprejel povabilo Celjskega instrumentalnega kvinteta in v narodnozabavnih vodah ostal kar 15 let.

Družinske vezi neguje tudi glasba

Mlajši Jani je na brata zrl z velikim občudovanjem. Prav Franci ga je namreč začel učiti igrati kitaro. »Sprva sem pri raznih ansamblih igral kar zastoj. Bil sem presrečen, da sem sploh smel igrati,« se spominja. Po odsluženju vojaščine je tudi on dobil svoje mesto v legendarnem slatinskem ansamblu Minerali. Kronologija vseh ansamblov in zasedb, ki so sledili, je predolga, da bi jo popisovali. V vsem tem času so se spletla številna dragocena prijateljstva, nastalo je na stotine različnih pesmi in melodij, v raznih arhivih je še danes mogoče najti na desetine plošč in kaset, v zadnjih desetletjih pa sta posnela tudi več kot 50 videospotov. Nekje na tej poti sta se brata Pirš tudi ustvarjalno vse pogostejše srečevala in sodelovala tudi na glasbenem področju. Tako je leta 1997 na albumu Modre oči izšla še danes njuna najbolj znana pesem Dober dan, dragi brat. »Veliko lepega sva doživela in po 45 glasbenega delovanja in sodelovanja še vedno rada nastopiva skupaj.« A še danes nič ne more nadomestiti rednih družinskih srečanj, na katerih Pirševi otroci tako radi podelijo svoja doživetja in tako kot nekoč še vedno najraje skupaj zapojejo. StO, foto: osebni arhiv

Hočem biti svet

Starši ob koncu šolskega leta razmišljajo, kako bi svojim otrokom popestrili počitnice, jih aktivno zaposlili in seveda imeli zanje priskrbljeno tudi varstvo. Ob pestri ponudbi počitniških dejavnosti so v Župniji Petrovčev pripravili že 7. leto počitniški teden – oratorij, na katerem se je cel teden zbiralo približno 60 otrok in 20 animatorjev iz okoliških župnij. Nad njimi so bedeli voditelji, katehistinja Katja, sestre dominikanke in pater Vanči.

Geslo letošnjega oratorija je bilo Hočem biti svet. Beseda svetost nam je danes skoraj neznanka. Si želimo postati sveti in ali sploh razmišljamo o svetosti? Zato so se v tednu oratorija z glavnim junakom Dominikom

Saviem podali na pot svetosti. Spoznavali so, kako lahko postanemo sveti, in se v medsebojnih odnosih trudili, da stopijo na pot svetosti. Oratorij je tudi čas veselja, iger, počitniške brezskrbnosti, zato so se odpravili na

enodnevno kopanje v Laško. V Petrovčah že nekaj let živijo štiri sestre dominikanke, ki prihajajo iz Nigerije, Pakistana in Italije. Otrokom so predstavile svoje redovniško življenje. Ob zgledu Dominika Savie, zavetnika mini-

strantov, so podrobno spoznavali ministrantsko službo. Zadnji dan oratorija jih je obiskala Metka s harmoniko. Ob zvokih omenjenega glasbila so nekateri tudi zaplesali in zapeli. Za konec je bila maša, pri kateri so otroci sodelovali tako, da so s petjem izrazili veselje in navdušenje nad celotnim tednom.

TT

Udeleženci oratorija z animatorji, s sestrami dominikankami, z župnikom patrom Vančijem in s katehistinjo Katjo

Zborovski Bum

Kako bi bilo slišati sedem tisoč mladih glasov peti same znane slovenske pesmi? Čudovito, mar ne? In to se je tudi zgodilo. Po dveh letih je bil spet težko pričakovani Zborovski Bum, največja prireditev mladinskih pevskih zborov.

V Maribor, v sloveči Ljudski vrt, smo 2. junija prispeli pevci – no, večinoma pevke – iz šolskih pevskih zborov celotne Slovenije. In sicer z enim skupnim ciljem: da bi zapeli pesmi pred obiskovalci in začutili pevsko, plesno, kratka umetniško energijo, ki nas povezuje. Ob prihodu smo se zgrozile zaradi vročine, dodelili so nam namreč mesto na tribunah, kjer je sonce najbolj žgalo. A na srečo to ni trajalo dolgo. Sonce se je pomikalo proti severu in zajela nas je senca. Prvo dejanje je bila generalka, med katero se je večina pevk hladila s pahljačami iz listov, na katerih so bila besedila. Tako

je bila generalka bolj znosna. Vadil je tudi povezovalac programa, književnik **Tone Partljič**. Malo smo imeli tudi telovadbe, počepov namreč. Ves čas smo vstajali, sedali in spet vstajali. Ob pol enih je bil predviden začetek, a smo malo zamujali. Prvi je na prizorišče ob bučnem aplavzu prišel glavni pokrovitelj prireditve, predsednik države **Borut Pahor**. Na enostaven način je povedal nekaj besed, želj in med drugim omenil, da če bi vsi državljani Slovenije tako stopili skupaj, kot smo mi, bi bile lahko uresničene vse naše sanje.

Presenečenja za pevce

Po nekaj pesmih so sledila presenečenja. Najprej sta prišla na oder **Filip Flisar**, svetovni prvak v smučarskem krosu, in nogometaš NK Maribor **Marcos Tavares**. Družbo jima je delal tudi alpski smučar **Klemen Kosi**. Povedali so

Laške pevke v zelenih majicah

nekaj o svojih izkušnjah in kako je, ko na tekmah ne gre vedno vse po načrtih. Brazilski nogometaš, ki navdušuje slovenske navijače, zna zelo dobro govoriti slovensko. Za piko na i je nedvomno poskrbela vsemogočna **Tina Maze**. Z ognjevitim prihodom je po-

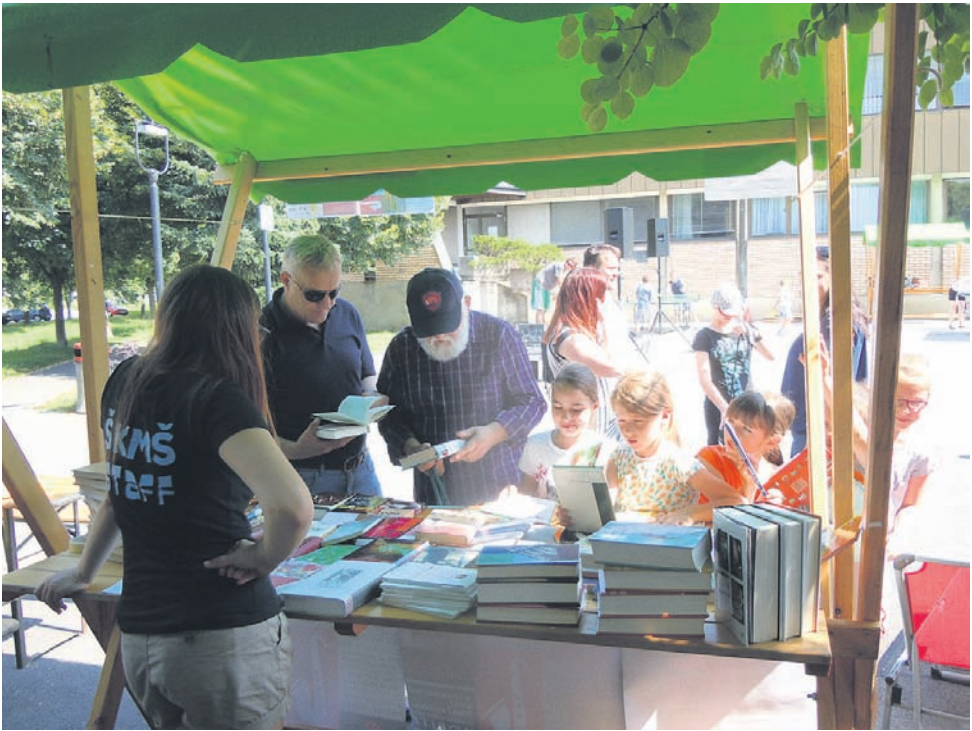
polnoma »zdivjala« množico pevk, pevcev, gledalcev in tudi predsednika države, ki je njen zvest navijač. Na pobudo naše najboljše športnice smo zapeli Kekčevo pesem. Izdala je, da se bo po tem dogodku takoj vrnila med knjige, zdaj namreč pridno študira na pe-

dagoški fakulteti. Prireditev se je bližala koncu. Ob pesmih Dan ljubezni in Ne čakaj na maj smo predsednika države ujeli, kako je užival med našim petjem.

Na Teharjah smo se s svojimi spremljevalci, tudi z ravnateljem, ustavili v Pice-

riji Picikato in se zaslužno okrepčali. Dan se je uspešno končal z mislijo, da bi se Zborovski Bum nadaljeval in navduševal še leta in leta.

NATAŠA GREŠAK, 9.a
Foto: JAKOB PIRŠ
OŠ Laško

Na stojnici prve Knjigotržnice z naslovom 1010 načinov, kako kupiti knjigo brez denarja pri nas, so nekaj zase našli bralci vseh starosti.

Po knjigo brez denarja

Mladi so na prvi julijski dan pripravili 4. festival z naslovom Žene me kreativnost. Na prvi Knjigotržnici pod njegovim okriljem so prodajali knjige za zelo posebno ceno. Knjigo je bilo mogoče plačati z najrazličnejšimi gestami, le z denarjem ne.

Mladinski center je festival zastavil v sodelovanju z dijaško sekcijo študentskega kluba mladih in z Ljudsko univerzo Šentjur. Kot so ponosno ugotavljali organizatorji ob koncu uspele prireditve, se je Mestni trg vsaj za en dan spremenil v pro-

stor mladostne energije in neomejenih možnosti. Kljub vročemu soncu so pripravili različna tekmovanja, turnirje in tudi zabavna druženja ter ustvarjalnice. Dopoldne so v njih ustvarjali predvsem otroci iz programa Počitniški teden na LUŠ. Popoldne so mladi spet po dolgem in počez preigrali šentjurske namizne igre, ki so jih sami ustvarili in postajajo pravi družabni hit. Dijaki ŠKMŠ so pekli palačinke in mešali koktajle, vročemu dnevu pa so bile na kožo pisane predvsem vodne igre. Največja posebnost je bila prva Knjigotržnica. Več

tednov so v MC zbirali knjige, ki so jim lastniki postavili čisto drugačne cene. Objemi drevo, skuhaj nekomu kosilo, obišči kulturno prireditev v občini, poklič koga, ki ga že dolgo nisi, nahrani potepuško mačko in podobne zahteve so bili samo nekateri od mnogih domiselnih pozivov za lepši vsakdan v sobivanju. Knjigotržnico so poleg prej omenjenih podprli tudi v Literarnem društvu Šentjur in Knjižnici Šentjur. Ob koncu festivala je nastopil džez kvartet Pleasure project.

StO
Foto: MC

Uspešen konec projekta

Na Fakulteti za logistiko v Celju so v začetku julija predstavili projekt Inovativni pristopi pri organizaciji oskrbovalne verige podjetja Roboteh. Projekt je bil v okviru razpisa Po kreativni poti do praktičnega znanja, ki ga je organiziral Javni sklad RS za razvoj kadrov in štipendije.

Na Fakulteti za logistiko Univerze v Mariboru pod okriljem tega razpisa izvajajo 12 projektov, kar je največ med vsemi fakultetami. Ob tem so se študenti aktivno povezali z mentorji

in izbranimi organizacijami iz gospodarstva ter na ta način v času študija pridobili tudi dragocene praktične izkušnje. V projektu Inovativni pristopi pri organizaciji oskrbovalne verige podjetja Roboteh, d. o. o., so sodelovali študentje treh fakultet – fakultete za logistiko, ekonomsko-poslovne fakultete in fakultete za varnostne vede Univerze v Mariboru – nekateri med njimi iz Šentjurja in Rogaske Slatine. Svoje moči so združili z mentorico iz dr. Sonjo Mlaker Kač, mentorjem dr. Vojkom Potočanom

in s šentjurskim podjetjem Roboteh.

Pri projektu so študentje proučevali oskrbovalno verigo podjetja. Na podlagi proučenih ekonomskih, družboslovnih, informacijskih in tehnoloških dejavnikov so pripravili zemljevid partnerstev in predloge izboljšav za podjetje. Projekt je bil koristen tako za študente, ki so pridobili praktične izkušnje, kot tudi za podjetje, ki je dobilo nekatere predloge za boljše grajenje in upravljanje odnosov v oskrbovalnih verigah. SMK

Dnevnik mlade vrtnarke

Prekletstvo pravega »tajminga«

Za uspeh pri vrtnarjenju moraš imeti marsikaj. Poleg krompirja v prenesenem pomenu še vsaj nekaj znanja, a tudi prijazne vremenske razmere ne škodijo. Obstajajo pa tudi notranje »predispozicije« dobrega vrtnarja, ki meni na žalost niso bile dane. Ko ste še gulili šolske klopi, o solatki, česnu in kumaricah verjetno niste prav veliko razmišljali, a vam je bilo hitro jasno, ali spadate med blagoslovljene udeležence šolskega sistema, ki redno delajo domače naloge in se sproti naučijo predstavljeno snov. Jaz na primer sem bila od »pamtiveka« med onimi drugimi - »kampanjci«. Najprej dolgo nič, potem pa »na polno«.

Če je pri izpitih to še neka-ko šlo, je vrt povsem druga zgodba. Ko so vrtičkarji svoja zorana polja in »preštihane« gredice na Facebooku na veliko objavljali že sredi februarja, sem se jaz še konec aprila tolažila, da je še čas. Dokler ni maja povsod že vse buhtelo in cvetelo, jaz pa sem končno posejala svojo berivko. Ja, saj bo, ampak malo bolj pozno, sem si kislo mislila in se zahvaljevala naključju, da je moja hortikultura parcela toliko odmaknjena, da se brez potrebe ravno ne ponuja v zobe mimoidočim bolj pridnim sosedom.

Seveda so čas, dež in sonce nekaj izvalili tudi iz moje zemljice. Le da poleg kulturnih rastlin tudi celo goro plevela. Saj bom jutri, dan gor ali dol, pa če je blago v senci, tudi ni hudega, sem se tolažila, ko spet ni bilo časa, da bi zadevo oplela in očedila. Ko mi je vendarle uspelo, sem bila tako ponosna nase, da so se mi moji sramežljivi »paradažji« zdeli kot zmagovalci na tekmovanju za »ministra picamezge«. No, stročji fižol – letos samo nizek, ker mi »kolov« tudi nikoli ne uspe postaviti pravočasno – mi je tudi ušel. Bo pa za seme, sem si mislila. Tako kot rukola in bučke, ki so tudi vse že čez pol metra in temu primerno kulinarično sila omejene. Mislim, da sem bila v prejšnjem življenju doma kje blizu ekvatorja.

Ste se kdaj spraševali, od kod severnjaška natančnost in zagnanost, na jugu pa je jutri za vsako delo najboljši čas? Vidite, če na mrzlem severu nisi prvi primeren dan posejal žita, si bil pozimi lačen. Po hamletovsko – vprašanje za biti ali ne biti! Na jugu pa ... banana danes, banana jutri. Bo že. Na srečo je tudi bučk in fižola na mamini njivi ogromno. Jih z veseljem deli z mano. Ker sem pridna in se trudim. In nenazadnje je tudi to nekaj.

Pravilno zalivanje ohranjanja rastline zdrave in čvrste

Manjkrat, a obilneje – Spremljamo rastlino in zalivamo po potrebi

Zalivanje je (tisto) opravilo, za katero smo ljubiteljski vrtnarji prepričani, da ga zagotovo obvladamo. Pa ga res? Po odgovore in namige, kako ravnati z balkonskimi in vrtnimi rastlinami, smo se obrnili na Aljošo Nagliča iz Vrtnarstva Naglič na Ljubecni.

»Vodo zbirajte, za zalivanje je najbolje uporabiti deževnico,« svetuje Naglič in dodaja, da se izogibajmo zalivanju čez dan. Če za zalivanje uporabljamo vodo iz domačih vodnjakov, jo je dobro pred zalivanjem načrpati in pustiti, da se ogreje. Kadar zalivamo z vodo iz vodovodnega omrežja, jo pustimo nekaj časa stati.

Osnovno pravilo je videz rastline

Najprimernejši čas za zalivanje je po mnenju Nagliča zjutraj, ko so rastline spočite in sveže. Takrat bolje sprejemajo vlogo. »Zvečer zalivamo zgolj takrat, ko je res huda vročina in že po videzu rastlin vidimo, da potrebujejo vodo,« pravi Naglič. Tudi sicer je ključno pravilo zali-

Nezahtevne in potrpežljive bršljinke ne potrebujejo veliko zalivanja.

vanja videz rastline: »Vedno spremljamo rastlino in ne vlažnosti zemlje. Na primer pelargonije, ki so po Sloveniji najbolj priljubljene rože na oknih, v naravi rastejo v divjini tudi povsem brez vode. Mi pa smo jih navajeni zalivati vsak dan. To je absolutno preveč. Za pokončno pelargonijo je dovolj enkrat do dvakrat na teden, odvisno od vremenskih razmer, zemlje, lege, loncev ...«

Kakšna je zemlja

Vrtnine na peščeni zemlji potrebujejo več zalivanja kot tiste v glineni. Zato Naglič svetuje, naj že pri sajenju v peščeno zemljo dodajamo tudi glineno, sploh tam, kjer zasajamo sezonske zasaditve, na primer na cvetličnih gredah ali grobovih. Že pri sajenju lahko dodajamo različne vrste sredstev za zadrževanje vlage, ki nam olajšajo zalivanje v dneh,

ko za dlje časa odidemo na počitnice. »To so sredstva na osnovi koruznega škroba, geli, mineralna vlakna. Gre za absorbente, ki vlečejo vlogo nase, potem pa jo postopno oddajajo,« pojasnjuje Naglič. Slaba stran teh sredstev je, da so relativno draga, vendar se izplačajo tistim, ki bi se zaradi zalivanja morali večkrat tedensko peljati v oddaljen kraj.

Pri zasaditvah okrasnega balkonskega cvetja je priporočljivo izbirati večja korita, v katera nasujemo več zemlje. Korenine imajo več prostora za razraščanje in imajo na voljo več vlage. Prav tako izbirajmo posodo svetlejših barv, ki se ne pregreva tako zelo kot tista temnejše barve. Že v času sajenja mislimo na to, da skupaj zasadimo rastline, ki imajo podobne zahteve po vodi.

Zalivamo v globino

»Zalivamo postopno, po fazah. Najprej zemljo rahlo omočimo, da se povrhnjica zmehča, nato jo temeljito napojimo. Vodo nalijemo tudi

v podstavek. Zemljo nato osušimo, saj korenine za uspešno rast potrebujejo tudi kisik,« svetuje Naglič, ki pri-sega na pravilo, da zalivamo manjkrat in takrat obilneje. Na enak način zalivamo tudi na gredah in vrtovih. Korenino tako prisilimo, da raste v globino in tam išče vlogo. Če pa zalivamo zgolj površinsko, in to vsak dan, rastlino razvadam. »Vročinska obdobja rastlino s površinskimi koreninami veliko bolj prizadenejo,« pojasnjuje Naglič.

Ne pozabimo na gnojenje in zastirko

Deževna obdobja ali povečano zalivanje spirajo gnojilo in siromašijo zemljo, zato skrbimo za redno dognojevanje. Gnojimo vedno sveže rastline, to je po dežju ali vsaj kakšno uro po zalivanju. Pri rastlinah, ki bujno cvetijo, je listna masa močno obremenjena. Tako na primer surfinija lahko propade že konec avgusta, če je ne dognojujemo z železom, ki pa ga ne smemo uporabiti, ko temperature presežejo 30 stopinj, saj lahko povzročimo ožig listov.

Sicer Naglič svetuje, naj vrt pokrijemo s tanko zastirko, ki jo sproti obnavljamo. Takšna tla lažje zalivamo. Odprta tla izsušita veter in sonce, medtem ko jih dež še dodatno zbiže, zato voda pri zalivanju odteka stran in ne v globino.

MRL

NAJLEPŠE BALONSKO CVETJE

Nagradni natečaj

Uredništvo Novega tednika izbira najlepšo letošnjo zasaditev balkonskega cvetja.

Sodelujete lahko vsi, ki imate takšno zasaditev na oknu, balkonu ali v posodi.

Vsak teden bomo v uredništvu izbrali »zasaditev tedna« in jo objavili skupaj z vašim imenom.

Fotografije nam pošljite **do vključno 25. septembra** na elektronski naslov: tednik@nt-rc.si ali po pošti na:

**Uredništvo Novega tednika,
Prešernova 19, 3000 Celje.**

Zmagovalno zasaditev bomo razglasili in nagradili **1. oktobra.**

Vabljeni k sodelovanju!

Setveni koledar

Čas za presajanje je od 10. avgusta od 14. ure do 24. avgusta.

6. ČE	list do 14. ure, od 15. ure plod
7. PE	plod
8. SO	korenina
9. NE	korenina
10. PO	korenina do 13. ure, od 14. ure cvet
11. TO	cvet
12. SR	cvet do 18. ure, od 19. ure list

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz setvenega priročnika Marije Thun za leto 2015, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki založba Ajda, Vrzdenc, tel.: 01/754 07 43.

Zasaditvi tedna:

Jožica Vreže, Vodenovo (Foto: GrupA)

Sergeja Jekl, Trnovlje

Pri šarpejih so mladiči nagubani, a ko zrastejo, so gube obvezne samo na glavi in nakazane do polovice hrbta, kar ostane, je napaka in nezaželeno. Ko se skotijo, so čisto gladki, najbolj nagubani so od tretjega do četrtega meseca, potem se gube »zlikajo«. Najbolj pogosta je peščena barva dlake, ki je lahko dolga ali kratka.

Gubasti posebnosti

V psarni Golding v Malih Braslovčah rastejo prvaki – Od strahu do velike navezanosti

Šest nagubanih mladičkov različnih svetlorjavih odtenkov uživa še v zadnjih skupnih trenutkih. Za hišo imajo ograjen prostor, kjer se lahko igrajo in nato utrujeni zadremajo drug ob drugem. Tam je tudi njihova mama, ki bdi nad njimi, »glavna« pa je šicujka, ki je malo starejša od njih in si zato domišlja, da jih lahko vse »komandira« ...

Še približno teden in štirje psički bodo šli novim dogodivščinam naproti, največjega samčka čaka novi dom v Splitu, ostale na različnih koncih Slovenije. Ena od psiček bo ostala doma. Morda bo v prihodnje prav tako uspešna na razstavah, kot so bili nekateri drugi šarpeji iz psarne Golding v Malih Braslovčah, ali pa bodo to srečo imeli njeni potomci.

Panični strah pred psi

Mirjana Buhovac Rozman je tista, ki v psarni Golding skrbi za večino opravil. Njena »služba« ni osemurna, to je delo za ves dan in vse dni v letu. Njen mož Lovro Rozman pravi, da živita v pesjaku, in človek najprej pomisli, da se šali. Kmalu ugotovi, da je nekdanja pravljica počitniška hiša njegovih staršev res veliko pasje bivališče z nekaj prostora za oba oskrbnika. V njej namreč ne domuje le šest mladičev, temveč so tam še štirje odrasli šarpeji, mops, trije odrasli šicuji in en mladiček ter jazbecar, skupaj torej vsaj šestnajst psov, če smo prav prešteli in nismo morda katerega spregledali ...

Časi, ko se je Mirjana panično bala psov, in to celo mladičkov, so očitno mimo. Postala je zaljubljenka v šarpeje, in to fanatična, kot sama pravi. Za

vse je kriv sin Dejan, ki je kot srednješolec želel psa, po možnosti šarpeja, a ta pasma je bila takrat zelo redka in draga. Mirjana je bila odločno proti, zato je na svojo stran pridobil očeta, ki si je od nekdaj želel buldoga. Nazadnje sta sklenila kompromis in domov pripeljala psičko pasme basset hound. »Pred njo sem stala kot kip, čeprav je bila komaj tri mesece stara,« se spominja Mirjana prvega srečanja, ki je nato preraslo v 13-letno skupno življenje. »Bila je razvajena, znala me je izkoriščati, ker je verjetno čutila moj strah. Z njo sem rasla in se osvobodila tega strahu.«

Uspešna »Madžarka« in potomci

S psičko so šli na prvo pasjo razstavo, kjer so predstavljali tudi revijo Moj pes in v njej prvo slovensko leglo šarpejev. Lovro in Dejan sta seveda takoj kupila samčka. Kmalu so med počitnicami na Madžarskem kupili še prvo psičko, ki je bila osnova njihovega legla. Kasneje so dobili še angleškega buldoga in naenkrat so imeli štiri pse. Iz bloka v Ljubljani so se zato preselili v Savinjsko dolino.

Samček je sicer imel veliko zdravstvenih težav, zato so ga že kot mladega izgubili. »Madžarka« pa je postala mednarodna šampionka in je osvojila cel kup nazivov. Iz njenega prvega legla so obdržali psičko, ki je bila kasneje evropska prvakinja in jim je dala še psa, ki je največji ponos psarne, saj je bil svetovni in evropski prvak, šampion šestnajstih držav, veteranski svetovni in evropski prvak ...

Veliko stvari se je zgodilo po srečnem naključju, danes

razmišlja Mirjana, saj je bilo ponavadi tako, da so si kupci izbrali mladičke ravno v nasprotju s priporočili rejcev. Kar je ostalo, so obdržali sami in nanoslo je, da so jim vedno ostali najboljši mladički. Skupaj z rastjo psarne so se učili: s pomočjo spleta, z nasveti tujih rejcev iz Italije in Amerike, ki so jih spoznali na razstavah. »Te razstave te »potegnejo«, ko začneš dose-

gati uspehe, ne moreš nehati. Mož in sin sta v enem letu, ko smo razstavljali tri pse, potovala po celi Evropi, vsi naši prihodki in sinova plačila so šli za to. Na pokalih se resda danes nabira prah, a si na ta način zgradiš ime in vsi želijo mladiče tvojega legla.«

Odlični kot hmelj

Šarpeji iz psarne Golding so v kinološkem svetu danes

»Dokler bom še pri močeh, bodo šarpeji del mojega življenja,« pravi Mirjana, ki je hkrati zelo hvaležna Lojziju Jelenu iz Celja, saj mu lahko brez strahu zaupa oskrbo psov, kadar gresta z možem od doma. »Ima že našega tretjega psa in je kot del družine.«

»Če nama nekdo ni všeč, ne more dobiti psa. Je pa težko preveriti nekatere stvari, saj nikomur ne piše na čelu, kakšen je. Veliko pomeni že pozitiven stik na začetku. Sicer pa ima mož zelo dober občutek za ljudi in doslej se še ni zmotil.«

Mirjana Buhovac Rozman in njen mož Lovro Rozman s hišnim pasjim podmladkom, šestimi šarpeji in šicujko.

res znani povsod. Tako se je uresničila napoved Mirjane ob registraciji in izbiri imena leta 1995. »Rekla sem, da mora imeti psarna zveneče ime, da si ga lahko vsi zapomnijo. Sin je predlagal ime Golding, ker so Braslovče prestolnica hmelja in golding je bil takrat najboljša sorta na svetu. »Če je najboljši hmelj iz Braslovč, bodo še najboljši šarpeji od tu,« sem rekla v

šali in nisem niti sanjala, da bo res tako.« Njihovi psi živijo danes v 27 državah sveta. »Vzredili smo dva svetovna prvaka, dva podprvaka, devet evropskih naslovov imamo, mednarodnih šampionatov niti ne štejem več,« je zadovoljna Mirjana, ki pravi, da zdaj prihajajo k njim že tisti kupci, ki so njihove pse že imeli, a so jim zaradi starosti ali boleznih poginili. Pri šarpejih je menda tako, da so ti všeč ali pa ne. »Vmes ni petdesetih odtenkov sive,« pove Mirjana v smehu in doda, da to ni pes za vsakogar. »Je zelo čuječ, a ni ubogljiv, zato to ljudi včasih moti.« A Mirjano so ravno s svojim značajem najbolj očarali. »Vse dosežeš samo z lepim, s pohvalo, z doslednostjo, saj bo vsakič skušal po svoje kaj narediti, če se bo le dalo. Od prvega dne mora vedeti, do kam in kaj sme. Ljudje jim nasedejo na te gubice in »luštkan« videz, zato jim včasih dovolijo preveč. Potem se zgodi, da človek ne sme na kavč, ker je gospod pes na njem ...«

TATJANA CVRIN
Foto: GrupA

DELOVNI ČAS
pon. - pet. 7. - 19. ure
sob. 7. - 12. ure
ned. in prazniki 7. - 8. ure
dežurstvo 24 ur

veterinarskabolnicašentjur

V ambulantni se vsakodnevno izvajajo:

- zdravstveni in laboratorijski pregledi živali
- preventivna cepljenja psov in mačk
- rtg slikanja skeleta in kolkov
- kirurški posegi na mehkih in trdih tkivih živali
- diagnostika notranjih organov in ostale storitve.

www.vb-sentjur.si

Cesta Leona Dobrotinška 12
3230 Šentjur, Slovenija
GSM: 041 618 772
Tel.: 03 749 32 10
Fax.: 03 749 32 11
E-mail:
veterinarstvo.sentjur@siol.net

NOVO!
VETERINARSKA BOLNICA ŠENTJUR NUDI 24 URNO NUJNO VETERINARSKO POMOČ TUDI V ENOTI LJUBLJANA (Glonarjeva 2, Ljubljana)!

DARILO ZA NAROČNIKE

Prednosti posod TO GO:

Moderno oblikovanje, izjemno kakovosten material brez BPA, 100 % zrakotesnost, srajčka iz kakovostnega neoprena, obdrži temperaturo do 3 ure, enostavno shranjevanje hrane, ergonomičen način zapiranja, hitro čiščenje (pomivanje v pomivalnem stroju), velikost prilagojena priporočilu nutricionistov ...

www.zdravo-kosilo.si

Prodajna mesta: Celje – Danstudio Celje, Teharska cesta 4 in vse trgovine Tuš po Sloveniji.

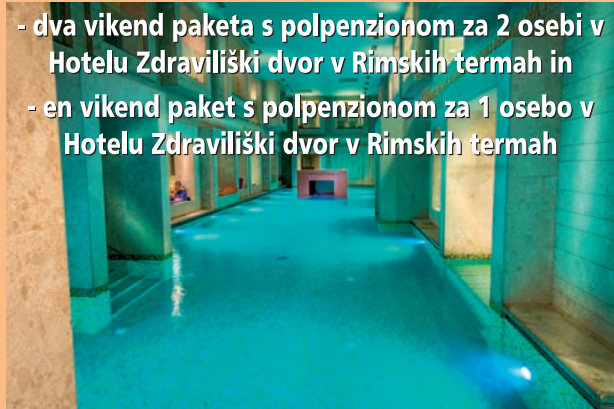
70
LET

novi tednik

www.novitednik.com tednik@nt-rc.si

Med vsemi naročniki bomo septembra, ob rojstnem dnevu Radia Celje, izžrebali še tri lepe nagrade, in sicer:

- dva vikend paketa s polpenzionom za 2 osebi v Hotelu Zdraviliški dvor v Rimskih termah in
- en vikend paket s polpenzionom za 1 osebo v Hotelu Zdraviliški dvor v Rimskih termah

Paket razvajanja v Rimskih termah vključuje:

- Namestitve v dvoposteljni sobi v Hotelu Zdraviliški dvor****
- Polpenzion (bogat samopostrežni zajtrk in večerja)
- Najem kolesa ali palic za nordijsko hojo (2-krat v času bivanja za dve uri)
- Darilni bon v vrednosti 10 EUR za koriščenje ene storitve v vrednosti nad 50 EUR na osebo v Wellness centru Amalija (popusti se med seboj ne seštevajo in ne veljajo za storitve v akciji)
- 1-krat vstop v Deželo savn Varinia
- Neomejen vstop v fitnes center

Darilo pripada samo novim naročnikom, ki pred tem vsaj 6 mesecev niso bili naročeni na časopis Novi tednik in plačajo naročnino za pol leta oziroma leto dni. Darilo prevzamejo na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje.

NAROČILNICA

☐ **Naročam Novi tednik za 6 mesecev in izberem posodo TO GO 1 oz. TO GO 2.**

☐ **Naročam Novi tednik za 12 mesecev in izberem posodo TO GO 3 oz. TO GO 4.**

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

Datum rojstva:

Telefonska številka:

Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: **brezplačno prejemajo vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) In 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje.**
Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

»Lahka gospodična« in »zahteven gospod«

Lepenatka ali Rogatec ali oba?

Lepenatka in Rogatec se v preddverju Savinjskih Alp dvigujeta med Gornjim Gradom in Lučami. Oba vrhova, ki lahko v enem dnevu zadovoljita različno sposobne obiskovalce, ponujata prelepe razglede po Kamniško-Savinjskih Alpah.

Nekaj podatkov o poti

Lepenatka (1.426 metrov)	lahka označena pot
Rogatec (1.557 metrov)	zahtevna označena pot
Trajanje krožne poti:	
približno 4 ure: parkirišče ob cerkvi svetega Lenarta–Lepenatka – uro in pol; Lepenatka–Rogatec – 1 ura in 15 minut; Rogatec–parkirišče ob cerkvi svetega Lenarta – 1 ura in pol.	

Nevarnosti: vzpon na Lepenatko je primeren v vseh letnih časih, na Rogatec se podajmo samo v kopnem. Pot med sedlom Kal in Rogatcem je namreč zahtevna; na poti je precej izpostavljenih odsekov, del poti poteka po ozkem grebenu, na katerem ni varoval.

Na vrhu Lepenatke je vpisna skrinjica z vpisno knjigo in žigom; v ozadju Rogatec.

Na Lepenatko vodi položna, dostopna in za vsakega pohodnika primerna pot, medtem ko je pot na Rogatec z južne strani precej prepadna in izpostavljena. Sprehajalno naravnani pohodniki se bodo lahko na travnatih pobočjih Lepenatke v zgodnjem poletju naužili lepot raznolikega cvetja in trav, medtem ko jih bodo jeseni na poti do vrha v prelepi zlato-rumeni barvi pozdravljali številni macesni. Bolj zagnani pohodniki se bodo zagotovo podali na »adrenalinski« Rogatec; vzpon nanj ni predolg, tako da jih

sprehajalci, ki bodo raje ostali na travnatih pobočjih, ne bodo predolgo čakali.

S soncem obsijana

»Nič posebnega,« je rekel Franci, ko sem ga vprašala, kakšna je pot na Rogatec. Za planinskega navdušenca, vaje-nega strmih in izpostavljenih poti, ki potekajo po ozkih grebenih in kjer varoval skoraj ni, verjetno res. No, nam, ki se na takšne poti še navajamo, se je vzpon na vrh zdel »poseben« in tudi lep ...

Izkoristili smo sončno vremensko napoved in se zadnjo

soboto v oktobru zapeljali proti Gornjemu Gradu. Pri cerkvi svetega Mohorja in Fortunata smo zavili desno proti Lenartu in se po glavni cesti, ki kasneje preide v makadamsko, pripeljali do planinskih oznak za sveti Lenart, Lepenatko in Rogatec. Avto smo pustili v bližini cerkve svetega Lenarta, ki je skrita pod obronkom »gospodične« in »gospoda« v času turških vpadov nudila zavetje lokalnim prebivalcem.

Za ogrevanje smo izbrali vzpon preko travnatih pobočij Lepenatke. Pot nanjo je pre-

prosta, slikovita, zelo razgledna in primerna v vseh letnih časih. Na vrhu Lepenatke smo približno uro kasneje uživali v jesenskem soncu in v razgledih na Grintovec, Skuto, Planjavo in Ojstrico. Potem smo se po travnatih pobočjih spustili na sedlo Kal, s katerega smo sledili markacijam, ki so nas pripeljale v steno Rogatca.

Po skalah navzgor

Razgledna pot na vrh Rogatca oziroma Mrtvega meniha, kot mu pravijo nekateri, ni primerna za vrtoglave in tiste, ki ne marajo plezanja, saj

je strma, na nekaterih mestih precej izpostavljena in slabo varovana. Ko smo v približno uri prisopihali na vrh, smo za srečno vrnitev najprej pozvonili. Nekaj časa smo posedeli na lesenih klopeh, da bi se okrepčali in se razgledali po Raduhi, Olševi, Peci, Menini planini, Celjski kotlini in Golteh. Potem smo se odločili, da se bomo s skalnatega Rogača raje spustili po drugi strani. Strma in zaradi velike količine odpadlega listja spolzka pot nas je v približno pol ure pripeljala do kolovozne ceste, kjer smo zavili desno in

se usmerili nazaj proti sedlu Kal. Ob vračanju na Lepenatko smo se pod njenim vrhom držali levega roba travnikov in našli kolovoz, ki nas je popeljal okoli vršnega dela pobočja, od koder smo se vrnili nazaj na izhodišče.

Za krožno pot smo potrebovali približno štiri ure; ker se nam tisti dan ni mudilo, smo se k avtu vrnili pozno popoldne, ko se je že delal mrak. Da smo preživeli zelo lep dan, smo se strinjali vsi – tako tisti z manj kot tisti z več kondicije in poguma ...

TP

Cerkev svetega Lenarta naj bi zgradili v 14. stoletju. Iz časov turških vpadov naj bi bila tudi veriga, s katero je opasana cerkvena fasada.

Pot na Lepenatko pelje mimo lovske opazovalnice.

Pot na Lepenatko je še posebej lepa jeseni, ko rumenijo macesni.

S sedla Kal smo sledili markacijam in se po levi strani približali steni Rogatca.

Ozek, izpostavljen greben Rogatca, na katerem ni varoval.

Z vrha Rogatca se nam odpre prelep pogled tudi na Raduho, Olševo in Peco.

ALBUM S CELJSKEGA

Se po 55. letih na fotografiji spozna morda še kdo?

Dvoletni Tonček, sedanji ravnatelj I. gimnazije v Celju, prvič na morju

Poleti 1960 je takrat dvoletnega Antona (Tončka) Šepetavca, zdaj že 8 let ravnatelja I. gimnazije v Celju, socialna služba poslala v kolonijo v Rovinj. Rodil se je kot sedmi otrok v družini, v najzgodnejšem otroštvu pa je bolehal za astmo in rahitisom. Tritedensko bivanje na morju mu je tako poma-

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje,

galo, da v koloniji ni bil nikoli več, na morju pa tudi ne vse do 19. leta. Skladno pač s socialnimi razmerami in duhom tistih skromnih časov. V skupini je bil naj-

mlajši, zato je »tovarišica«
še posebej pazila nanj, kar se vidi tudi na tej starosvetni fotografiji.

Prispeval: Anton Šepetavc (Celje)

Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Uredništvo objavlja pisma bralcev po svoji presoji v skladu z uredniško politiko, razen ko gre za odgovore in popravke v skladu z Zakonom o medijih. Dolžina naj ne presega 40 vrstic oziroma 4 tisoč znakov. Daljše prispevke krajšamo v uredništvu oziroma jih avtomatično zavrnamo. Da bi se izognili nesporazumom, morajo biti pisma podpisana in opremljena s celotnim imenom, naslovom ter s telefonsko številko avtorja, na katero lahko preverimo njegovo identiteto. V časopisu pismo podpišemo z imenom in s priimkom avtorja ter krajem, od koder je doma.

UREDNIŠTVO

Zahvala

Hitra pomoč

Reševalci Zdravstvenega doma Trbovlje, gasilci iz Trbovelj in gorski reševalci iz Celja, ki so se v sredo, 22. julija 2015, izredno hitro od-

zvali na klic v sili z Mrzlice, so vredni pohvale in vseh priznanj.

Vsi reševalci so si brezmejno prizadevali, da bi rešili avstralskega turista, ki je doživel infarkt. Pohvalo in priznanje izrekamo

žena MAYET, hči JOYSI in brat JANKO ZUPANEK

VS AK ČETRTEK ob 12.15

odm ev

POGLED z vseh **inertis**

www.radiocelje.com 95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

V spomin

Sergej Vučer

(1973–2015)

Opazovanje življenja v vsej njegovi veličini je navdihujoče ... Stopanje po poti življenja je namen in koraki, ki jih ubiramo, so naši! Naša volja, naša odgovornost in naš smisel. In kje je tukaj mesto za smrt? Tisto končno in neizbežno dejstvo; skrito, a vseprisotno; temno in plaho ... Če so naši koraki kleni in veliki, je smrt le most skozi reko sledi, je most spominov, ki nas vodi do neskončnosti, v prostranstva duha, ki ga krepimo, ko stopamo po poti življenja.

Smrt ni tisto, kar nas loči, saj nenazadnje tudi življenje ni razlog za to, da nas združuje! Združuje samo pot, ki jo prehodimo skupaj, saj samo ta pusti neizbrisljive sledi večnega spomina.

In kakšno sled je pustil naš prijatelj, kolega in učitelj, profesor Sergej Vučer! Dvainštirideset let korakov, samozavestnih in močnih, a tudi mehkih in tihih ..., ravno takšnih, kakršen je bil sam.

Življenju se je predal z vsem svojim bitjem. Bil je v ponos očetu in materi, vesten učenec, izjemen in pronicljiv študent sociologije in zgodovine, učitelj, ki je bil mentor v najzlah-

tnejšem pomenu te besede, delavec, čigar služba ni bila poklic, ampak poslanstvo, in iskreno-iskriv sopotnik, ki je prijateljem, kolegom in dijakom vedno stal ob strani. V sebi je združeval na tem svetu tako pogrešane lastnosti – pokončnost, poštenje, strpnost, solidarnost, delavnost. Verjel je v znanje in moč argumenta, v neposrednost in svobodo. In ravno svobodoljubje je najbrž tisto, ki ga je najbolj prevzelo; kot človeka odprtega sveta, gibanja in iskanja, med nami vedno prisotnega z njemu tako dragim motorjem in izbranim avtomobilom, skoraj vedno neformalno oblečenega, kot da bi nam želel jasno pokazati, da sta prostost in svoboda lastnosti, ki sta ga vodili na njegovi poti.

Bil je učitelj in kolega, kakršnih ni veliko ... Imel je nekaj, kar je pritegnilo sodelavce in dijake – plamen, ki je tlel v njem in zanetil

hrepenenje. S svojo jasno mislijo je pritegnil mnoge, ki smo mu prislunili na njegovi poti. V nepozabnih sociološko-filozofskih in družbenokritičnih razpravah, pri urah sociologije in zgodovine, ki so bile vedno drugačne, in ob glasbi, ki je bila ena največjih ljubezni njegovega življenja.

Vedno je bil obdan s številnimi prijatelji, ki so skupaj z vsem, po čemer je hrepenel, zaokrožili tudi njegovo poklicno pot. Ta ga je pripeljala v njemu drago šolsko učilnico, v prav tisto šolo, kjer je gulil že srednješolske klopi, prav tja, kamor se je želel vrniti po prvi zaposlitvi v celjski trgovski šoli.

GCC je bila izjemen del njegovega življenja in on je postal neprecenljiv del šole, ki ga je izoblikovala v odličnega učitelja. Do svojih dijakov in kolegov je vedno čutil toplo naklonjenost in pristno željo, da nam posreduje točno to, kar je sam cenil ... Bil je učitelj, ki je bil vedno tudi učenec, ki je verjel v svoje dijake in kolege, ki je bil navdušen nad svojim delom, ki je navdihoval in tako uresničeval sanje ...

Sergej, iskrena hvala za vse. Počivaj v miru ... Vsem nam, ki nemirno ostajamo tukaj, pa ostaja upanje, da smo tostranski konec premagali že takrat, ko smo s klenimi in z gromkimi koraki skupaj stopili večnosti naproti.

Dijaki in sodelavci z Gimnazije Celje – Center

Nostalgija Radia Celje pesmi petdesetih, šestdesetih, sedemdesetih in osemdesetih let

VS AKO SREDO ob 5. do 9. ure 95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

Včeraj najboljše danes najlepše

V spomin

Julko Kožuh

V ponedeljek, 27. julija, smo se na vojniškem pokopališču poslovili od dolgoletnega, požrtvovalnega in cenjenega kulturnika Julka Kožuha, ki je v Kulturnem društvu bratov Dobrotinšek Škofja vas pustil močan pečat. Takoj po vojni je bil med tistimi, ki so orali ledino kulturnega življenja na vasi, s čimer so ljudem dajali obliže na njihova srca, ki so bila po težkih štirih letih vojne polna žalosti, strahu in bolečine. Z vso mladostno zagnanostjo je začel zbirati okrog sebe ljudi, ki so bili željni sprememb in malo veselja ter jim ni bilo vseeno, kako se bo v našem kraju razvijalo kulturno življenje. Gospod Julko je, kljub temu da je ostal na kmetiji sam z mamo, zvečer, ko

se je vrnil s polja in oskrbel živino v hlevu, vedno našel še čas in voljo za delo v društvu. Najprej se je priključil kot igralec, nato je leta 1950 prevzel funkcijo predsednika društva in to nalogo opravljal vestno in odgovorno vse do leta 1963. Poleg tega je začel resno režirati. Na oder je postavil približno 20 dramskih del vseh vrst – od dram do komedij, spevoigre, pri čemer je z veseljem pripravljati tudi partizanska dela.

Kljub temu da je poleg kmetije in službe v Kmetijski zadrugi Celje ob delu tudi študiral, kulture ni postavljaj na stranski tir. Rad se je tudi izobraževal na tem področju z različnimi seminarji, se posvetil tudi maskiranju, a tudi scensko delo mu ni bilo tuje. Skratka prijel je za vsako delo. Seveda vsega tega ne bi zmogel, če ga pri tem ne bi nesebično podpirala žena Marija, s katero sta se poročila leta 1958. Na svoja ramena je prevzela velik del odgovornosti za dom, mamo, hčeri Marto in Magdo in tudi delo na polju. Z roko v roki in z medsebojnim razumevanjem sta vse zmogla.

Sledi njegovega dela so v društvu še vedno vidne. Vsi, ki se še vedno trudimo, smo mu iz srca hvaležni in se zavedamo, da je z njim odšel velik poznavalec dela v ljubiteljski kulturi, posebej na podeželju. Ob praznovanju 60-letnice delovanja Kulturnega društva bratov Dobrotinšek Škofja vas je prejel priznanje za vse, kar je dal društvu. Tega ni bilo malo. Najpomembnejše so bile bogate izkušnje, ki jih

je nesebično prenašal na tiste, ki so prišli za njim. V zloženki, ki smo jo izdali ob tem praznovanju, je o društvu in svojem delu med drugim takole napisal: »Nikoli nam ni bilo težko pustiti dela in oditi na vajo. A tudi po vaji in potem po odigrani igri smo si znali vzeti čas za klepet in razmišljanje o svojem delu. To je bilo zame in tudi za tiste, ki so bili vključeni v naše društvo, eno najlepših obdobij v življenju.«

Pogrešali bomo njegov prešeren nasmeh in zanimive zgodbe iz njegovega pestrega življenja. Manjkali nam bodo tudi njegovi koristni nasveti, ki nam jih je z veseljem posredoval, če smo ga poprosili. Žal nam je, da ga prihodnje leto ob praznovanju 70-letnice društva ne bo več med nami. Zagotovo se ga bomo spomnili ob obujanju spominov na prehojeno 70-letno pot društva, ki jo je tako zvesto in dolgo pomagal utrjevati.

IVICA KOS, predsednica društva

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Sanje

Sanjala sem, da sekam drva. Če ne bi ura zvonila, bi jih lahko še zložila.

Zapornik

Zapornik vpraša svojega novega soseda: »Zakaj pa ti sediš?«
»Ponarejal sem denar. Bankovec za 50 evrov se mi je odlično posrečil. Pri tistem za 70 pa je šlo nekaj narobe.«

Popotniška družina

Policija ustavi avto. Policist reče vozniku: »Ste milijonti avto, ki je prevozil naš novi most, zato prejmete tisoč evrov nagrade. Kaj boste naredili s tem denarjem?«
Voznik odvrne: »Najprej bom naredil vozniški izpit.«
Vmeša se njegova žena: »Ah, gospod policist, ne poslušajte ga, ker je pijan!«
Tedaj zavpije dedek z zadnjega sedeža: »Saj sem vedel, da z ukradenim avtom ne bomo daleč prišli.« Za piko na i se oglasi še glasek iz prtljažnika: »Ati, smo že čez mejo?«

Radovedni Janezek

Janezek sprašuje očeta: »Očka, zakaj je zemlja okrogla?«
»Ne vem,« odsotno odgovori očka.
»In zakaj je ponoči temno?«
»Nimam pojma.«
»Očka, a veš, zakaj je luna včasih podobna srpu?«
»Ne.«
»Očka, a te moti, če te sprašujem takšne reči?«
»Ne, ne, ti kar sprašuj, sicer se ne boš nič novega naučil.«

Janezek telefonira

Oče pohvali Janezka: »Bravo, tokrat si telefoniral samo deset minut. Vidiš, da si lahko tudi kratek? Kdo pa je bil?«
»Ah, samo pomota.«

Ven ga daj

Direktor je povabil tajnico na večerjo. Drugi dan tajnica pove svojim kolegicam: »Naš direktor se v restavraciji ne zna obnašati, včeraj zvečer je na večerji jedel polže kar z hišicami.« Tudi direktor drugi dan pove sodelavcem: »Ta moja tajnica je od hudiča, včeraj zvečer sva bila na večerji in me je ves večer brcala pod mizo in sikala: »Ven ga daj, ven ga daj!«
Šalo je po elektronski pošti poslal bralec **Jože Jurc**.

Spraševali smo vas, kako se imenuje tekmovanje, na katerem vsako leto podeljujejo znake kakovosti, dobitnike s Celjskega pa te dni predstavljamo v časopisu.
Pravilen odgovor se glasi: Dobrote slovenskih kmetij.
Med pravnimi odgovori smo izžrebali kupon **Franca Kračuna iz Lesičnega**, ki mu bomo poslali majico Novega tednika in Radia Celje. Čestitamo.

NAGRADNO VPRAŠANJE

V eni od tokratnih reportaž opisujemo, kako so se pomerili kosci, grabljice in »štangarji«. Kje je bila ta vsakoletna prireditev?

Ime in priimek

Naslov

Kontaktna telefonska številka

Odgovor

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Kupone z odgovorom pošljite najkasneje do torka, 11. avgusta, na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Izžrebanemu nagrajencu bomo podarili majico NT&RC.

ANEKDOTE

Greh ali zmota?

K znanemu dominikanskemu pridigarju Jacquesu Monsabreju (1827–1907) je nekoč prišla imenitna go-spa. Vprašala ga je, ali je res takšen greh, če se pogosto opazuje v ogledalu in občuduje svojo lepoto. Monsabre ji je odgovoril: »Greh sicer ni, je pa zmota.«

Zadnja beseda

Schubert je trdil, da ne more nobena ženska napisati pisma, ne da bi na koncu dodala še P. S. – post scriptum.
»Moje prihodnje pismo vam bo dokazalo, da nam de-late krivico,« je dejala njegova sosedka. Nekaj dni kasneje je Schubert res dobil napovedano pismo in se od srca nasmejal, ko je zagledal na zadnji strani kuverte: »P. S. No, kdo ima zdaj prav, vi ali jaz?«

Ne gre brez kritike

Dirigent Herbert von Karajan je preživel dopust v tirolski vasi in se je s prijateljem sprehajal po drevore-du. Glasbenik je poslušal ptičje žgolenje in dejal: »Temu orkestru bi rad dirigiral.« Na lepem se je sladko žgolečim ptičjim glasovom pridružilo manj uglašeno krakanje, Karajan pa je naprej razpredal svojo misel: »Tu je tudi običajni neznosni kritik.«

NA SVOJ RAČUN

Samohvala

Človek se mora znati sam pohvaliti, če ga že drugi ne. **Simona Šolinič** je zadnjič zavpila iz svojega kota: »Ne samo da sem pametna, še srečo imam!« In skromna je tudi!

Pozabila najpomembnejše!

»Generalna« **Tea Podpečan** je pred odhodom na dopust skrbno predala svoje posle praktikantki **Klari Podergajs**. Ta bo namesto nje poskrbela za Vodnik, matična dejstva, nagrajence križank, elektro obvestila na radiu in še za kaj.
Odgovorna urednica **Marjetka Raušl Lesjak**: »Vse si razdelila, najpomembnejše si pa pozabila!«
Tea: »Kaj?«
Marjetka: »Kdo bo pa kavo kuhal?«
No, zdaj jo kuha kar Marjetka sama ...

164 SUDOKU

3								
				7			6	
		2		6		8	3	
8			4			5		2
1		3						
				5		9		3
						6		5
5	1		9					
	9		6		8			

Z REŠETA RAZSVETLJENIH NOVINARJEV

Krompir

V mojem prvem letu vrtnarjenja nismo imeli krom-pirja. No, ne tistega v pra-vem pomenu besede. Imela pa sem zvrhano mero krom-pirja v prenesenem pomenu besede.

Ko smo se preselili v luštno vasico, ki se tako zelo drži mesta, da gre bolj za predmestje kot za vasico (bolje, da zamolčim, da je del te vasice celo industrijska cona), sem možu takoj najavila, da se bom šla vrtnarjenje. Mož, izmučen od gradbenih del in zasilnega urejanja okolice, te novice (razumljivo) ni sprejel z navdušenjem. A je vseeno poklical bagerista, ki je izkopal zemljo, potem še svojega tasta in s skupnimi lopatami ter z eno mrežo sta se lotila sejanja zemlje.

Ko je bil zeleni kvadrat gođen za prva semena in sadike, sem prinesla ku-pljeno vrečo prvovrstnega semenskega krompirja in načrt za zasaditev. Krompir sem posadila, seveda še isti dan vse ostalo, kar je bilo v načrtu za zasaditev vrta. Kdo bi se držal navodil, kdaj gre kaj v zemljo. Ali luninega koledarja. Sadim, ko imam čas. In tega kot za-poslena mati-žena-delavka nimam veliko.

Krompir je hitro vzklikl, podnebje je bilo tudi milo-stno z mojim nepoznavan-jem temperaturnega pra-vila glede sajenja kumar, paradižnikov in jajčevcev. Skratka, ni bilo pozebe. In bolj kot je krompir rasel, manj mi je bilo jasno, za-kaj se je začel »polegati«. To pomeni, da je bil visok že kakšnega pol metra, raje še kakšen decimeter več, ko se je zelenje preprosto povesilo. Ne da bi se posušilo. Lepo in bujno je raslo naprej, le da se je plazilo po tleh, namesto da bi stalo pokonci. Krompir je celo zacvetel, ko se je začel tako zelo plaziti po ostalih zele-njadnicah, da mi je bilo vse skupaj enostavno grdo na pogled. Jasno, slika ni bila

niti v sanjah podobna tisti iz raznoraznih »fensi« revij o vrtnarjenju, ki sem jih tako vneto kupovala in brala še v zavetju svojega blokovske-ga stanovanja kakšnih sto kilometrov zahodneje od zdajšnje lokacije.

V iskanju rešitve sem možu omenila: »Kaj, če bi ti s srpom tole zelenje po-žel? Tako in tako je brezve-ze, krompir tako raste pod zemljo.« Mož tudi tokrat ni okleval. Vzel je srp in krompirjevo zelenje požel.

Enkrat v tistem času pa sem očetu, ki je sicer zagri-zen vrtnar (to sta bila oba z mamo, zato mi nikoli ni bilo treba pomagati na vrtu, sem bila bolj za pospravljanje v hiši in kuhanje), omenila, kaj sva naredila. Z domne-vo, da sva to naredila tik pred izkopavanjem, je vprašal zgolj, ali ni malo prehi-tro, da njegov »zgodnji še ni za izkopavanje«. In sem mu hitela zagotavljati, da nika-kor ne, saj da se sploh ni več dalo hoditi po vrtu. Oče je iz zame takrat neznanega razloga nenadoma spremenil temo pogovora (priznam, ponavadi jo jaz).

Meni pa neka zla slutnja le ni dala miru. Potiho sem se odpravila z orodjem na gredo izkopati prvi grmiček. Od katerega je v zrak štr-lela le še suha bilka. Moje razočaranje je bilo za Gu-innessovo knjigo največjih razočaranj tega sveta. Pod zemljo nič. Niente. Nada. Nula.

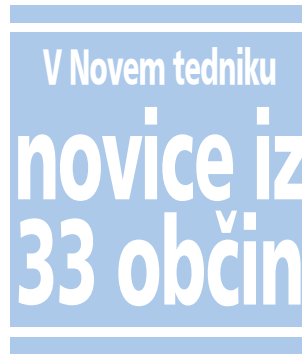
Kaj je šlo narobe? Ske-sano sem klicala očeta in mu priznala celo zgodbo. Najbrž mi ni treba pojasnje-vati, da je manjkala ključna faza, zasipavanje krompir-ja. Domačega krompirja resda tisto leto nisem vzgo-jila, a sem imela zato kljub – priznam, roko na srce – temeljitemu nepoznavanju osnov vrtnarjenja nepopi-sni krompir pri vseh ostalih zelenjadnicah, s katerimi smo popestrili družinski jedilnik.

Krompiristka

REŠITEV SUDOKU 163

4	2	1	6	5	9	8	3	7
9	5	7	3	2	8	1	4	6
6	3	8	4	1	7	5	2	9
5	9	6	7	8	3	2	1	4
3	1	4	5	6	2	9	7	8
8	7	2	9	4	1	3	6	5
1	6	5	8	3	4	7	9	2
2	4	9	1	7	5	6	8	3
7	8	3	2	9	6	4	5	1

Celje spet košarkarsko mesto?

Da postaja Celje spet vedno bolj košarkarsko mesto, te dni s srčnostjo in zato tudi tekmovalno uspešnostjo dokazujejo mlada slovenska dekleta. Med evropsko košarkarsko elito so si krog pred koncem drugega dela zagotovila nastop med najboljšo osmerico, v veliko pomoč pri tem jim je tudi množica zvestih navijačev. Ti takrat, ko so na parketu domače košarkarice, vedno bolj polnijo dvorani Golovec in Zlatorog. In čeprav ostajajo sedeži še prazni, vendarle dostojno nadaljujejo predlani začeto košarkarsko evforijo, ki so jo v Celju sprožili njihovi moški kolegi v predtekmovalnih bojih evropskega prvenstva.

IS, foto: GrupA

Predsednik Borut Pahor je užival v odlični igri Slovenije, medtem pa se je očitno tudi dobro zabaval.

Veliko bolj zamišljeno, a zato na trenutke nič manj navdušeno je dekleta na parketu v družbi tiskovne predstavnice celjske policijske uprave Milene Trbulin spremljal Husein Kahvedžić, nekdanji košarkar v 1. B jugoslovanski, 1. hrvaški, bosansko-hercegovski ter slovenski ligi, 2. nemški ligi in dolgoletni trener v Celju.

Vinko in Janko ter lepa Milena

Nedavnega tradicionalnega tekmovanja koscev, grabljic in »štangarjev« v Sv. Lovrencu se je – zgolj kot gledalec – udeležil tudi domači župan Vinko Debelak. Družbo mu je v senci delal kolega iz sosednjega Žalca Janko Kos. Med njima je ves čas stala Kosova soproga Milena.

»Mi trije smo najlepši par,« bi si lahko minulo nedeljo v Preboldu prepevali visoki gostje kmečke prireditve. Čeprav veljata oba župana za močna gospoda, sta se tokrat delu in košnji raje izognila, a sta bila oba precej spretna z jezikom. Še posebej gost

iz Žalca, ki je mlade kosce podučil: »Včasih smo rekli, da kdor čisto ne pokosi, mu lahko za travo »jajca« privežeš. Upam, da danes ne bo nihče visel.«

Sta pa oba župana zatrdila, da bosta občini tudi v prihodnje karseda na široko odprli proračunski mošnjiček v podporo lokalnih društev in krajevnih prireditev. »Svetnike komaj nazaj držimo, da ne gre preveč denarja za društva,« sta zatrjevala oba. Verjetno si predstavniki društev želijo, da bi bili ti prijemi bolj nežni.

LK, foto: SHERPA

Janko in Vinko ter vmes lepa Milena

Eni so med nedeljskim Flosarskim balom uživali, drugi so pridno delali. Med slednjimi je bil župan Ljubnega Franjo Naraločnik (na levi), ki je bil oblečen v nošo nekdanjih splavarjev. Seveda ne zgolj za okras, saj je imel pomembno besedo pri sestavljanju splava, njegovi splavitvi in med kratko plovbo. Pri delu torej. Ujeli smo ga med pripravami za udiranje in spust »flosa«, ko je bil v družbi Martina Juvana Čuksa, ki pripravlja v ljubenski splavarski zbirki predstavitev splavarjenja v ljubenskem narečju. Čuks je imel v nedeljo pomembno besedo tudi na splavu, ne samo tako kot ponavadi v prostoru muzejske zbirke.

S Flosarskega bala

Na Flosarskem balu na Ljubnem ob Savinji je bil v nedeljo med najbolj opaznimi obrazi gospodarstvenik Mirko Strašek, direktor izjemno uspešnega domačega podjetja KLS. Straška so povabili v povorko bala, kjer so ga čez kraj popeljali s starodobno limuzino. Seveda ne brez razloga, saj mu je Ljubno dva dni prej podelilo naziv častnega občana. V kraju ga ne hvalijo zgolj zaradi gospodarske uspešnosti, temveč tudi zato, ker ima velik posluh za sponzorstvo in dobrodelnost. Saj vemo, pri finančnih se marsikaj začne in marsikaj tudi konča. Na Kozjanskem seveda obžalujejo, da ni njihove gore list ostal v rodnem kraju.

BJ Mirko Strašek se je na Flosarskem balu dobro počutil.

TV-Okno na Kitajskem

TV-Okno kot priloga našega časopisa in še treh slovenskih regionalnih časnikov sicer nima namena prodirati na tuje trge, a vseeno je lepo videti, da jo prebirajo tudi tujci.

Za to, da je bila minule dni priljubljeno čtivo mladih Kitajcev, je poskrbel kar naš filmski sodelavec Peter Zupanc, ki na Kitajskem, kjer živi že nekaj časa, poučuje angleščino. Svojim učencem in učenkam je predstavil prispevke, ki jih piše za TV-Okno, zaslužna za to pa je bila njegova mama, ki ga je pred kratkim obiskala na Kitajskem in ga očitno založila z literaturo iz domačih krajev.

IS, foto: PZ